

ÜLKE SORUNLARI VE ÇÖZÜMLERİMİZ **2**

MİLLETİMİZ İÇİN BİZ VARIZ

**YENİDEN REFAH
PARTİSİ**

ÜLKE SORUNLARI VE ÇÖZÜMLERİMİZ 2

YENİDEN REFAH PARTİSİ
AR-GE BAŞKANLIĞI
2021

Balgat Mah. 1421. Cad. No: 15 Çankaya / Ankara
(+90) 312 287 33 23 - (+90) 312 287 33 24

bilgi@yenidenrefahpartisi.org.tr

www.yenidenrefahpartisi.org.tr

Teknik Hazırlık & Baskı

Hermes Tanıtım Ofset Ltd. Şti.

Büyük Sanayi 1. Cad. No: 105 İskitler/ANKARA

T: 0312 341 01 97 F: 0312 341 01 98

ÖNSÖZ

Ülkemizin içinde bulunduğu bu zor günlerde siyasi parti olarak hep tenkit etmeyip, çareler üreten bir parti olmayı hedefledik. Araştırma ve Geliştirme başkanlığımız, 2020 yılında, Ülkemiz için yıllık 120-150 Milyar dolar kaynak üreteceğimiz “**Milli Kaynak Paketlerimiz 1**” başlığıyla bir kitap yayınlamış, öncelikli olarak uygulayacağımız 15 Projemizin detaylarını açıklamıştı.

Şu anda elinizde bulunan kitap ise, Devletimizi daha etkin olarak çalıştırmamız için gerekli uyarılar, tavsiyeler ve iktidara geldiğimizde yapacağımız işlerden bir bölümünü detaylarıyla birlikte anlatmaktadır.

Parti olarak, yapılan güzel işleri takdir etmeyi, yanlış yapılan veya hiç yapılmayan konularda mevcut Hükümeti uyarmayı hedefliyoruz. Konular tamamen önyargısız olarak irdelenmiş, görüşlerimiz çözümleriyle birlikte sunulmuştur.

Bu kitaptaki konulardan hemen hepsi son altı ay içinde basın bildirileri olarak değerli halkımızın bilgisine ve ilgisine Parti resmi sitemiz aracılığıyla sunulmuş konulardır. Bu basın bildirileri üzerimizdeki basın ambargosuna rağmen ulaşılabilen her mecrada dillendirilmiş ve/veya yayınlanmıştır. Bir bilgi üretildiğinde bunu sadece kendi iktidar günlerimize saklamanın ülke yararına olmadığını farkındayız. Bu sebeple her bilgi üretildiğinde Hükümetin ve halkımızın bilgisine anında sunulmuştur.

Kitap haline getirilmesinin esas sebebi ise, ülkemizi ilgilendiren önemli konularda teşkilat mensuplarımızın ortak fikir, görüş oluşturmalarını hedeflemektedir. Kitap bir bilgilendirilme kitabı olmasının yanı sıra, teşkilat mensuplarımızın bu konuları tartışarak yeni fikirler üretmesini de hedeflemektedir.

Pek tabii ki, kitapta mevcut 36 konunun ülkemizin bütün problemlerini anlatması, aydınlatması ve/ veya çözmesi beklenmemelidir. Bu sebeple kitabın ismi “**Ülke Sorunları ve Çözümlerimiz 2**” olarak adlandırılmıştır. Değerli AR_GE çalışanlarımız ve teşkilat mensuplarımız yeni fikirler, çözümler üretmeye devam etmektedir. Dileğimiz benzeri kitapların çoğalarak devam etmesidir.

Kitabın oluşmasında ve basılmasında emeği geçenlere teşekkür eder, Ülkemiz ve Partimiz için hayırlı olmasını dilerim.08.03.2021

Dr. Fatih ERBAKAN

GİRİŞ

Kitap, birbirinden farklı 36 konu-fikir içermektedir. Bu sebeple değerli okuyucular, istedikleri konuyu seçerek okuyabilirler. Ancak, konular farklı olmakla beraber, birbirini tamamlayan konuların peş peşe gelmesi sağlanarak kitap içinde konu gruplarının oluşması da sağlanmıştır.

Kitap, öncelikli olarak kurulmasını istediğimiz ve/veya yeniden açılmasını teklif ettiğimiz kurumları ilgilendiren konularla başlamaktadır. Bu konuları sularla, tarımla, hayvancılıkla, maden, nükleer enerji, petrol, doğalgaz, enerji, Üniversite öğrencilerini ilgilendiren konular, uydu çalışmaları, savunma sistemleri ve ekonomi ile ilgili konular takip etmiştir.

Çalışmalar sırasında konulara tamamen objektif olarak bakılmış, çözümlerin neler olabileceği konusundaki görüşlerimiz ise kırk yılı geçen bir üniversite ve bürokrasi tecrübesi süzgecinden geçirilmiştir.

Devlet ile ilgili sayısal konularda öncelikli olarak TÜİK verileri gözden geçirilmiş, ayrıca konuyla ilgili uluslararası kurumlardaki verilerle de karşılaştırma yapılmıştır. TÜİK verilerine güvenemeyen hiçbir hükümet geleceğe dair doğru öngörülerde, tahminlerde bulunup sağlıklı kararlar veremez. Üzülerek ifade etmek istediğimiz bir konu, maalesef TÜİK verilerindeki güvenilir rakamları görmek olmuştur. Bu cümleyi teyit eden birçok örnek kitap içinde gösterilmiştir.

Bazı konular içinde benzer bilgi ve şekiller bulunmaktadır. Her bölüm ayrı bir basın bildirisi olarak yazıldığından, benzer konularda az da olsa bazı bilgi tekrarları bulunmaktadır. Ancak bu durum, okuyucuyu önceki sayfalara geri gönderip ilgi dağılımını engellediğinden, faydalı olduğu da düşünülmektedir.

Kitap içinde geçen konuların hemen hepsi ile ilgili TV programları yapılmıştır. Bu programları <https://www.doganaydal.com/TVBasinda/TVInternetProgramlarim> linkinden izleyebilirsiniz. Konularla ilgili diğer TV programlarıma Youtube üzerinden Prof. Dr. Doğan AYDAL yazılarak da ulaşılabilir.

Kitaptaki konularla ilgili dergi ve gazetelerde çıkan makalelere ise <https://www.doganaydal.com/TVBasinda/GazeteDergiYazilarim> linkinden ulaşılabilir ve PDF olarak indirilebilir.

Çalışmaların ülkem için faydalı olması en büyük dileğimdir.
08.03.2021

Prof. Dr. Doğan AYDAL

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	5
GİRİŞ	7
DEVLET PLANLAMA TEŞKİLATI DAHA GÜÇLENDİRİLMİŞ OLARAK YENİDEN KURULMALIDIR.	11
"DEPREM ERKEN UYARI MERKEZİ" ACİLEN KURULMALIDIR!	15
HIFZISSİHHA YENİDEN AÇILMALIDIR: İHTİLALLER; 28 ŞUBAT 1997 DARBESİ;	19
GÜDÜMLÜ HÜKÜMETLER; KAPATILAN AŞI KURUMLARI; COVID 19 VE GARİP TESADÜFLER!	
"SU BAKANLIĞI" ACİLEN KURULMALI VE "SU KANUNU" TBMM'DE YASALAŞMALIDIR.	23
TÜRKİYE SU KRİZİNE GİRMEK ÜZEREDİR; KÜRESEL ISINMANIN ÜLKEMİZE ETKİLERİ VE ÇÖZÜMLER	25
"KANAL İSTANBUL" VE SONRASI.....	29
ÜLKEYİ BÖLÜNMEYE KADAR GÖTÜREBİLECEK AB, ESPOO VE AARHUS SÖZLEŞMELERİ	45
ASLA İMZALANMAMALIDIR!	
HÜKÜMETİN TARIM POLİTİKASINI VE İTHAL BUĞDAY FİYATLARINDAKİ YÜKSEKLİĞİ ANLAMAK	49
MÜMKÜN DEĞİL!	
BUĞDAY İTHALATIMIZ VE MAMÜL MADDE (UN, BULGUR, MAKARNA, İRMİK, NIŞASTA,	53
GLUTEN, KEPEK VS) İHRACATIMIZ ARASINDAKİ İNANILMAZ FARK!	
ÇİFTÇİ VE KÖYLÜNÜN ÇARESİZLİĞİ; MAHSUL TABAN FİYATLARI 2002 YILINDAKİ SEVİYELERE DÜŞTÜ... 59	
HAZİNEYE AİT TARIM ARAZİLERİNİN KÜÇÜK PARÇALAR HALİNDE DAĞITILMASI ÜLKE	79
TARIMININ GELECEĞİNE VURULAN SON DARBEDİR	
HAYVANCILIĞIMIZ VE TÜRKİYE İSTATİSTİK KURUMU'NUN (TÜİK) GÜVENİLMEZ VERİLERİ	81
AKKUYU NÜKLEER SANTRAL İNŞAATI, FARKLI GERÇEKLER VE CEVAPSIZ SORULAR.....	89
DEĞİŞTİRİLEN MADEN KANUNU MADENCİLİĞİMİZE ÇÖZÜM OLABİLİR Mİ?	93
KIYMETLİ MADENLERİMİZ TOPLUCA SATILMAK MI İSTENİYOR?	99
VARLIK FONU ARACILIĞI İLE MADEN HOLDİNGİ KURULMASI TİCARETTE HAKSIZ REKABETTİR.	
MİKTARI KÜÇÜK DEĞERİ ÇOK BÜYÜK MADENLERİMİZ YOK FİYATINA SATILIYOR!	101
PETROLSÜZ BİR DÜNYAYA HAZIR MIYIZ?	103
AKP AKDENİZ DOĞALGAZ KRİZİNİ İYİ YÖNETEMEMİŞTİR!.....	107

HÜKÜMETİN, DOĞALGAZ ARANMASINI TAVSİYE ETTİĞİMİZ YERLERDE SİSMİK ARAŞTIRMALARA.....	111
BAŞLAMASI MEMNUNİYET VERİCİDİR.	
KARADENİZ DOĞALGAZLARI VE CEVAPLANMAYAN SORULAR	115
FATİH GEMİSİNİN KARADENİZE GÖNDERİLMESİ DOĞUAKDENİZ DOĞALGAZ BÖLGESİ İÇİN	117
YAPILAN ÜSTÜ KAPALI BİR ANLAŞMANIN SONUCU MUDUR?	
İTHAL DOĞALGAZ VE KÖMÜR LOBİLERİ GÜNEŞ ENERJİSİ SANTRALLERİNİN	121
ÇOĞALMASINI ENGELLEMEKTEDİR.	
ETKB'İNİN LİNYİT REZERVLERİ HAKKINDAKİ RAPORU, TERMİK SANTRALLERİN ARTIRILMASI	123
İÇİN BİR SPEKÜLASYONDUR!	
ENERJİ KRİZİ KAPIDA!	129
KORONA VİRÜS GÖLGESİNDEKİ ŞANSSIZ 2020 ÜNİVERSİTE MEZUNLARI VE	133
2021 MEZUN ADAYLARI	
ÜNİVERSİTE VE LİSE MEZUNLARINDAKİ SUÇ ARTIŞI TRAJİK SEVİYELERE ULAŞMIŞTIR.....	137
GÖZARDI EDİLEN TEHLİKE; UYUŞTURUCU KULLANIMI VE SATIŞINDAKİ ARTIŞLAR	143
KAMYONCULAR İFLASIN EŞİĞİNDE; TÜRKİYE'DE BİREYSEL KAMYONCULUK	151
YAPAN ESNAFIN SORUNLARI	
UYDULAR VE COĞRAFİ BİLGİ SİSTEMLERİNİN DÜNYAMIZIN GELECEĞİNDEKİ ÖNEMİ.....	155
S-400 FÜZE SAVUNMA SİSTEMİ, F35 UÇAKLARI VE BİLİNMEYEN GELECEK.	167
BLOK ZİNCİR (BlockChain) TEKNOLOJİSİ VE KRIPTO PARALAR ABD DOLARININ HEGEMONYASINI	173
VE GÜCÜNÜ KIRABİLİR!	
KAMU İKTİSADİ TEŞEKKÜLLERİ NASIL ZARAR ETTİRİLDİ (KİT)	179
"VARLIK FONU" MU "YOKLUK FONU" MU?.....	183
ÖZELLEŞTİRİLEN VE DEVLETİN ELİNDE KALAN KURUMLAR LİSTESİ	189
AK PARTİ HÜKÜMETİNİN D8 ÜLKELERİNİN TAMAMIYLA OLAN TİCARET HACMİNİ 2011-2012'DEN	201
SONRA SİSTEMATİK OLARAK DÜŞÜRMESİ NASIL BİR TESADÜFTÜR?	
KİTAPTAKİ KONULARLA İLGİLİ TV-PROGRAMLARININ LİNKİ.....	207
KAYNAKLAR.....	211

DEVLET PLANLAMA TEŞKİLATI DAHA GÜÇLENDİRİLMİŞ OLARAK YENİDEN KURULMALIDIR

Devlet Planlama Teşkilatı, Ülkemizin ekonomik ve Sosyal kalkınmasını planlar çerçevesinde yapmak için 5 Ekim 1960 yılında Anayasa’da tanımlanmış bir kurum olarak kurulmuştu. DPT, birçok eksigine rağmen, Ülkemize hazırladığı 9 adet beş yıllık plan ile oldukça önemli hizmetler veren, doğrudan Başbakan’a bağlı, bir Müsteşar’ca yönetilen bir kurumdur. DPT ile birlikte Yüksek Planlama Kurulu da kurulmuş, eşit sayıda siyasi makamlardan (Bakanlar), planlama uzmanlarından ve planlama üst düzey yöneticilerinden oluşan bir kurul oluşturulmuştu.

Ancak, böylesine önemli hizmetler veren, bir Müsteşar, dört Müsteşar Yardımcısı, onbir Genel Müdür ve 33 Daire Başkanlığından ve yüzlerce bilim insanından oluşan devasa Teşkilat, DPT, anlaşılabilir bir şekilde, 2011 yılında, “bürokratik vesayet” bahane edilerek bir kararname ile lağvedilmiştir (Şekil 1). DPT, önce, yeni kurulan Kalkınma Bakanlığına bağlanmış, daha sonra 2018 yılında Kalkınma Bakanlığı ve Maliye Bakanlığının Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğü birleştirilerek Cumhurbaşkanlığı bünyesinde çalışan “Strateji ve Bütçe Başkanlığı” adı altında sıradan bir daire başkanlığına dönüştürülmüştür.

DPT’nin çalışma yaptığı dönemlerde, planların hazırlanması, ilgili bütün Bakanlık çalışanları, Üniversiteler, Özel sektör temsilcileri ve seçilmiş “kadrolu”, “sözleşmeli kadrolu” DPT uzmanlarından oluşan yüzlerce kişi tarafından yapıldı. Hazırlanan ve ülkenin gelecekteki beş yıllarını içeren raporlar Mecliste görüşülür ve Hükümetin Yıllık Bütçe programlarına da uyumluluk sağlanırdı. Mecliste görüşülürken bütün Partileri temsilen üyelerin bulunması, yapılacak yatırımların Mecliste

tartışılmasını sağlamış, herhangi bir eksik ve/veya kusur varsa düzeltilmesi de mümkün olmuştur. İşlemlerdeki bütün bu basamaklar Anayasa ve kanunlar ile garantiye alınmıştı.

Cumhurbaşkanlığı Düzeni kurulduktan sonra, Devlet, beş yıllık planlar yapmayı bırakmış, bütün yatırımlar için maalesef sınırlı sayıdaki birkaç kişinin ve nihayetinde Sayın Cumhurbaşkanının düşünceleri doğrultusunda kararlar vermeye başlamış, Ülkenin yetişmiş ehil insanların ortak aklı ortadan kaldırılmış, TBMM tamamen devre dışı bırakılmıştır.

Sonuçta, Üç kez temeli atılan ama her nedense bir türlü bitirilemeyen Nükleer Santral yapımı, izini bile göremediğimiz yerli uçak gemi yapımları, motoru yabancı yerli helikopter projeleri, yıllardır yapılamayan yerli otomobil projesi, yolcusu olmayan havalimanı yapımları, taş, toprağa gömülen 200 milyar dolar, gelecek 15-20 yıl torunlarımızın da ödeyeceği, yap-işlet-devret köprüleri, özelleştirme adı altında yok pahasına satılan 171 Devlet kurumu, hesapsız çoğaltılan üniversiteler ve milyonlarca üniversiteli işsiz, satılamayan iki milyon TOKİ binası, hesapsız tarım ve hayvan ithalatları, çökertilen küçük esnaf ve köylülerimiz, parasını verip teslim alamadığımız F35 uçakları, parasını verip, teslim aldığımız ama kullanamadığımız S400 Füze savunma sistemleri başta olmak üzere günlük karar verilen yüzlerce proje, DPT'siz geçen yılların hazin sonuçlarından bazılarıdır. Sonuçta, Ülke “Dış Ülkelere Borç vesayeti” altına sokulmuştur.

Ülkemizdeki yatırımların, bu yatırımların Hazine'de mevcut bütçe gözetilerek önceliklerinin belirlenmesinin önemi çok belirgin olarak gözükmektedir. DPT, hızlı karar mekanizmalarındaki bilinen eksik ve kusurları da ortadan kaldırılarak, güçlendirilmiş şekilde yeniden kurulmalıdır. Bu yapılmadığı takdirde, Ülkemizin, çok yakın gelecekte, günlük kararlarla Ülkenin yönetildiği MUZ Cumhuriyetlerine dönmesi kaçınılmaz olacaktır.

“DEPREM ERKEN UYARI MERKEZİ” ACİLEN KURULMALIDIR!

Ülkemizin bir deprem kuşağında olduğu ve farklı ölçeklerde de olsa her yıl birçok depremin olduğu bilinmektedir. Depremin vereceği zararın en aza indirilmesi ancak alınacak önlemler ile mümkündür. Bu önlemlerin neler olduğunu belirtmeden önce ülkemizdeki bazı gerçekleri bilmemizde yarar vardır.

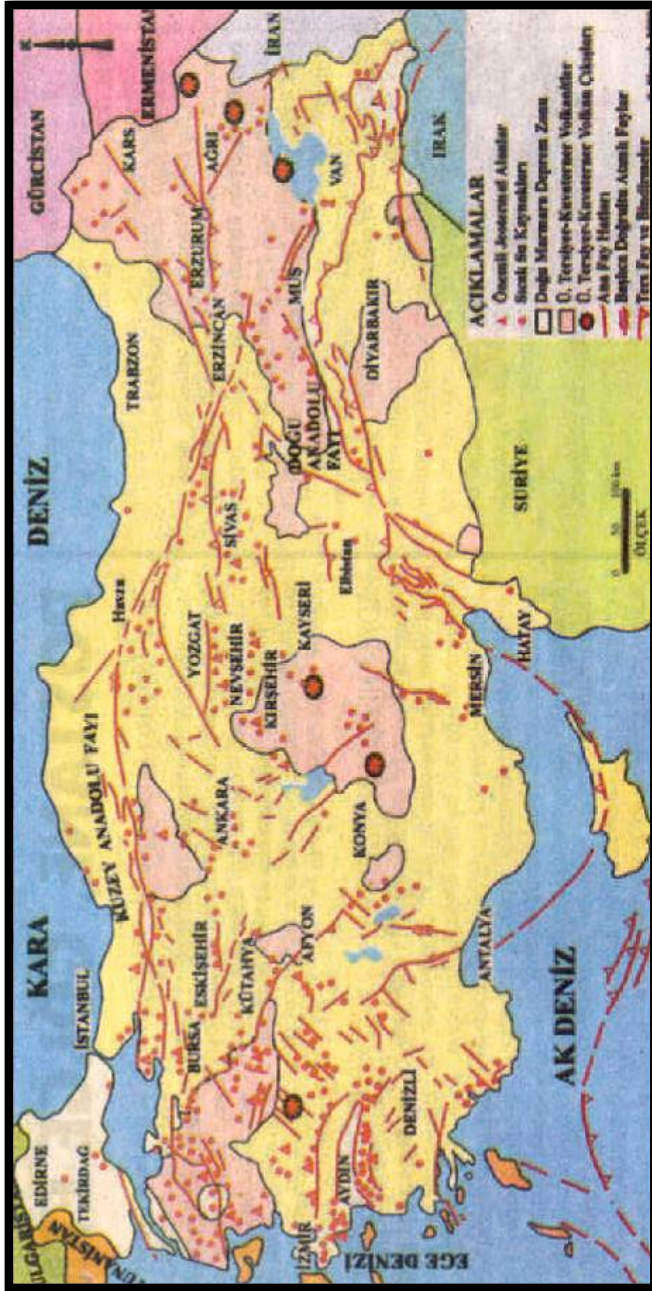
İnşaat Mühendisleri Odası’nın “Türkiye’de Konut Sorunu ve Konut İhtiyacı Raporu”nda, TÜİK verilerine göre Türkiye’de 15 milyon civarında yapı stoku bulunduğu ve bu stokun %55’inin ruhsatsız ve kaçak, %60’ının 20 yaş üzeri konutlardan olduğu ve %40’ının depreme karşı güçlendirilmesi gerektiği belirtilmektedir. Diğer yandan gerek yasal düzenlemelerin eksikliği, gerekse denetimlerdeki boşluklar, sağlıklı yerleşim alanlarının önünü açmakta ve bu noktada “yapı denetimi” konusu birinci dereceden önem taşımaktadır.

Türkiye Deprem Haritası’na göre 50 il, “Birinci Dereceden Deprem Bölgesi” içinde yer almaktadır. Fakat yasa, milli gelirden %67 gibi en yüksek pay alan 19 ili kapsamış, yapı denetimini ticarileştirme / özelleştirmeye en uygun iller seçilmiştir. Yüzde otuzbeşi “Birinci Dereceden Deprem Bölgesi” içinde yer alan diğer 62 ilimiz ise yapı denetimi ve depremler açısından üvey evlat/İl konumundaydı. Önemli depremler yaşayan birçok ilimiz yapı denetimi dışında tutulmuştu. Bu illerimiz ancak on yıl sonra, 2011’de Yapı Denetim sistemi içine alınmıştır. **Hükümetler, geçici önemsiz gelirler için “İmar Affı” gibi kararlar almamalı, halkı kalitesiz kaçak yapı yapmaya teşvik etmemelidir.**

Yapıların %70'inin kaçak ve ruhsatsız olduğu, muhtemel bir İstanbul depremi için uzmanlar, 10 bin civarında binanın tamamen çökeceğini, 50-60 bin binanın (esasinda yüz binlerce konutun) ağır hasar göreceğini, 40-50 bin kişinin öleceğini; kent altyapısının tahrip olacağını ve ekonomik kaybın 50 milyar dolar civarında olacağını belirtmektedirler. Ancak, bu risk ve muhtemel kayıpların, niteliksiz yapılaşmanın hızla sürmesi ile daha da arttığı göz ardı edilmemelidir.

Dış Ticaret Müsteşarlığı verilerine göre, İstanbul, Bursa, Sakarya ve Kocaeli İllerimiz, Marmara'da deprem olursa en çok etkilenecek sanayi şehirlerimizdir. Bu şehirler Türkiye'nin toplam ihracatının %70'ten fazlasını karşılamaktadır. Bu, beklenen Marmara depreminde yaşanabilecek kayıplar konusunda oldukça düşündürücü bir fikir vermektedir.

Yapılması gereken en önemli çalışmalardan biri de, volkanik araziler ve deprem kuşaklarıyla jeolojik bağlantısı olan sıcak su kaynaklarımızın bulunduğu bölgelerde, sistematik olarak, su sıcaklık ölçümlerinin ve argon, metan, karbon monoksit gibi gazların ölçümlerinin yapılmasıdır. Bu bilgileri değerlendirmek için de acilen bir “Deprem Erken Uyarı Merkezi” kurulmalıdır. Kaya kütlelerinin hareketi sırasında, sürtünme sebebiyle oluşan ısı, mevcut sıcak su kaynaklarında da fazladan ısı artışına sebep olmaktadır. Bulanıklaşan, kimyası değişen ve Isı artışı belirlenen kaynaklar ile ilgili bilgiler, eş zamanlı olarak, kurulacak “Deprem Erken Uyarı Merkezi”nde toplanmalıdır. Bu kurum, deprem ihtimali bulunan bölge halkını, Devlet yetkililerini, sosyal medya dâhil, her imkân ile süratle uyarmalıdır. Bu şekilde, en azından can kayıplarının en az seviyeye indirilmesi mümkün olabilir.

Şekil 2: Türkiye volkanik arazileri, Aktif fay haritası ve sıcak su çıkışlarının bağlantısını gösteren harita

HIFZISSİHHA YENİDEN AÇILMALIDIR: İHTİLALLER; 28 ŞUBAT 1997 DARBESİ; GÜDÜMLÜ HÜKÜMETLER; KAPATILAN AŞI KURUMLARI; COVID 19 VE GARİP TESADÜFLER!

Geleceğin savaşları içinde en etkin olacak tekniklerden biri de Biyolojik savaşlar, mikrop savaşları olacaktır. Bu tür savaşların denemelerinin birinci ve ikinci Dünya harbi sırasında özellikle Almanya, Japonya, ABD ve Rusya başta olmak üzere birçok ülke tarafından uygulandığı da bilinmektedir. Bu durum, bugünlerde, bazen karşımıza tohumların genetiğinin değiştirilmesi olarak, bazen hayvan yemlerinde GDO’lu ürünlerin kullanılması olarak çıkmakta, bazen de aşı ile ilgili sağlık kurumlarının anlaşılmaz bir şekilde kapatılması olarak çıkmaktadır.

1980 Darbesinden sonra 1983’te kurulan Hükümette, Sayın Turgut Özal’ın Başbakan olmasından hemen sonra, 1983’te tohum fiyatlarının serbest bırakılması, 1984’de tohum ithalatının serbest bırakılması sağlanmıştır. **2002’de iktidara gelen AK Parti hükümetlerinde, 2004 yılında, 5042 sayılı “İslahatçı hakların korunması kanunu” (genetiği ile oynanan tohumlara izin); 2006 yılında, 5553 sayılı “Tohumculuk kanunu”, satış ve takasın engellenmesi; 2009 yılında Tarım ve Köy İşleri Bakanlığının 27388 numaralı Yönetmeliği ile GDO’lu ürünlerin hayvan yemlerinde kullanılmasına izin verilmesi, rastgele verilmiş ve/veya verdirilmiş kararlar değildir.** Genetiği değiştirilmiş ürünlerin insanlara ve hayvanlara ne ölçüde zarar verebileceği, hastalıklara hassas hale getirip getirmeyeceği konusunda yapılmış hiçbir ciddi araştırma yoktur, bu veriler dış güçlerde varsa da kamu ile paylaşılmamaktadır.

28 Şubat Post Modern Darbesi sonrasında kurulan Mesut Yılmaz hükümetinin ilk icraatlarından birinin Hıfzıssıhha Enstitüsü-Merkezi AŞI ÜRETİM birimini kapatması da tesadüf değildir. Cumhuriyetin ilk yıllarında, büyük bir ileri görüşlülükle kurulan Refik Saydam Hıfzıssıhha Müessesesi-Merkezi kuruluşundan itibaren, verem, kuduz, tetanos, difteri, boğmaca, grip, tifo başta olmak üzere birçok farklı aşı üretmiştir. Böyle bir birimin acilen kapatılmasının sebebini tahmin etmek, acıdır ama zor değildir.

Bu arada gözden kaçan-kaçırılan bir kapatma olayı daha gerçekleşti; 2004 yılında “Manisa Tavuk Hastalıkları Aşı Üretim Tesisi” kapatıldı. Ne garip bir tesadüfdür ki, İlk KUŞ GRİBİ hastalığının Ülkemizde görüldüğü yer, 2005 yılında Manisa’nın yanı başındaki Balıkesir İlimiz olmuştur. Sonrasında milyonlarca kanatlı itlaf edilmiştir.

Hıfzıssıhha Enstitüsü-Merkezi herhangi bir kurum değildi. 1935 yılında yurt dışından gelen ilaçların kontrolü için Farmakoloji laboratuvarını kurulmuştu. Akrep ve yılan sokmalarına karşı da serum hazırlayan Kurum, yurtdışına, 1940 ve 1942 yıllarında kolera ve Tifüs aşıları satacak duruma gelmişti. 1947 yılında Biyolojik kontrol laboratuvarını kuran enstitü, 1948 yılında New-Castle virüsü ve tavuk vebası üzerine araştırmalar da bu yıl da başlatılmıştı. Hıfzıssıhha Enstitüsünün Grip laboratuvarı 1950 yılında Dünya Sağlık Örgütü tarafından Uluslararası Bölgesel İnfluenza (Grip) Merkezi olarak tanınmış ve grip aşısı üretimi yapılmıştır. 1951 yılında antibiyotiklerin ve vitaminlerin kontrolüne başlayan kurum, 1954 yılında İlaç kontrol şubesini kurup, 1956 yılında tetanos aşısını daha modern tekniklerle üretmeye başlamıştır. 1958 yılında genital bölge hastalığı olan frenginin modern tekniklerle belirlenmesini sağlayan kurum, 1966 yılında kolera için hakem laboratuvar, 1970 yılında Fibrinojen, albumin ve gamma globulin üretimine başlayan kurum, 1974 yılında mantar hastalıkları (mikoloji) laboratuvarı, 1984 yılında Zehir danışma Merkezini, 1987’de AİDS araştırma merkezini ve nihayet 1992’de Kan ürünlerinin viral inaktivasyonunu sağlamıştı.

Onaltı ilimizde de bölgesel faaliyetlerde bulunan böylesine önemli bir kurumu 2011 yılında tamamen kapatıp, Sağlık Bakanlığında bir alt birim haline sokmak da AK Parti hükümetine nasip olmuştur! 15 Mart 2011’de Suriye savaşı başlamışken ve cephede her türlü aşı, serum, panzehir ihtiyacı varken, bu kurumu 2 Kasım 2011 yılında tamamen kapatmak kimin aklına geldi bilmiyorum. Sayın Cumhurbaşkanı’nın bu konuda detay araştırma yaptırması ülke yararına olacaktır.

Hıfzıssıhha Enstitüsü kapatılmamış olsaydı, şimdi, COVID 19 aşısı gönderecek diye yolunu gözlediğimiz hiçbir ülke olmayacak, yılların tecrübesiyle kendi aşımızı kendimiz üretmiş olacaktık.

Bu gün aşı göndersin diye bin türlü ricada bulunduğumuz Çin Cumhuriyetine Hıfzıssıhha Enstitümüzün 1940 yılında kolera aşısı satmış olması da, arşivlerimizde duran bir başka trajik gerçektir.

Yeniden Refah Partisi iktidara geldiğinde, Hıfzıssıhha Enstitüsünü daha modern imkânlarla donanmış olarak derhal açacaktır.

“SU BAKANLIĞI” ACİLEN KURULMALI VE “SU KANUNU” TBMM’DE YASALAŞMALIDIR

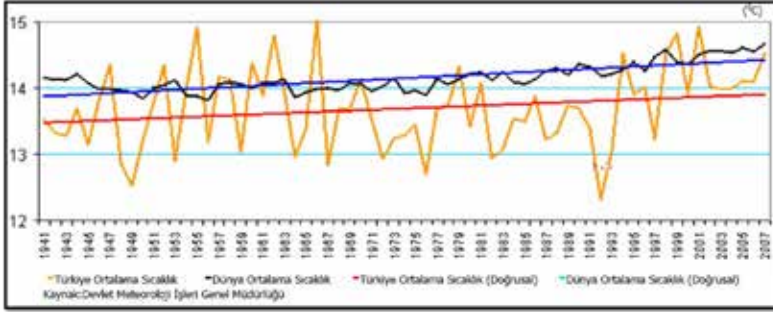
Yağışların en fazla olması gerektiği kış aylarında Ülkemize düşen yağışın çok azaldığı bilinmektedir. Barajlardaki su seviyelerinin çok düşmüş olduğu da günlük TV haberleri arasındadır.

Küresel ısınma birçok ülkede de kendisini farklı şekillerde zaten göstermektedir. Nitekim uluslararası yapılan birçok iklim çalışmasında Küresel bir ısınmanın olduğu, farklı uluslararası kurumlarca yapılan sayısal verilerle, grafiklerde de gösterilmektedir (Şekil 3). Ancak su ile ilgili her problemi de “Küresel Isınma”nın sırtına yüklersek kolaycılığa kaçmış oluruz.

Koca Türkiye! İnanılır gibi değildir ama bir “Su Kanunu”muz yoktur. Sularımızın bazı meseleleri ile Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü, diğer bazı meseleleri ile de Çevre ve Orman Bakanlığı ilgilenir. İller Bankası da mutlak ilgilenecek bir şeyler bulur. Bazı sorumluluklar da Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı’nın payına düşer. Başka diğer konuları ile de Büyükşehir Belediyeleri ilgilenir. Daha başka problemleri ile de, şehir, ilçe, belde belediyeleri de ilgilenecek bir şeyler bulur. Peki, bu kadar çok ilgili kurumun yetkili olduğu bir Ülkede problemler kolayca çözülebilir mi? Tabii ki hayır! Herhangi bir iş ile ilgili tek bir kurumun bağımsız olarak iş yapabilmesi mümkün müdür? Hayır! Çünkü birçok alanda sorumluluk örtüşmesi, hatta zaman zaman da yetki boşluğu yaşanmaktadır. Böyle bir ortamda çatışmanın çıkmaması, işlerin uzamaması mümkün müdür? Bu kadar karışanın olduğu yerde hizmetler hızlı yürür mü? Hayır! Esas problem ise bütün sorumlulukları ve yetki alanlarını belirleyen bir “Su Kanunu”nun olmamasıdır. Evet, böyle bir “Su kanunu”muz yoktur.

TÜİK verilerinde 61 ilimizde, kişi başı ortalama su kullanımının çok düştüğü belirgin olarak görülmektedir. Kontrolsüzce kullanılan anormal sayıdaki dalgıç pompalar sebebiyle, ülkemizdeki yeraltı su seviyesinin de 53 ilimizde çok düştüğü belirlenmiştir. Göllerin önemli ölçüde alan kaybettiği, kuruduğu, sazlıkların kuruduğu, Fırat, Dicle, Aras gibi “Sınıraşan sular”dan, teamüllerden fazla miktarda suların dış ülkelere kontrolsüzce aktığı bilinmektedir. Ülkemizdeki bu gerçekler göz önüne alınarak öncelikli olarak bir “Su Bakanlığı” kurulup bütün yetkilerin tek elde toplanması mecburiyeti vardır.

Kurulacak Su Bakanlığının öncelikli görevlerinden ilk ikisi, detayları Yeniden Refah Partimizin “Milli Kaynak Paketleri 1” kitabında açıklanan “Birleşik Barajlar Projesi” ve “Damla Sulama Sistemleri” projelerinin acilen bütün ülke sathında hayata geçirilmesi olmalıdır.

Şekil 3: Küresel ısınmayı gösteren tablolar

TÜRKİYE SU KRİZİNE GİRMEK ÜZEREDİR; KÜRESEL ISINMANIN ÜLKEMİZE ETKİLERİ VE ÇÖZÜMLER

Yağmur dualarına çıktığımız bu günlerde, Ülkemiz su bakımından fakir ülkeler sınıfına adım adım yaklaşmaktadır. Gerçek ölçülmüş su değerleri ve nüfus hesaba katıldığında kişi başı düşen ortalama su değerinin 2019 yılı sonu itibariyle, 1250 ton ile 1500 ton arasındaki bir rakamda olacağı rahatlıkla tahmin edilebilir. Bu durum Ülkemizin su bakımından gittikçe fakirleştiğini gösteren en önemli verilerden biridir.

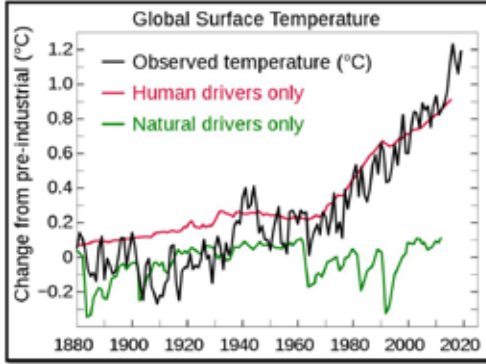
Küresel ısınma değerlerini gösteren grafik incelendiğinde, küresel ısınmaya fosil yakıt kullanan insan etkisinin çok fazla olduğu görülecektir (Şekil 4). Ayrıca yeraltı su seviyesinin düşmesi sebebiyle kuruyan ve/veya alanı azalan göllerimizde kaybettiğimiz alan 3712 km²'dir ve bu alan toplamda yaklaşık Van gölü büyüklüğünde bir alan gibidir. Başta Tuz gölü, Hatay-Amik gölü olmak üzere Aksaray'daki Eşmekaya sazlığını, Afyon Hotamış sazlığını, Kayseri Sultan Sazlığını, Kahramanmaraş Gâvur Gölü'nü, Konya Samsam gölünü, Suğla Gölü'nü, Burdur Kestel Gölü'nü ve Beyşehir Gölü'nün yanı sıra daha nice sazlık ve su alanlarını kaybediyoruz (Şekil 5).

Kişibaşı kullanılan su miktarı değerlendirmesinde, 2002 ile 2016 yılları arasındaki değişim çok vahimdir. 2002'ye oranla 2016 yılı sonu itibariyle 59 ildeki kullanımlarda yüzde 15,23 ile yüzde 61,47 oranında değişen azalmalar olmuştur (Şekil 6).

Benzer bir şekilde 2002 ile 2016 arasında, yağış azlığı sebebiyle kontrolsüz bir şekilde yeraltından çekilen su miktarları gözönüne alındığında, 55 ilimizde yüzde 15,75 ile yüzde 94,12 oranı arasında değişen

değerlerde azalmalar olmuştur (Şekil 7). Dolayısıyla kullanılabilir su durumumuz görünenden daha vahimdir ve acilen önlemler alınmalıdır.

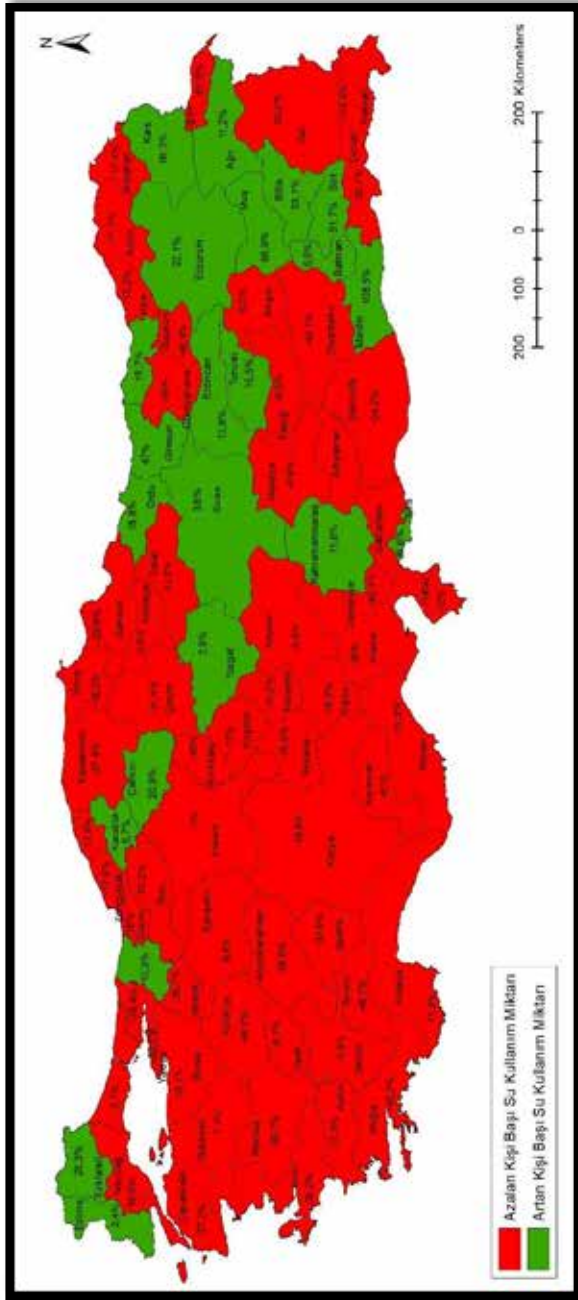
Her yıl 30 milyar metreküp suyu vahşi sulama sistemi olarak adlandırdığımız, salma, karık, tava ve benzeri sulama sistemleriyle gereksiz ölçüde kullanmaktayız. Su azlığı ile ilgili problemlerin acilen giderilmesi için Partimiz tarafından “Milli Kaynak Paketleri 1” kitabında detayları açıklanan “Birleşik Barajlar Projesi” ve “Damla sulama teknikleri” mutlaka dikkatle değerlendirilmeli ve yaygın olarak kullanılmalıdır. Bu şekilde tasarruf edeceğimiz su miktarı en az 20 milyar metreküptür.

Şekil 4: Küresel ısınmayı gösteren detaylı grafik

Şekil 5: Tuz Gölü'nün ne kadar küçüldüğünü gösteren Haziran 2008 tarihli Uydu Fotoğrafı

Şekil 6. Kişi başı kullanılan su miktarının azaldığı İller (KIRMIZI) ile arttığı illeri (YEŞİL) gösteren harita

“KANAL İSTANBUL” VE SONRASI

Hükümetimizin ısrarla üzerinde durduğu ve zaman zaman ortaya atarak siyasetteki konuşmaları yönlendirdiği konulardan biri de İstanbul Kanal projesidir. Hükümetimiz bu projenin olmasını gerçekten istemekte midir, yoksa siyaseten sıkıştığı anlarda, konu saptırmak için mi bu projeyi tekraren öne atmaktadır bilmek mümkün değildir. Zira “Kanal İstanbul” adı altında bir proje hazırlandığını beyan ettikten bir zaman sonra Kanal İstanbul Projesinin yerini değiştirdiğini beyan edip başka bir Kanal güzergâhı vermektedir (Şekil 8 ve 9). Tek başına bu olay bile, Hükümetin konuya çok ciddi yaklaşmadığının bir kanıtıdır. Böylesine milyar dolarlık projelere bir günde karar verilemeyeceği gibi, proje bir gün de de değiştirilemez. Ancak kabul etmek gerekir ki, Hükümet ne zaman bu projeye başlayacağını belirten bir hamle yapsa muhalefet, her işini bırakıp, bu konuya laf yetiştirmeye çalışmaktadır. Bu reaksiyoner siyasete, şahsım dâhil olmak üzere birçok bilim adamı da katkıda bulunmaktan geri kalmamıştır. Benim şahsi duruşum, bu konuda bir laf da ben söyleyeyim düşüncesinin çok ötesindedir. İstanbul’u su, deprem, askeri savunma stratejileri, ithalat, ihracat azalması, çevre, nüfus artışı bakımından önemli ölçüde etkileyecek bu projeyi incelemeli ve bilgiler ışığı altında yorum yapmalıydım. Olayın bir de 1936’da imzalanan Montrö Boğazlar anlaşması gibi bir anlaşmayla ilişkilerinin olması konuyu çok daha önemli bir hale getirmiştir.

Her türlü siyasi hesabı bir kenara bırakarak bu konuyu araştırmak ve bir katkımız olacak ise bu konuda objektif-önyargısız değerlendirmelerde bulunmayı bir görev bildim. Aşağıda gerekçeleriyle ortaya koyacağım konular işte bu endişelerden, yola çıkılarak hazırlanmıştır.

Önce dilerseniz Uluslararası boyutları olması sebebiyle konunun Montrö anlaşmasıyla ilgili bölümünden başlamak istiyorum. Bu bölümü bütün detaylarıyla açıklamalıyım ki, yapılması düşünülen İstanbul ve Çanakkale Kanallarıyla neler olabileceğini rahatlıkla ve önyargısız olarak görelim.

MONTRÖ ANLAŞMASI VE TÜRKİYE'YE SAĞLADIĞI AVANTAJLAR

Birçok okuyucu Lozan anlaşması ve Cumhuriyetin ilanı ile birlikte Boğazlara tam sahip olduğumuzu düşünebilir. Ama bu gerçek değildir. Montrö anlaşması imzalanana kadar Boğazların Türkiye tarafından silahlandırılması yasak olduğu gibi, yönetimi de Milletler Topluluğuna bağlı “Uluslararası Kanal Komisyonu” tarafından sağlanmaktaydı. Askeri veya sivil trafik üzerinde de Türkiye olarak tek başımıza hiçbir kontrolümüz bulunmamaktaydı. Ancak Dünya siyaseti çok değişkendir ve önemli olan karşınıza çıkan fırsatları değerlendirmektir. Bu fırsat 1930’lu yıllarda doğmuştur. Faşist İtalya Hükümeti Yunanistan’a ait Dodacanese, Kos, Leros ve Rodos adalarına çıkarma yapmış, Karadeniz’e ve Anadolu’ya çıkma hazırlığına başlamıştır. 1934-35’de İngilizleri sıkıntıya sokan Habeşistan krizi patlak vermiştir. Buna ek olarak Bulgarların da aşırı silahlanmaya başlaması Türkiye’yi harekete geçirmiş, Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal Atatürk’ün emriyle Dışişleri Bakanı Tevfik Rüştü Aras yeni bir Uluslararası toplantı talep etmiştir. Türkiye Çanakkale Boğazındaki kaleleri tahkim etmek istemekte ve Boğazların korunmasıyla ilgili yönetimin Türkiye’ye ait olmasını istemektedir. Siyasi şartlar Türkiye için çok müsaittir. İngiltere ve Fransa yaklaşan İkinci Dünya harbini hissetmiş, Türkiye’nin Hitler ve Mussolini’nin etkisine girmesini istememişlerdir. İngiltere ve Fransa, ileride güçlenecek SSCB’nin Boğazları kullanarak Akdeniz’e inmesinin, Ticari ve siyasi olarak uzun vadede kendi aleyhlerine olduğunun da farkındadırlar. Özellikle İngiltere, SSCB’nin Akdeniz’e inmesinin, Hindistan, Uzakdoğu ve Mısır’dan olan ticaretine zarar vereceğinin farkına varmıştır. Bu şartlar altında Türkiye’nin toplantı teklifinin arkasında durarak desteklemişler ve toplantının Montrö’de olmasını sağlamışlardır. Toplantıya Türkiye, İngiltere, Fransa, Yunanistan,

Bulgaristan, Romanya, SSCB, Japonya, Avustralya ve Almanya katılmış, İtalya sert bir şekilde reddederek katılmamış, ABD ise hiç umursamayarak temsilci dahi göndermemiştir. Anlaşma 9 Kasım 1936'de yürürlüğe girmiş ve Boğazların yönetimi ve korunması belli kurallar getirilerek Türkiye'ye verilmiştir.

Bu kurallar bir taraftan SSCB'nin Akdeniz'e büyük bir Askeri güç götürmesini engellerken diğer yandan Batılı büyük Devletlerin Karadeniz'e büyük bir güç halinde çıkmasını da engellemektedir. Montrö anlaşmasının, belki de en önemli kısmı budur! Uzlaşılan diğer maddelerin de Türkiye'nin lehine olduğu çok önemli bir anlaşmadır. Bu maddelere göre; Boğazlardan geçen hiçbir gemi 10.000 tondan fazla olamaz; Toplam ağırlığı 15.000 tondan fazla olan dokuz silahlı-askeri gemi aynı anda geçemez; Karadeniz'de toplam ağırlığı 30.000 tondan fazla yabancı gemi aynı anda bulunamaz; Kıyıdaş olmayan yabancı bayraklı bir gemi 21 günden fazla Karadeniz'de kalamaz; Türkiye, Kıyıdaş bir ülke ile savaşa girdiğinde, savaşta olduğu ülkeye ait sivil ve askeri bütün gemilerin geçişini engelleyebilir. Montrö anlaşmasına Uçak gemileri ile ilgili bir madde konmamıştır. Ancak tonaj kısıtlaması sebebiyle geçmeleri mümkün değildir.

İşte Türkiye için böylesine önemli maddeler içeren Montrö anlaşması, yılda bir milyar dolar, evet sadece bir milyar dolar kazanç hayali kurulan Kanal İstanbul projesi ile kadük-işlemez hale getirilecektir. Sayın Cumhurbaşkanının ifadelerine bakılırsa “Kanal İstanbul” sonrasında Marmara'dan Saroz körfezine açılacak “Kanal Çanakkale” de planları arasındadır.

Bu Kanallar tamamlandığı takdirde ABD gemilerinin Karadeniz'e, Rusya gemilerinin Akdeniz'e inmesi kaçınılmaz olacaktır. Yaklaşık 45 km uzunluğunda ve 120 metre genişliğinde olması planlanan Kanal İstanbul'un derinliğinin 25 m olacağı ifade edilmektedir. Ancak ben şahsi olarak Kanal gerçekten yapılırsa, bu derinliğin 35 metreden fazla olacağını ve Uçak gemilerinin de geçmesinin kolaylaştırılacağını düşünenlerdenim. En ağır bir uçak gemisinin sudaki dip derinliğinin 28 metre olduğu düşünülürse bu tahminimin doğru olduğu düşünülebilir.

Özellikle, Rusya ve ABD'nin farklı hayalleri vardır. ABD, bu kanallardan büyük tonajlı gemi geçirerek Karadeniz'e yerleşme hayalleri kurmaktadır. Odessa limanına demirleyeceği bir uçak gemisiyle, Rusya'dan Batılı ülkelere yöneltilecek uzun menzilli füzeleri Rusya topraklarında vurmanın hesapları içindedir. Rusya ise büyük tonajlı askeri gemiler ve Uçak gemileriyle Akdeniz'e inmenin, silah gücünü siyasi güce çevirmenin hayalini kurmaktadır. İşte Türkiye, farkına olarak veya olmayarak, böylesine tehlikeli bir savaş oyununun fitilini ateşlemek üzeredir. Kanal İstanbul gerçekleşse bile Kazancın yıllık en fazla bir milyar dolar olacağı Ulaştırma eski Bakanı tarafından açıklanmıştır. Yani Turizm gelirlerimizin kırkta biri kadar bir gelire koca bölgeyi mahvedeceğimizin yanı sıra, Ülkeyi siyaseten bilinmezler içine sürükleyeceğiz. Değer mi? El insaf!

İSTABUL'A SU TAŞIYAN KAYNAKLAR HARAP OLACAK

Bu Kanalın yapılmasına karar sürecinde çok dikkat edilmesi gereken konulardan biri de İstanbul'a su sağlayan kaynakların tahrip edilip edilmeyeceği sorusudur. İstanbul'un su ihtiyacının %60-63'ünü karşılayan kaynaklar "Kanal İstanbul" Projesinin bulunduğu bölgededir. Şekil 10 ve 11 incelendiğinde bu durum rahatlıkla görülebilir. Bir şehre su sağlayan kaynakların %60 oranında tahrip edilmesinin o şehri öldürmeyle aynı anlama geldiğini en sade vatandaş dahi anlayabilir. Terkos gölünün hemen batı kıyısından ve nispeten taneli- geçirgen kayaları keserek geçecek Kanal'daki tuzlu suların, tatlı su kaynağı Terkos gölünü zamanla tuzlamayacağını düşünmek, basit osmos kuralını bilmemek demektir. Tuzlu Kanal suları, tatlı suya doğru akacaktır ve su içilemez hale gelecektir. Sadece zaman meselesidir. Şimdi şöyle sorulabilir; Terkos gölü Karadeniz'e yakın neden böyle bir şey olmuyor? Bu sorunun cevabı ise çok basittir. Mevcut haliyle Karadeniz ile Terkos gölü arasında geçirimsiz killi kayalar vardır; sebebi budur (Şekil 10 ve 11).

Sazlıdere Barajını tamamen yok edecek olan Kanal, Marmara'ya yaklaşırken tatlı su kaynakları içeren kireçtaşı kayalarının bulunduğu bölgeden de geçecektir. Kısa zaman sonra tahrip edilen, kırıklar oluşturulan kireçtaşı formasyonu içindeki tatlı sular da Kanal içindeki tuzlu suyla

karışarak Marmara'ya doğru akacaktır. Bu konuda Hacettepe Üniversitesi öğretim görevlilerinden Taylan Burak Nikbay, Ulaş Ozan Hünerli ve Osman Cingil adlı araştırmacılar USGS-ModFLOW Programı kullanarak Kanalin geçeceği bölgedeki kireçtaşlarında bulunan suların Marmara denizine akış şeklini modellemişlerdir. Şekilde kırmızı renkler suların yayılımını ve akış yönünü temsil etmektedir (Şekil 12).

BOĞAZLARDAN GEÇEN GEMİ SAYILARI HER YIL DÜŞMEKTEDİR

Hükümetimizin en önemli gerekçelerinden biri, İstanbul Boğazından geçişlerin çok arttığı bunun zaman içinde İstanbul'da çok büyük tehlikelere yol açacağı yönünde olmuştur. İstanbul boğazından geçen gemi sayılarına bakıldığında Hükümetin bu gerekçesinin doğru olmadığı, bu rakamın her geçen yıl daha da düştüğü belirlenmiştir. Geçen gemilerin tonajların artmış veya azalmış olması başka bir tartışmadır. Gemi trafiği azalmıştır ve azalmaya da devam etmektedir. Boğazlardan geçiş yapan gemilerin sayısı 2007 yılında 106.519 iken bu rakam her yıl azalarak 83.000 seviyelerine kadar düşmüştür. Bu rakamlar İstanbul ve Çanakkale boğazlarından geçen toplam gemi sayısıdır. Sadece İstanbul Boğazından geçen gemi sayısı ise 2006 yılında 54 bin 880 iken, 2018 yılına gelindiğinde bu rakam her yıl kademeli olarak azalıp 41 bin 103'e düşmüştür (Şekil 13).

Gemi trafiğinin azalmasının ana sebebi boğazlardan geçen doğalgaz, petrol ve yan ürünlerini taşıyan gemi sayılarındaki azalmadır. Ülkelerarası doğalgaz ve/veya petrol boru hatlarının sayısı arttıkça gemiyle taşımacılığın azalması da kaçınılmaz olacaktır. 2019 verilerine baktığımızda, İstanbul Boğazı'ndan 2019 yılının 1 Ocak ile 30 Eylül tarihleri arasında ise 30 bin 352 gemi geçiş yapmıştır. Bu gemilerin sadece 6 bin 713 tanesini LNG, LPG ve ham petrol tankerleri oluşturmuştur. Görüleceği üzere AK Parti Hükümetinin bu konudaki tezleri doğru değildir.

ASKERİ MAHZURLAR DÜŞÜNÜLDÜ MÜ?

Kanal İstanbul'u planlayanların Askeri Birliklere de danışmadığı, danışsa bile dikkate almadığı görülmektedir. Ülkemizin Trakya tarafından gelecek tehlikelere karşı zaafa uğrayacağı çok net bir şekilde gözükmemektedir. Batı'dan gelecek saldırılara karşı ilk savunma hattımız Tekirdağ-Edirne Babaeski üçkeni arasında kalan bölgedir. İkinci Savunma hattımız ise Kanal İstanbul'un batısında kalan ve "Çakmak" hattı olarak adlandırılan hattır. Bu hat Çatalca'yı merkez alan yay şeklinde bir hattır ve Kanal İstanbul'un batısında kalmaktadır. Bu hatlar İstanbul'da konuşlu Birinci Ordu tarafından desteklenirler. NATO'da bulunmamız sebebiyle bu planlarımızı başta Yunanistan olmak üzere bütün Batılı ülkeler bilmektedir. Bu savunma hattını Kanal İstanbul'un doğusuna çektiğimiz takdirde Trakya bütünüyle savunulamaz zayıf karnımız olacaktır. Bazı arkadaşlar ile yapılan fikir alışverişlerinde birçok kişi" artık savunma hattının önemi yok, savaşta her şey uçaklar ile hallediliyor" gibi iyi düşünülmemiş cümleleri de maalesef söylemektedir. Uçaklar tahribat yapar belki ama savaşı Kara Kuvvetleri kazanır veya kaybeder. Bu gerçeği hiç unutmamamız gerekir. Kanal İstanbul'un üzerine inşa edileceği söylenen köprüler de bu bakımdan iki tarafı keskin bıçaklar gibidir. Ordu, Batıya ilerlemek istediğinde, bu muhtemel köprüler tahrip edilirse tıkanıp kalırız.

KANAL İSTANBUL ÜZERİNE YAPILACAK KÖPRÜLERİN MALİYETLERİ HESAPLANDI MI?

Kanal İstanbul'un maliyeti düşünülürken hiç hesaplanmayan veya önemsenmeyen maliyetlerden biri de Kanal üzerinde yapılması planlanan onbir köprünün maliyetidir. Bir kanaldan gemiler geçecek ise bu köprüler tıpkı İstanbul Boğazı üzerindeki köprüler gibi asma köprü olmak mecburiyetindedir. Kanal genişliği en az 120 metre olarak düşünüldüğünden gemi geçinde kaldırılabilir köprüler şeklinde yapılması mümkün gibi gözükse de, ucuz ve kolay yapılamayacaktır. Köprüler hangi şekilde yapılırsa yapılsın, bu köprülerin savunması için de her köprünün iki yanında askeri önlemler alınmak mecburiyetinde kalınacaktır. Bütün bunların maliyetinin Kanal maliyetini çok fazla geçmesi beklenilebilir.

TÜRKİYE-AB TİCARET TRAFİĞİ ETKİLENEBİLİR

Yapılacağı beyan edilen bu köprülerin Türkiye-Avrupa Ticaret trafiğini de yavaşlatabileceği düşünülmektedir. Bilindiği gibi Türkiye toplam ihracatının %48'ini, toplam ithalatının %39'unu AB ülkelerinden yapmaktadır. Geliş-gidiş yönünde, her iki istikamette de yük taşıyan yüzbinlerce araç belli köprülerden geçmeye mahkûm edilecek, trafik oldukça yavaşlayacak, yeni geçiş paraları sebebiyle maliyet artacaktır. Anadolu'dan gelecek kamyon ve tırlar Yavuz Sultan Selim köprüsüne yönlendirileceğinden bir müddet sonra bu hat bu yükü taşıyamaz hale gelecektir. İpek yolu sebebiyle Çin'den gelen tren de Avrupa'ya gitmek için bu hattı kullanacağından Kanal üzerinde yapılacak köprülerin bütün bu yükleri taşıyacak kapasite, yükseklik ve güçte olması gerekecektir. Dolayısıyla Kanal maliyeti söylenen rakamlarında çok çok üzerinde olacaktır.

TUNA NEHRİNİN BÜTÜN KİRLİLİĞİ MARMARA DENİZİNE DOĞRU AKABİLİR

On ülkeyi geçerek Karadeniz'e ulaşan Tuna nehrinin, bu ülkelerin bütün sanayi kirliliklerini Karadeniz'e taşıdığı bilinmektedir. Şimdilerde çevre baskıları sebebiyle bu kirlilik azalmış olsa da yine de devam etmektedir. Kanal İstanbul'un Karadeniz'e ağız kısmı açıldıktan sonra Karadeniz-Marmara arasındaki akışın nasıl olacağı da çok açıklanmayan konulardan biridir. İstanbul Boğazında dipten giden akıntılar ile üstten giden akıntılar ters yönlüdür. Üsteki akıntılar Marmara denizi yönünde, Dip akıntılar ise Karadeniz istikameti yönündedir. Kanal İstanbul'da ise Kanal derinliği en fazla 35 metre olacağından iki yönlü akıntı olmayacağı ve akıntının Karadeniz'den Marmara'ya doğru olacağı bilinmektedir. Zira Karadeniz su seviyesi Marmara'dan yüksektir. Bu durumda Tuna'nın Karadeniz'e boşalttığı pisliklerin önemli bir kısmının Marmara'ya akmayacağını kimse garanti edemez (Şekil 14).

KANAL TÜRKİYE AKTİF DEPREM KUŞAĞI ÜZERİNDEDİR.

Kanal İstanbul'un geçeceği bölgenin aktif deprem kuşağında olması da ayrı ve büyük bir problem olarak karşımızda durmaktadır. Bir de kanal kazılarak daha gevşek, kayabilir hale getirilen ortam ilk önemli depremde Kanalı tamamen kullanılamaz hale getirebilir. Zira kanal kazılarak ortam daha dirençsiz hale getirilmiş olacaktır. Trakya'da veya Marmara Fay hattında dört şiddetinde oluşacak bir depremin bile en az beş şiddetindeki bir depremin oluşturacağı tahribatı Kanal Çevresinde yapacağı bütün deprem uzmanlarınca kabul edilmektedir (Şekil 15).

YENİ HAVALİMANI ALTINDAKİ KÖMÜR SAHALARI ÇÖKEBİLİR

Şimdilik gözükmeyen, çok da telaffuz edilmeyen bir diğer problem de İstanbul'un yeni hava Limanı batı sınırı ile Kanal İstanbul arasındaki mesafenin sadece 800 metre olmasıdır. Bu hava limanının yer seçiminde de maalesef özen gösterilmemiştir. Trakya Çerkezköy Linyit havzası bilinen kömür havzalarından biridir. Alanın bir kısmı bölgede işlenmiş kömür ocaklarının üzerine denk gelmektedir. Hiçbir şey olmasa, Kanal açılmasa bile bu kömür havzasında çökmeler olması muhtemeldir. Kanal yapılırsa çöken bu bölgelerin Kanal İstanbul'a doğru kayması kaçınılmaz olacaktır (Şekil 16).

Bütün bunlar bir arada değerlendirildiğinde Kanal İstanbul projesinin yapılmayacağına inananlardanım. Benim gördüğüm mahzurları başta Sayın Cumhurbaşkanımız olmak üzere akıllı çalışan her Devlet adamının gördüğüne eminim. Ama gelin bir de kendimize dürüst olalım, her Kanal İstanbul Lafı geçtiğinde başta Ana muhalefet Partisi CHP olmak üzere bütün muhalifler, Suriye'yi, Libya'yı, Kıbrıs'ı, İsrail'i, Filistin'i, ekonomiyi, hayat pahalılığını, satılan Devlet kurumlarını, azalan ihracatı, dışa mahkûm edilen tarım ve hayvancılığı, enerjide her yıl dış ülkelere bağımızın daha çok artışını ve daha birçok şeyi belli aralıklarla unuttu mu, unutmadı mı? Belki de istenen buydu!

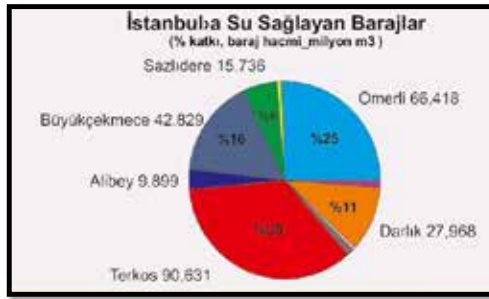
Yeniden Refah Partisi olarak “Kanal İstanbul”un yapılmaması için her türlü siyasi gayret gösterilecektir.

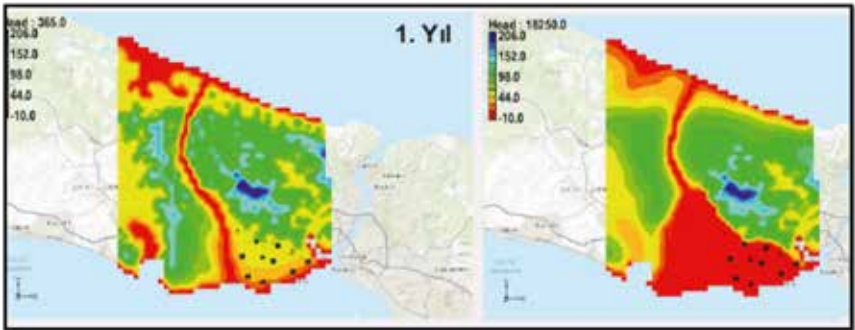
Şekil 9: Kanal İstanbul, 3. Hava Limanı, Tuzla Gölü, Sazlıdere Barajı ve Küçük Çekmece gölünün detay konumu.

Şekil 10: İstanbul ve Çevresi Jeolojik haritası

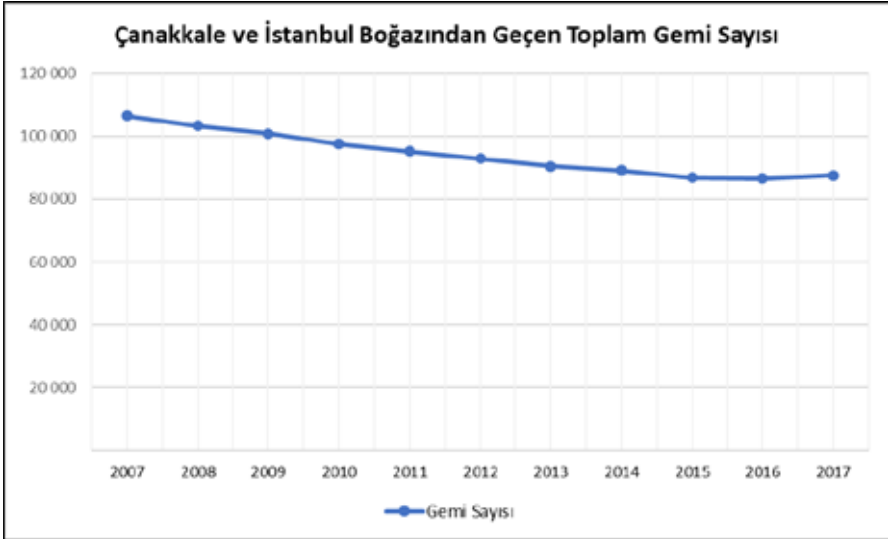

Şekil 11: İstanbul'a su sağlayan barajlar ve katkıları

Şekil 12: Hacettepe Üniversitesi Öğretim görevlileri tarafından yapılan ve Tuzlu suyla tatlı suyun karışacağını gösteren çalışma

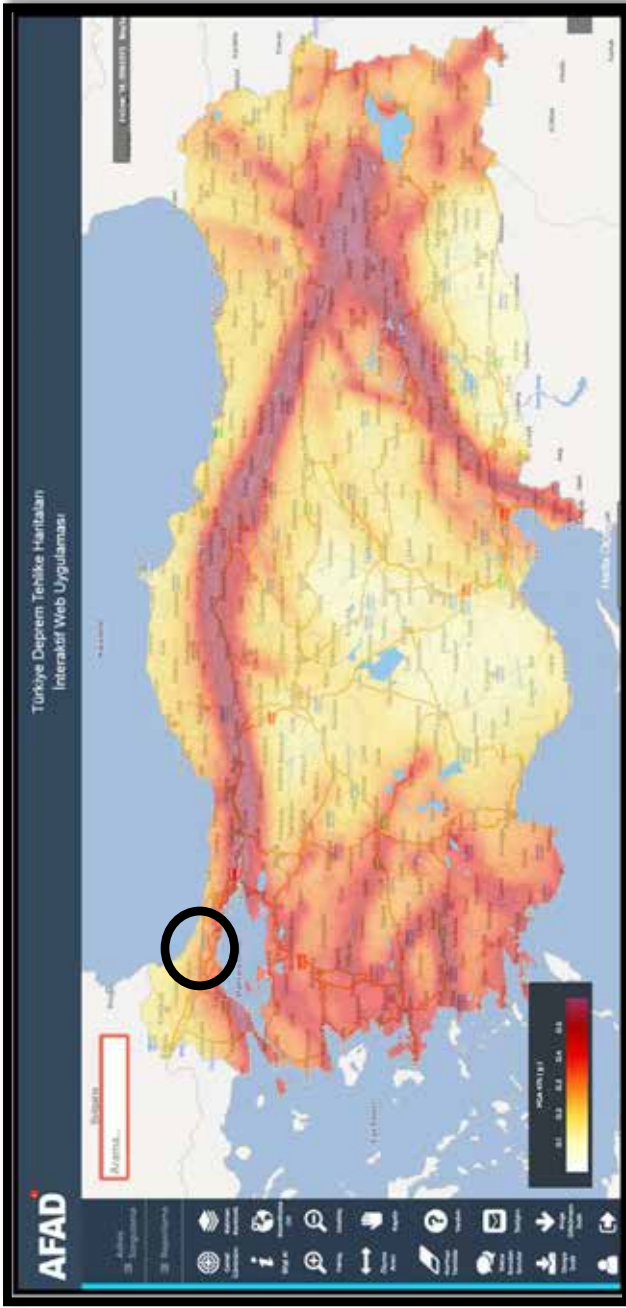
Çanakkale ve İstanbul Boğazından Geçen Toplam Gemi Sayısı	
Yıl	Gemi Sayısı
2007	106 509
2008	103 374
2009	100 875
2010	97 557
2011	95 177
2012	92 942
2013	90 421
2014	89 111
2015	86 774
2016	86 558
2017	87 593

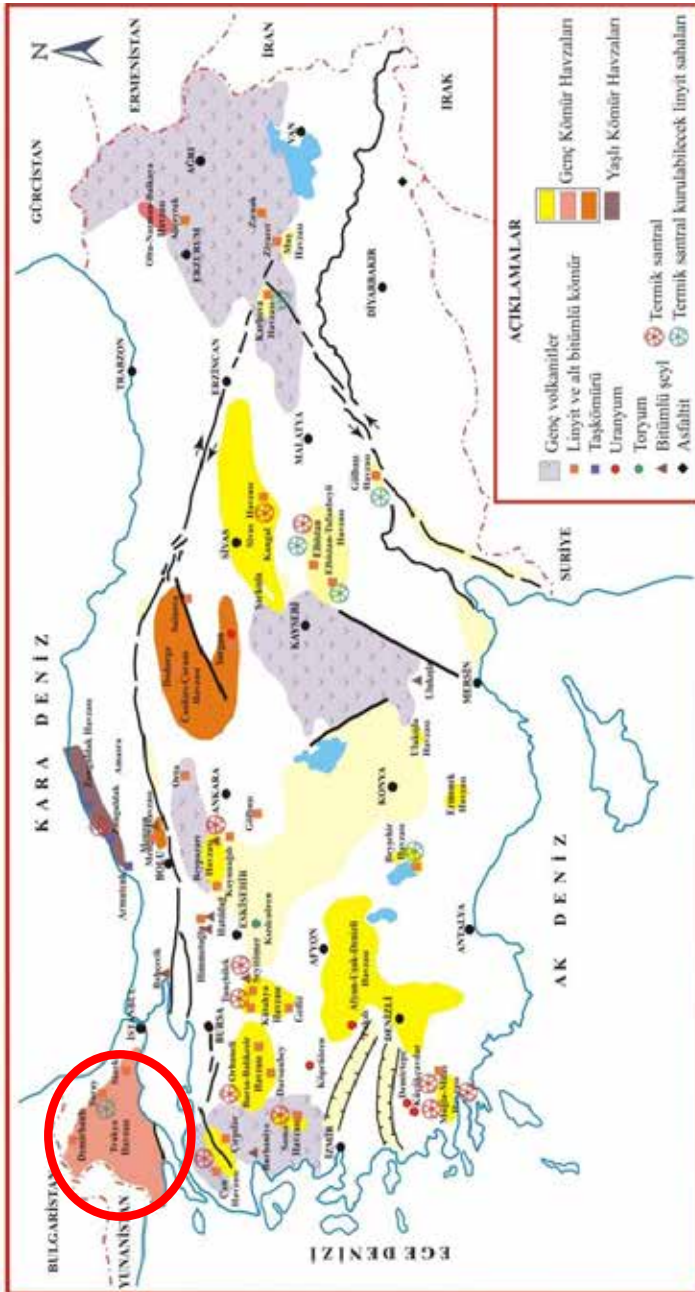
Şekli 13: Çanakkale ve İstanbul Boğazından geçen gemi sayılarındaki azalışı gösteren grafik.

Şekil 14: Tuna nehri çıkışı ile Kanal İstanbul'un konumlarını gösteren uydü görüntüsü.

Şekil 15: Türkiye Aktif Deprem kuşağı ve Kanal'ın yapılacağı konumun yakınlığını gösteren harita.

Şekil 16: Trakya'daki Kömür havzasının konumunu gösteren harita.

ÜLKEYİ BÖLÜNMEYE KADAR GÖTÜREBİLECEK AB, ESPOO VE AARHUS SÖZLEŞMELERİ ASLA İMZALANMAMALIDIR!

ESPOO (ÇED) SÖZLEŞMESİ, sözleşmeyi imzalayan taraf ülkelerin belirli yatırım faaliyetlerinin çevresel etkilerini planlamalarının erken bir aşamasında, birlikte değerlendirme yükümlülüklerini ortaya koymaktadır. Ayrıca, devletlerin, Olumsuz çevresel etkiye sahip olması muhtemel bütün önemli projeleri birbirlerine bildirme ve danışma yükümlülüğünü getirmektedir. Sözleşme 1991 yılında kabul edilmiş ve 10 Eylül 1997'de yürürlüğe girmiştir.

Adı, çevre ile başladığı için oldukça masum görünen ve AB ülkeleri için çok da önemli olmayan bu sözleşme, Türkiye için kolonileşmenin başlangıcıdır. Ülkemizi bölünmeye kadar götürecek olan ön sözleşmelerdir.

AB-ESPOO SU ÇERÇEVE DİREKTİFİ (SÇD), her AB üyesi devletin, ulusal sınırları içinde bulunan nehir havzalarının yönetim planlarını hazırlamalarını AB topraklarının dışına uzanan “uluslararası !” nehir havzalarında ise ilgili devletlerle tek bir nehir havzası yönetim planı oluşturmak için çaba harcamalarını, bunun mümkün olmaması durumunda; havza planlarını, nehirlerin kendi topraklarındaki bölümü için hazırlamasını ve AB komisyonuna iletmesini öngörmektedir.

Nehir havzası yönetiminde AB ülkeleri arasında işbirliği zorunluluğu getirilmektedir. AB üyesi olmayan ülkelerle uygun eşgüdümün kurulması için çalışılmasına yer vermektedir. ESPOO sözleşmesi sadece suya odaklı sözleşmeler olmayıp, suya dayalı projeleri ilgilendiren (baraj yapıları, yer altı suyu çekim işlemleri vb.) hükümleri bulunmaktadır.

ÖZETLE; AB, özellikle sınır aşan sularımızın yönetiminin (AB, “Uluslararası Su” olarak adlandırmaktadır) AB’ye devredilmesini ve bu nehirlerin bulunduğu havzalarda yapılacak yatırımları AB İZNİNE bağlamamızı istemektedir. Daha da ileriye giderek, bu nehirler ile ilgili proje hazırlarken Sınır ötesindeki ülke ve/veya ülkeler ile anlaşmamızı da istemektedir. Yani Fırat için Irak ve Suriye; Dicle için, Suriye ve yeni güney komşumuz, yakın zamanda ABD desteğiyle Devlet olması an meselesi olan PYD-PKK oluşumu ile anlaşmayı tavsiye etmektedir. Tabii Çoruh nehri için Gürcistan, Aras Nehri için, Türkiye, Azerbaycan, İran, Ermenistan uzlaşmasını, Arpaçay için Ermenistan ile uzlaşmamızı istemektedir.

Çevreyi çok önemseydiğini ifade eden AB’nin, Türkiye’de Nükleer santral kurulurken hiç sesi çıkmamıştır. Yüzlerce dereyi tahrip eden, dere tipi hidroelektrik santralleri kurulurken sesi çıkmamıştır(23250 MW için tahribatlar yapılmış, sadece 7857 MW’lık santral kurulabilmiştir). Doğu ve Güneydoğu Anadolu ile Trakya’daki topraklarımızda, 272’si kanserojen 2500 civarında kimyasal kullanılarak çıkartılmaya çalışılan Kayagazi’na, çıkartan şirketler AB ve/veya ABD kökenli diyerek itiraz etmemiştir. Çevreyi tahrip etmesi kesin olan “Kanal İstanbul” ile ilgili tek kelime etmeyen AB, her nasılsa, Doğu Akdeniz’de sondaj yapıp çevreyi kirletiyoruz ve bunun için kendilerinden izin almadık diye, AB Komisyonu Başkan Yardımcısı Mogerini’nin imzasıyla, Komisyon adına, Mart 2018’de KINAMA yayınlamıştır. AB’nin gerçek yüzü budur!

AARHUS SÖZLEŞMESİ ise, Birleşmiş Milletler Avrupa Ekonomik Komisyonu (UNECE) 25 HAZİRAN 1998 tarihinde DANİMARKA’NIN AARHUS şehrinde (ÅRHUS) Dördüncü Bakanlar Konferansı’nda "Avrupa için çevre" sürecinin bir parçası olarak kabul edildi ve 30 Ekim 2001’de yürürlüğe girdi.

Aarhus sözleşmesi; Çevresel konularda bilgiye erişim, çevresel karar verme sürecine halkın katılımı ve yargıya başvuru sözleşmesidir. Konu bu şekli ile ortaya konulduğunda AB üyesi ülkeler için hiçbir tehlike oluşturmadağı gibi, oldukça iyi bir sözleşme olduğu söylenebilir. Ancak konu Türkiye özeline geldiğinde durum oldukça farklılaşacaktır.

Doğu ve Güneydoğu Bölgelerimizde 40 yıldır süregelen PKK olayı bilinmektedir. Mevcut Hükümet ve/veya gelecekteki Hükümetlerden biri bu bölgelerde yatırım kararı aldığı anda PKK sempatizanı birçok kişi veya STK'nın ertesi gün mahkeme kapısına koşacaklarını rahatlıkla tahmin edebiliriz. Mahkemeler Devlet lehine olumlu sonuçlansa bile başka kişiler tarafından yeniden mahkemeye müracaat edileceğinden bu bölgelerde hiçbir yatırım yapılamayacaktır. Yatırım yapılamayan Bölgelerde işsizlik, yoksulluk artacak ve bedelini önce Hükümetler sonra Türkiye bölünerek ödeyecektir. AB'nin AB ortaklığı için bu sözleşmeleri öncelikle imzalamamızı istemesinin sebebi budur.

Türkiye için İntihar hükmünde olan bu sözleşmeleri şu ana kadar imzalamayan Hükümetimizin bu kararlılığını takdir ederken, CHP'nin 24 Temmuz 2014 tarihinde Sayın Sezgin Tanrikulu aracılığıyla Mecliste Dönemin Dış İşleri Bakanı Sayın Ahmet Davutoğlu'na “bu sözleşmeler neden imzalanmadı” şeklinde sorduğu soruya da anlam vermekte zorluk çekiyoruz. Bu görüş inşallah CHP'nin genel tavrı değildir.

NOT: Konuyla ilgili çok teferruat içeren ve haritalar ile desteklenen görüşler “Sular Kızıl Akacak” adlı kitabımın ilk bölümünde (sayfa 11-23) bulunmaktadır.

HÜKÜMETİN TARIM POLİTİKASINI VE İTHAL BUĞDAY FİYATLARINDAKİ YÜKSEKLİĞİ ANLAMAK MÜMKÜN DEĞİL!

AKP Hükümetinin son 18 yılda uyguladıkları tarım politikasını iyi anlayabilmek için, önce iktidarlara dönemindeki gerçek TÜİK verilerine bakmakta fayda vardır.

Tarım alanlarında toplam 35 milyon dönüm alan tarım arazisi olmaktan çıkarılmıştır. 15 milyon dönüm arazi artık nadasa bile bırakılmamaktadır. Sebze ekim alanlarında yaklaşık 2,1 milyon dönüm bağlık alanlarda 1,13 milyon dönüm arazi azalmaları olmuştur (Şekil 17). Sadece Buğday ekim alanlarındaki azalma 9 milyon dönümdür.

Özellikle tahıl üretimlerinde oldukça ciddi azalmalar olmuştur. Sadece son beş yılda Buğday üretiminde 3,6 milyon ton azalma olmuş ve 2019 yılı buğday üretimi 19 milyon ton olarak gerçekleşmiştir. Hükümet 2002 yılında yaptığı buğday ithalatı yaklaşık 1,1 milyon ton iken bu değer 2019 yılı sonunda 9,8 milyon tona çıkmıştır.

Bu değerleri gördükten sonra, tarlası hacizli, traktörü elinden alınmış, Tarım Kredi Kooperatiflerinde borca boğulmuş, üretim yapamayan, yaptırılmayan Türk çiftçisinin, köylüsünün perişan halini hayal etmek zor değildir.

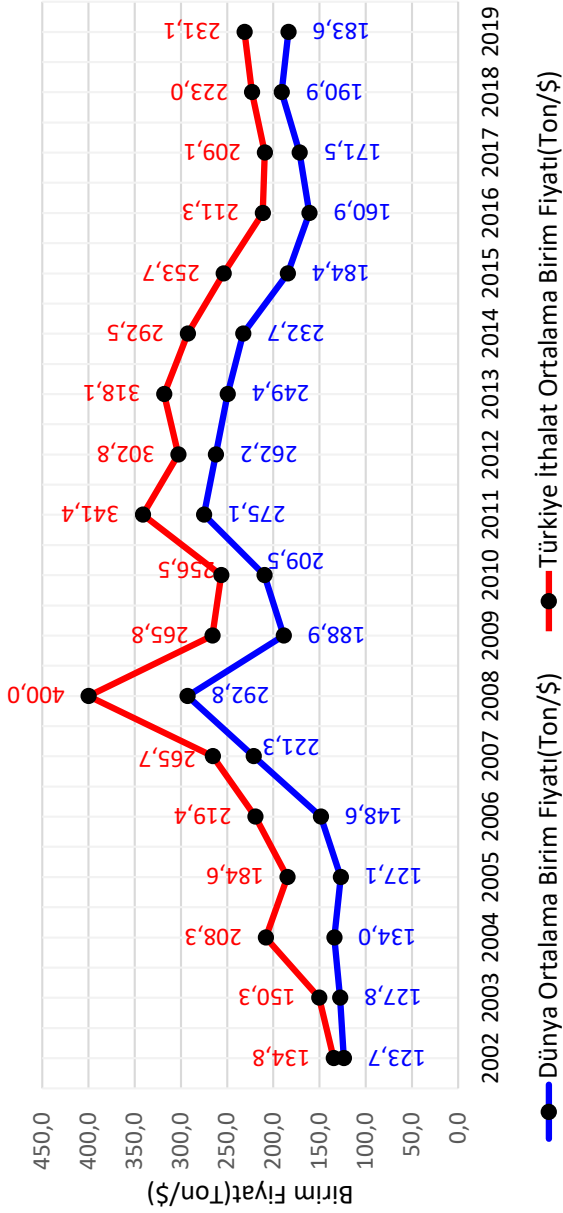
Bütün bunlardan daha garip olanı ise Hükümetin buğday alımlarındaki ortalama ithalat fiyatları Dünya buğday fiyat ortalamasının daima daha üzerinde olmuştur. International Grains Council ve **TÜİK verilerine göre 2002-2019 YILLARI ARASI, 18 YILIN FİYAT ORTALAMALARI**

ARASINDAKİ FARK, TON BAŞINA 54,6 DOLARDIR. Belirtilen yıllar arasında ithal edilen toplam buğday miktarı yaklaşık 63,2 milyon ton olduğundan, zarar 3,5 Milyar dolardır. Bu durum yetkililerce özellikle incelenmelidir (Şekil 18, 19,20). Aynı araştırma, ithal edilen bütün tarım ürünleri için mutlaka araştırılmalı ve ülkeyi milyarlarca dolar zarara uğratan sorumlular cezalandırılmalıdır. Sadece, Tarım ürünlerinin ithalatları için fazladan ödenen paralar Türk köylü ve çiftçisine aktarılsaydı bile Çiftçi ve Köylülerimiz bu kadar perişan olmazlardı.

TARIM ALANLARI	HEKTAR
TOPLAM TARIM ALANI_2002	26579218
TOPLAM TARIM ALANI_2018	23199946
EKİLEN TARIM ALANI_2002	17935424
EKİLEN TARIM ALANI_2018	15435979
NADAŞ_2002	5040042
NADAŞ_2018	3512773
SEBZE_2002	930227
SEBZE_2018	783632
MEYVE_2002	1523525
MEYVE_2018	2180918
BAĞ_2002	530000
BAĞ_2018	417041
ZEYTİN_2002	620000
ZEYTİN_2018	864428
YEM_2002	362300
YEM_2018	1999260
SÜS BİTKİLERİ_2002	
SÜS BİTKİLERİ_2018	5174

Şekil 17: Tarım alanlarındaki azalışları gösteren tablo

2002-2019 YILLARI ARASI DÜNYA ORTALAMA BUĞDAY FİYATI VE TÜRKİYE BUĞDAY İTHALATI ORTALAMA BİRİM FİYATI KİYASLAMASI

Şekil 18: Dünya ve Türkiye ortalama buğday satış fiyatlarını gösteren grafik

	BUĞDAY	
YIL	Dünya Ortalama Birim Fiyatı(Ton/\$)	Türkiye İthalat Ortalama Birim Fiyatı(Ton/\$)
2002	123,7	134,8
2003	127,8	150,3
2004	134,0	208,3
2005	127,1	184,6
2006	148,6	219,4
2007	221,3	265,7
2008	292,8	400,0
2009	188,9	265,8
2010	209,5	256,5
2011	275,1	341,4
2012	262,2	302,8
2013	249,4	318,1
2014	232,7	292,5
2015	184,4	253,7
2016	160,9	211,3
2017	171,5	209,1
2018	190,9	223,0
2019	183,6	231,1

Şekil 19: Dünya ve Türkiye ortalama buğday satış fiyatlarını gösteren tablo

	2002-2019 Dünya Ortalama Birim Fiyatı(Ton/\$)	2002-2019 Türkiye İthalat Ortalama Birim Fiyatı(Ton/\$)
Ortalama Birim Fiyatı(Ton/\$)	193,6	248,2

Şekil 20: Dünya ve Türkiye Buğday Ortalama fiyat tablosu

BUĞDAY İTHALATIMIZ VE MAMÜL MADDE (UN, BULGUR, MAKARNA, İRMİK, NIŞASTA, GLUTEN, KEPEK VS) İHRACATIMIZ ARASINDAKİ İNANILMAZ FARK!

Ülkemizde ekili alanların, 9 milyon dönümü buğday ekim arazisi olmak üzere, 35 milyon dönüm azaldığı, 2019 yılındaki buğday üretiminde bile, 2015 yılındaki üretimine oranla, 3,5 milyon ton azalma olduğu bilinmektedir. AKP Hükümetinin iktidarları süresince ithal ettiği buğday miktarının 63,2 milyon ton olduğu da bilinmektedir. Ortalama buğday fiyatları esas alındığında ödenen miktar ise 16,5 milyar dolardır. Bu ödemelerde, Dünya ortalama buğday fiyatları esas alındığında 3,5 Milyar dolar fazla ödeme yapıldığı da daha önce de ifade edilmişti.

AKP Hükümetinin iddiası ise; bu alınan buğdaylardan un, bulgur, makarna, irmik, gluten, kepek gibi mamul madde yapıp satıldığı ve çok kar edildiği yönünde olmuştur. Bu ifadeler bizzat Sayın Cumhurbaşkanımız tarafından da birkaç kez ifade edilmiştir. Ancak eldeki ithalat ve ihracat verileri bu söylemleri doğrulamamaktadır. International Grain Council ve TÜİK verilerine göre 2002-2019 yılsonu arasında ihraç ettiğimiz un, makarna, irmik, nişasta, gluten, kepek gibi bütün mamul madde miktarının 39,5 milyon ton ve bu maddelerin satışından elde edilen toplam değer 13,65 milyar dolardır. Bu verilerden de anlaşılacağı üzere yaklaşık 24 milyon ton buğday iç piyasa mamul madde ihtiyaçları için ithal edilmiştir. AKP idarecilerinin “Buğday ithalatını, mamul madde yapmak ve ihraç etmek için alıyoruz” yönündeki beyanları sadece algı yönetimidir.

İhraç ürünlerimizden olan Un, Bulgur, makarna, nişasta, glüten, kepek vs. gibi mamul ürünlerin bir kısmını tekrar yurtdışından neden ithal ettiğimiz de ayrı bir soru olarak karşımızda durmaktadır. AKP hükümeti aynı dönemler içinde 13,7 milyon ton mamul madde ithaline izi vererek, ithalata 2,5 milyar dolar ödemiştir. Özetle net mamul madde geliri sözü geçen dönemde sadece 11 milyar dolar olmuştur.

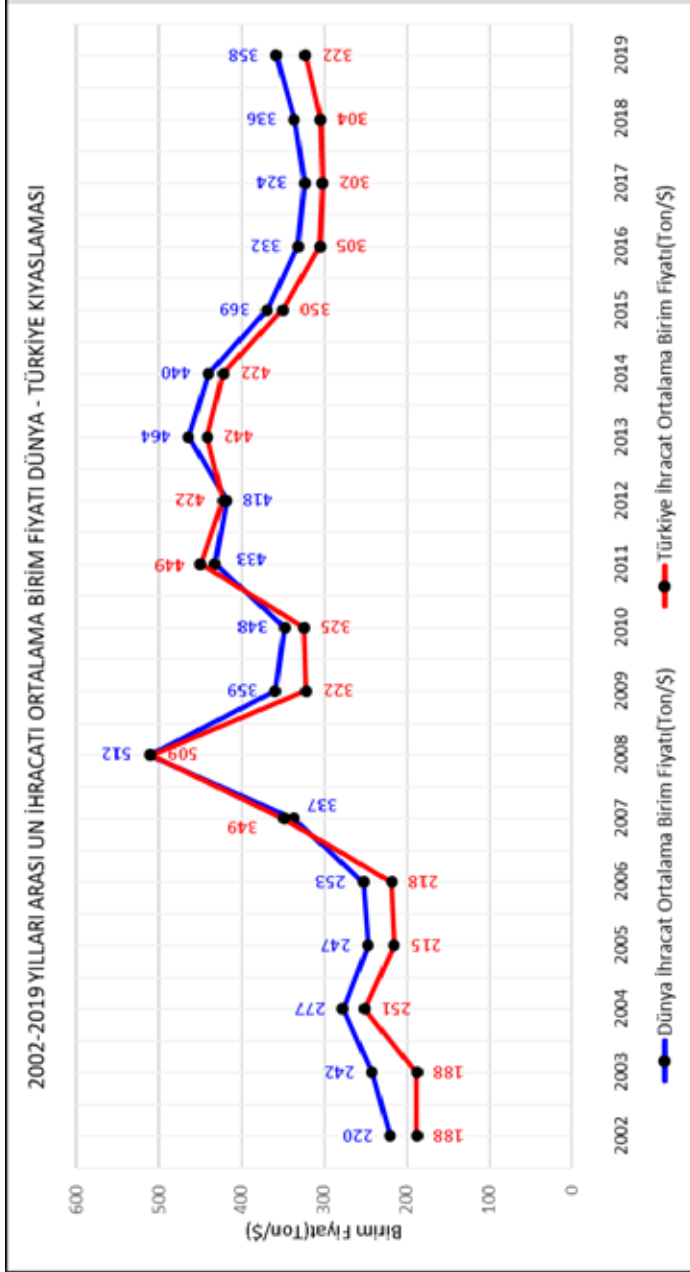
Eğer, ifade edildiği gibi ithal edilen buğdaylar mamul madde üretimi için yapıldı ise, buğdaylara 16,5 milyar dolar verip, mamul ürünlerden toplamda 11 milyar dolar ihracat kazancı elde edilmesi pek kazançlı gözükmemektedir.

Buğdayların Dünya ortalama ton başı fiyatının üzerinde alım yapılmasının yanı sıra, ihraç edilen mamul ürünlerin de, Dünya piyasalarının ortalama değerinin altında satılması da dikkatle incelenmesi gereken sorular olarak karşımızda durmaktadır. Un satışlarımız bunun en tipik örneğidir. 2002-2019 yılları arasındaki tabloya bakıldığında, Un satışlarımızın 2011 yılı hariç, Dünya ortalamasının daima altında olduğu görülecektir. 2002-2019 yılları arasındaki un ortalama ihraç fiyatımız ton başına 21,3 Dolar daha düşüktür. 18 yılda 35,65 milyon ton un ihracatından kayıp ise 760 milyon dolar olmuştur (Şekil 21, 22 ve 23).

Buğday İthal ederken Dünya piyasalarına göre daha pahalı ithal etmenin (ton başına 54,6 dolar), un ihraç ederken Dünya piyasaları ortalamalarına göre daha ucuz satmanın (ton başına 21,3 dolar), sebepleri mutlaka araştırılmalıdır. Dünya ihraç ortalaması ton başına 1370 dolar iken, Türkiye makarna ihracatının ton başına 570 dolar olması ise hiç anlaşılabilir bir durum değildir (Şekil 24).

	UN	
	Dünya İhracat	Türkiye İhracat
YIL	Ortalama Birim Fiyatı(Ton/\$)	Ortalama Birim Fiyatı(Ton/\$)
2002	220	188
2003	242	188
2004	277	251
2005	247	215
2006	253	218
2007	337	349
2008	512	509
2009	359	322
2010	348	325
2011	433	449
2012	418	422
2013	464	442
2014	440	422
2015	369	350
2016	332	305
2017	324	302
2018	336	304
2019	358	322
ORTALAMA	348,2	326,9

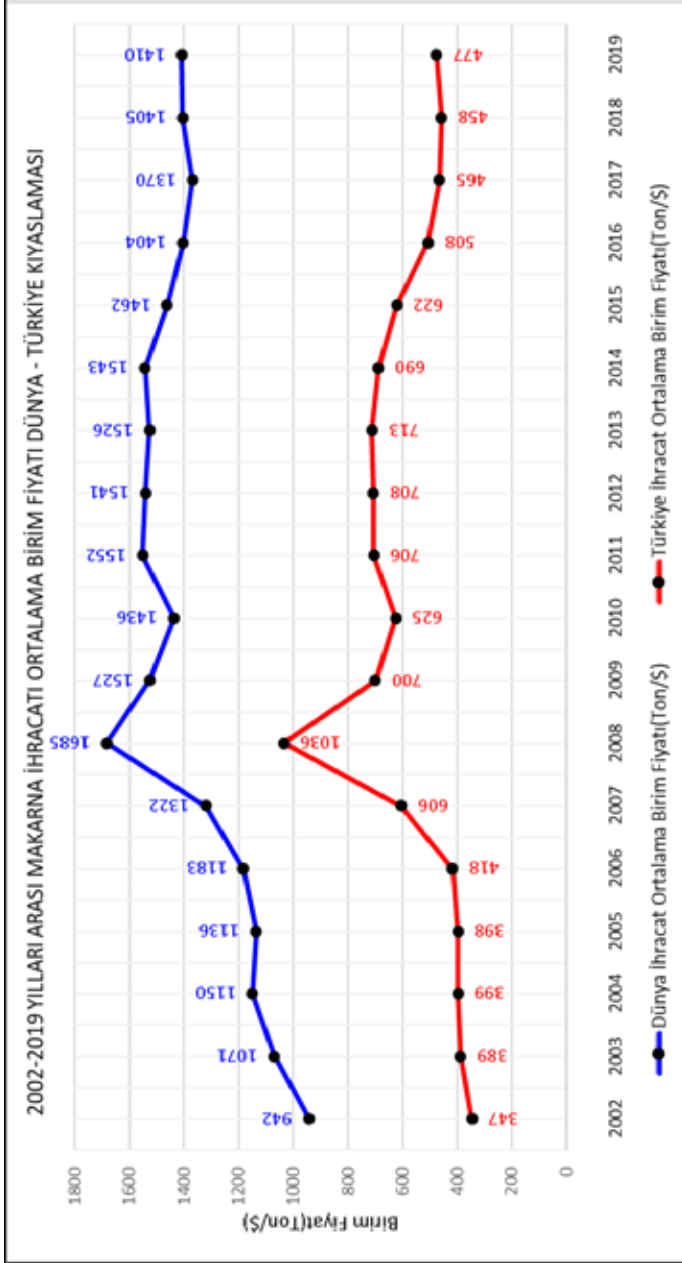
Şekil 21: Dünya ve Türkiye ortalama un satış fiyatlarını gösteren tablo

Şekil 22: Un ihrac değerlerimizin ton başına Dünya piyasasının ortalama 21,3 dolar altında olduğunu gösterir grafik.

YIL	İHRACAT MİKTARI (TON)	İHRACAT DEĞERİ(BİNS)
2002	249.274	46.833
2003	593.365	111.482
2004	786.055	197.487
2005	1.980.058	426.152
2006	1.250.115	272.850
2007	1.216.893	424.486
2008	1.213.278	617.976
2009	1.805.866	581.039
2010	1.836.295	596.282
2011	1.984.515	891.744
2012	1.993.012	840.817
2013	2.142.367	946.605
2014	2.207.218	931.232
2015	2.796.584	978.608
2016	3.533.968	1.078.489
2017	3.489.624	1.052.581
2018	3.308.651	1.006.290
2019	3.262.406	1.051.718
TOPLAM	35.649.544	12.052.671

Şekil 23: 2002-2019 yılları arasında ihraç edilen un miktarları ve gelirleri

Şekil 24: Makarna ihracatımızdaki inanılmaz düşüş değerler:

ÇİFTÇİ VE KÖYLÜNÜN ÇARESİZLİĞİ; MAHSUL TABAN FİYATLARI 2002 YILINDAKİ SEVİYELERE DÜŞTÜ

Çiftçi ve köylümüzü ilgilendiren ön önemli konunun ürününe alacağı taban fiyatları olduğu bilinmektedir. AKP Hükümetlerinin tarım ile uğraşan vatandaşlarımıza her sene verdiği taban fiyatları TL bazında biraz artıyormuş gibi gözükmektedir. Gerçeğin bu olmadığı, birçok mahsulde verilen taban fiyatlarının dolar karşılığı, son 19 yıl için incelendiğinde, 2002 yılının fiyatlarına dönüş olduğu açıkça görülmektedir.

AK Parti Hükümetleri ilk sekiz-dokuz yıllık süreçte taban fiyatlarını bir miktar artmıştır. Sayın Cumhurbaşkanımızın “Kriz bizi teğet geçiyor” dediği 2008 yılı, çiftçi ve köylüyü teğet geçmemiş, ilk büyük darbeyi vurmuştur. 2011 yılı, iktidarın dengesinin bozulduğu bir yıl olmuştur. DPT, Hıfzıssıhha gibi kurumlar başta olmak üzere birçok önemli kurum kapatılmış, Suriye ile savaşa girilmiş, taban fiyatları da özellikle 2011’den sonra baş aşağı gitmeye başlamıştır.

Bu durumu net olarak gösterebilmek için, TÜİK verileri ışığı altında, Buğday, Mısır, Arpa, Kuru fasulye, Nohut, Kırmızı Mercimek, Yeşil Mercimek, Pirinç, Tütün, Pamuk, İncir, Kayısı, Fındık, Antep fıstığı, Ceviz ve Çay olmak üzere 16 ayrı mahsulün taban fiyatları araştırılmıştır (Şekil 25-16 mahsul için fiyat tabloları ve grafikler).

Ondokuz yıl boyunca ithal edilen petrol (0,73 Dolar/litre’den 2,28 litre/Dolar arası), gübre (166,72 Dolar/ton ile 733,95 Dolar/ton arası), tarım ilacı, sulama bedelleri, işçilik, depolama, nakliye, vergi başta olmak üzere bütün girdilerdeki fiyatlar artmıştır. Buna karşılık mahsullere verilen taban fiyatları 2019 yılı sonunda AKP Hükümetinin ilk yılındaki seviyelere düşmüştür (Şekil 26 ve 27).

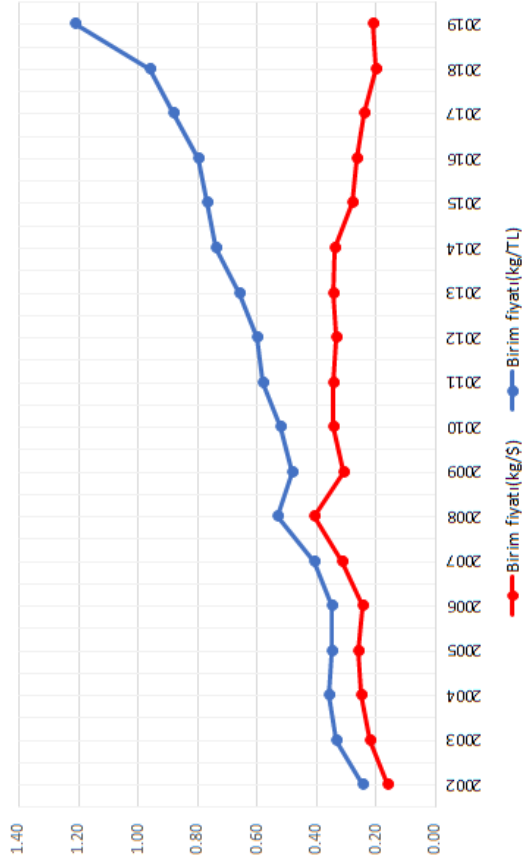
Hükümet bu gerçeği görüp acilen önlem almadığı takdirde, Tarım ile uğraşan işçi ve köylümüzü daha kötü günlerin beklediği çok açık olarak gözükmektedir.

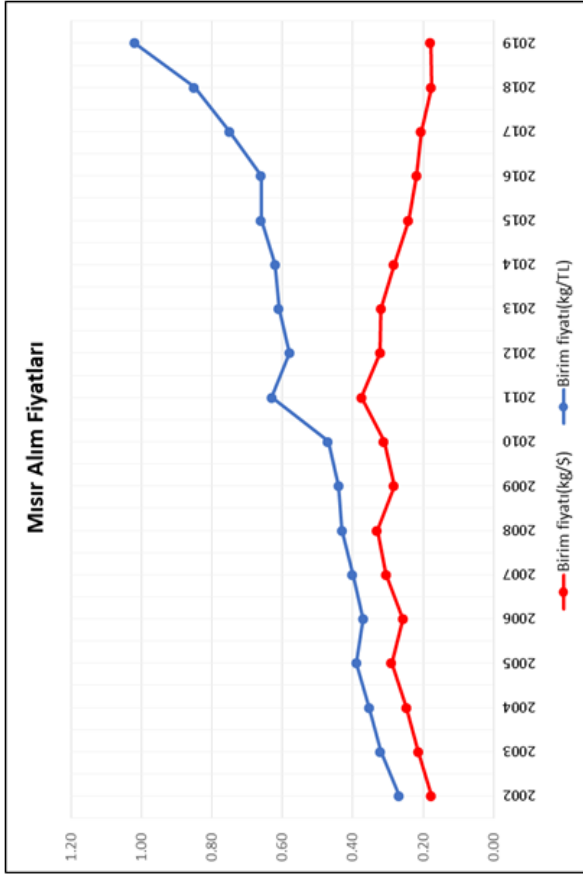
Yeniden Refah Partisi olarak, iktidara gelir gelmez bu taban fiyatlarını Rahmetli Başbakanımız Prof. Dr. Necmettin Erbakan'ın 54. Hükümetteki içtihadını uygulayarak, taban fiyatlarını en üst seviyeye çıkaracağımızdan Çiftçi ve köylülerimizin hiçbir şüphesi olmamalıdır.

NOT: AŞAĞIDA DÖKÜMÜ VERİEN TABLOLARDAN UYUMLULUK İÇİN, 2002, 2003, 2004 YILI VERİLERİNDEN 6 SIFIR ATILMIŞTIR

Buğday Alım Fiyatları			
Yıllar	Birim fiyatı(kg/TL)	Ortalama Dolar kuru	Birim fiyatı(kg/\$)
2002	0.24	1.51	0.16
2003	0.33	1.50	0.22
2004	0.36	1.43	0.25
2005	0.35	1.35	0.26
2006	0.35	1.44	0.24
2007	0.41	1.31	0.31
2008	0.53	1.30	0.41
2009	0.48	1.55	0.31
2010	0.52	1.51	0.34
2011	0.58	1.68	0.35
2012	0.60	1.80	0.33
2013	0.66	1.91	0.35
2014	0.74	2.19	0.34
2015	0.77	2.73	0.28
2016	0.80	3.02	0.26
2017	0.88	3.65	0.24
2018	0.96	4.82	0.20
2019	1.21	5.68	0.21

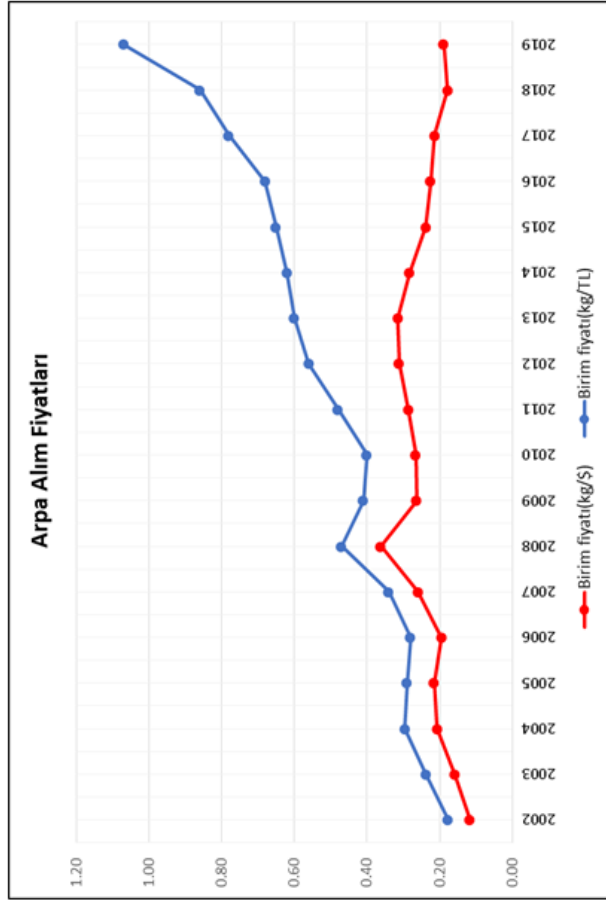
Buğday Alım Fiyatları

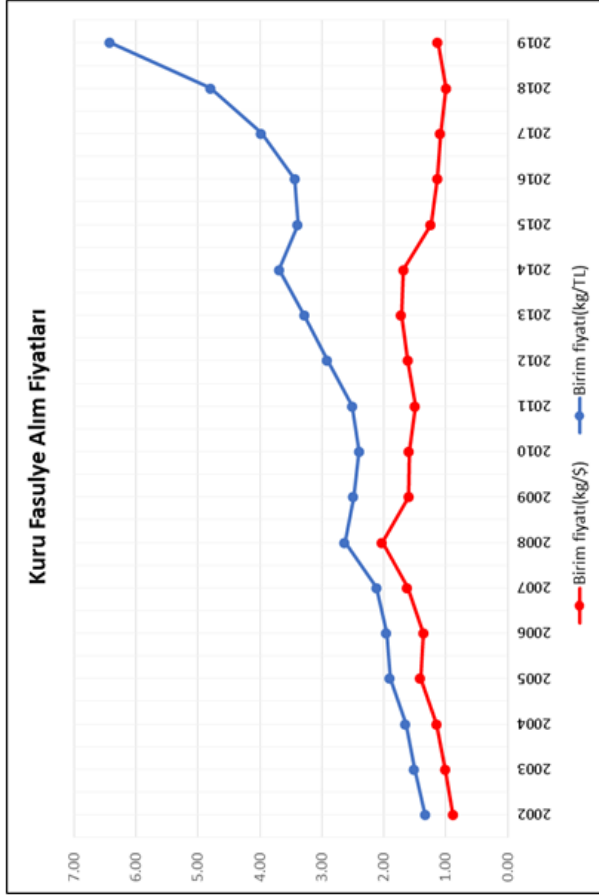

Yıllar	Mısır Alım Fiyatları		
	Birim fiyatı(kg/TL)	Ortalama Dolar kuru	Birim fiyatı(kg/\$)
2002	0.27	1.51	0.18
2003	0.32	1.50	0.21
2004	0.35	1.43	0.25
2005	0.39	1.35	0.29
2006	0.37	1.44	0.26
2007	0.40	1.31	0.31
2008	0.43	1.30	0.33
2009	0.44	1.55	0.28
2010	0.47	1.51	0.31
2011	0.63	1.68	0.38
2012	0.58	1.80	0.32
2013	0.61	1.91	0.32
2014	0.62	2.19	0.28
2015	0.66	2.73	0.24
2016	0.66	3.02	0.22
2017	0.75	3.65	0.21
2018	0.85	4.82	0.18
2019	1.02	5.68	0.18

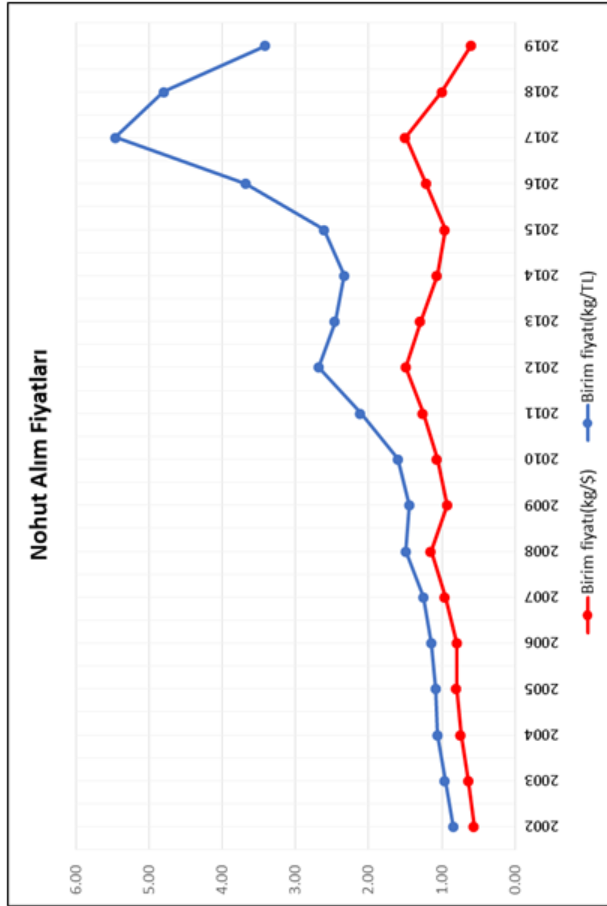
Arpa Alım Fiyatları				
Yıllar	Birim fiyatı(kg/TL)	Ortalama Dolar kuru	Birim fiyatı(kg/\$)	
2002	0.18	1.51	0.12	
2003	0.24	1.50	0.16	
2004	0.30	1.43	0.21	
2005	0.29	1.35	0.22	
2006	0.28	1.44	0.19	
2007	0.34	1.31	0.26	
2008	0.47	1.30	0.36	
2009	0.41	1.55	0.26	
2010	0.40	1.51	0.27	
2011	0.48	1.68	0.29	
2012	0.56	1.80	0.31	
2013	0.60	1.91	0.31	
2014	0.62	2.19	0.28	
2015	0.65	2.73	0.24	
2016	0.68	3.02	0.22	
2017	0.78	3.65	0.21	
2018	0.86	4.82	0.18	
2019	1.07	5.68	0.19	

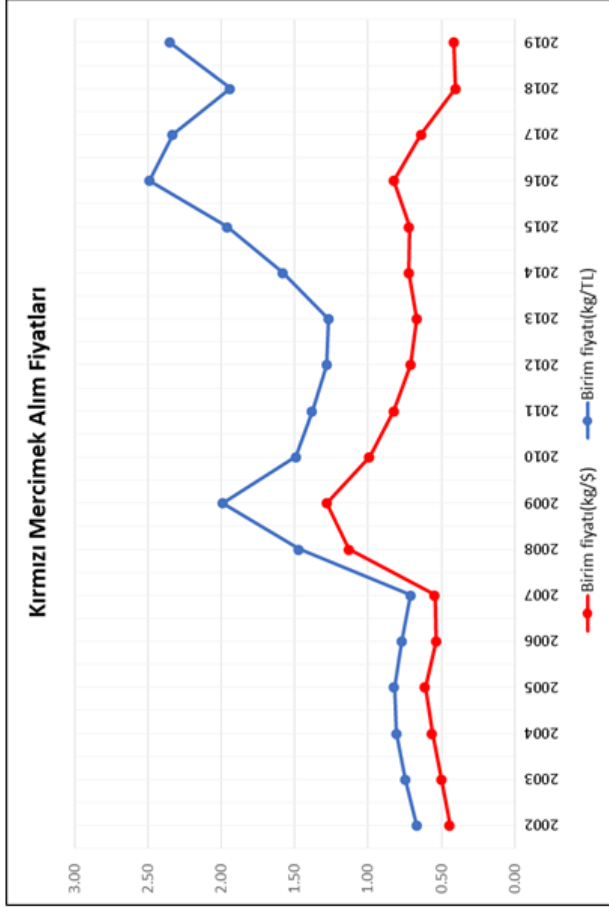
Kuru Fasulye Alım Fiyatları				
Yıllar	Birim fiyatı(kg/TL)	Ortalama Dolar kuru	Birim fiyatı(kg/\$)	
2002	1.34	1.51	0.88	
2003	1.51	1.50	1.01	
2004	1.65	1.43	1.15	
2005	1.90	1.35	1.41	
2006	1.96	1.44	1.36	
2007	2.12	1.31	1.62	
2008	2.63	1.30	2.02	
2009	2.49	1.55	1.60	
2010	2.40	1.51	1.59	
2011	2.51	1.68	1.50	
2012	2.91	1.80	1.62	
2013	3.28	1.91	1.72	
2014	3.69	2.19	1.68	
2015	3.39	2.73	1.24	
2016	3.44	3.02	1.14	
2017	3.98	3.65	1.09	
2018	4.80	4.82	1.00	
2019	6.42	5.68	1.13	

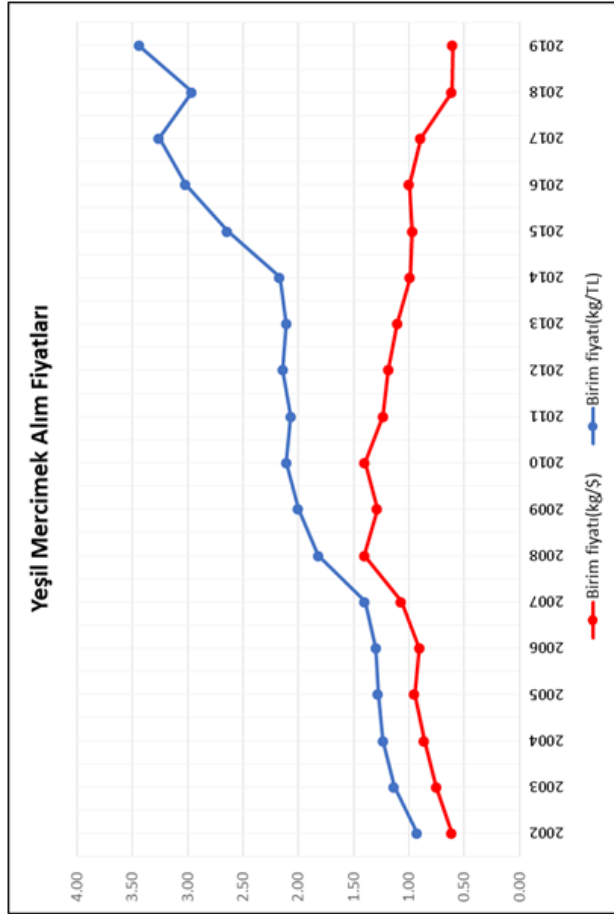
Nohut Alım Fiyatları				
Yıllar	Birim fiyatı(kg/TL)	Ortalama Dolar kuru	Birim fiyatı(kg/\$)	
2002	0.84	1.51	0.56	
2003	0.96	1.50	0.64	
2004	1.06	1.43	0.74	
2005	1.08	1.35	0.80	
2006	1.14	1.44	0.79	
2007	1.25	1.31	0.96	
2008	1.49	1.30	1.15	
2009	1.44	1.55	0.93	
2010	1.60	1.51	1.06	
2011	2.11	1.68	1.26	
2012	2.68	1.80	1.49	
2013	2.46	1.91	1.29	
2014	2.33	2.19	1.06	
2015	2.61	2.73	0.96	
2016	3.68	3.02	1.22	
2017	5.46	3.65	1.50	
2018	4.80	4.82	1.00	
2019	3.41	5.68	0.60	

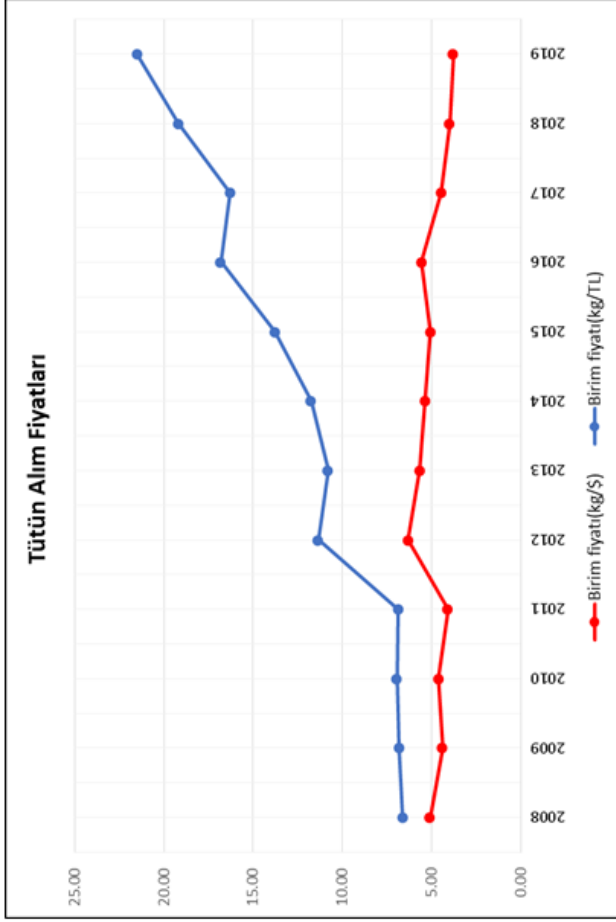
Kırmızı Mercimek Alım Fiyatları			
Yıllar	Birim fiyatı(kg/TL)	Ortalama Dolar kuru	Birim fiyatı(kg/\$)
2002	0.67	1.51	0.44
2003	0.75	1.50	0.50
2004	0.80	1.43	0.56
2005	0.82	1.35	0.61
2006	0.77	1.44	0.54
2007	0.71	1.31	0.54
2008	1.47	1.30	1.13
2009	1.99	1.55	1.28
2010	1.49	1.51	0.99
2011	1.38	1.68	0.82
2012	1.28	1.80	0.71
2013	1.27	1.91	0.67
2014	1.58	2.19	0.72
2015	1.96	2.73	0.72
2016	2.49	3.02	0.82
2017	2.33	3.65	0.64
2018	1.94	4.82	0.40
2019	2.35	5.68	0.41

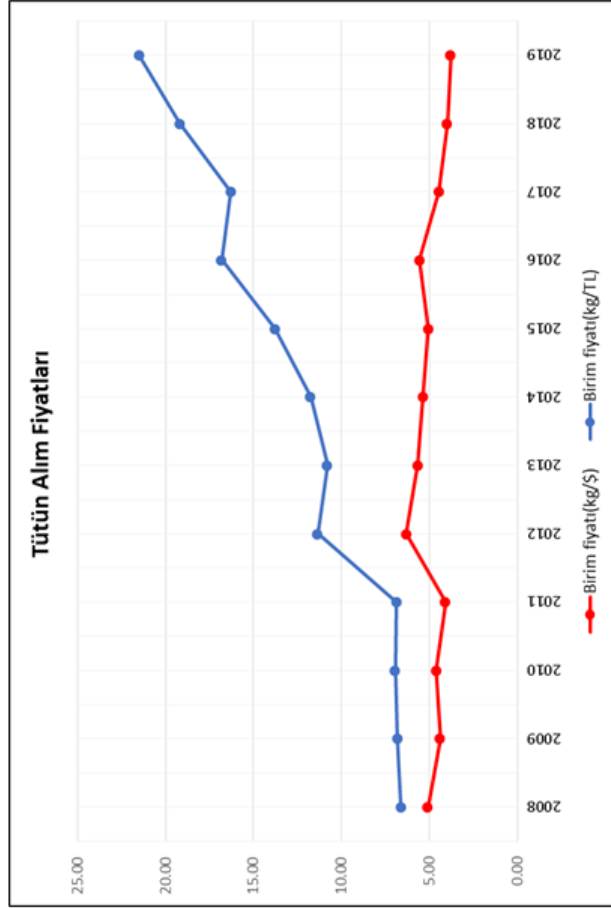

Yeşil Mercimek Alım Fiyatları				
Yıllar	Birim fiyatı(kg/TL)	Ortalama Dolar kuru	Birim fiyatı(kg/\$)	
2002	0.93	1.51	0.61	
2003	1.13	1.50	0.76	
2004	1.23	1.43	0.86	
2005	1.28	1.35	0.95	
2006	1.30	1.44	0.90	
2007	1.40	1.31	1.07	
2008	1.82	1.30	1.40	
2009	2.00	1.55	1.29	
2010	2.11	1.51	1.40	
2011	2.07	1.68	1.23	
2012	2.14	1.80	1.19	
2013	2.11	1.91	1.11	
2014	2.17	2.19	0.99	
2015	2.64	2.73	0.97	
2016	3.02	3.02	1.00	
2017	3.26	3.65	0.89	
2018	2.96	4.82	0.61	
2019	3.44	5.68	0.61	

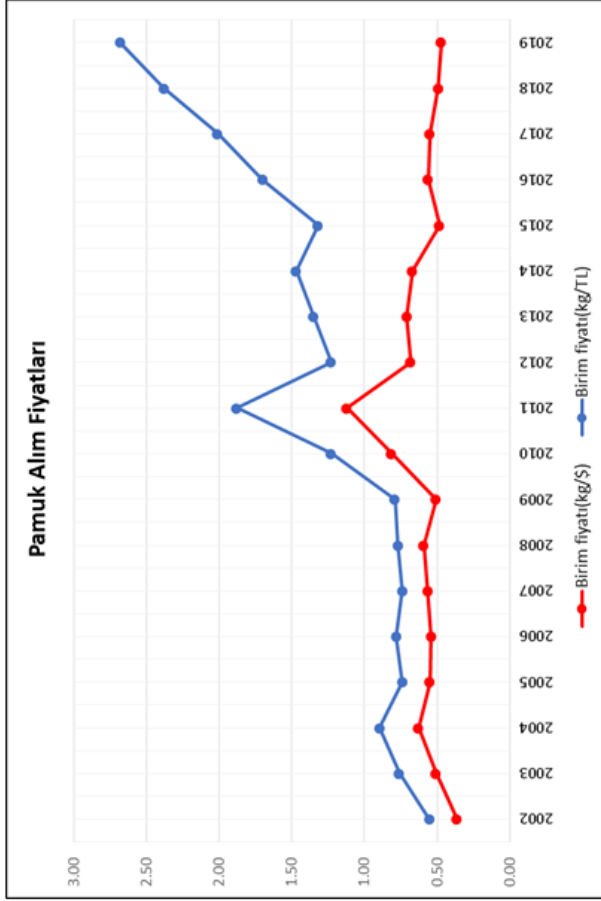
Pirinç Alım Fiyatları				
Yıllar	Birim fiyatı(kg/TL)	Ortalama Dolar kuru	Birim fiyatı(kg/\$)	
2002	0.57	1.51	0.38	
2003	0.67	1.50	0.45	
2004	0.73	1.43	0.51	
2005	0.75	1.35	0.56	
2006	0.75	1.44	0.52	
2007	0.75	1.31	0.57	
2008	1.13	1.30	0.87	
2009	1.25	1.55	0.80	
2010	1.17	1.51	0.78	
2011	0.97	1.68	0.58	
2012	0.96	1.80	0.53	
2013	1.08	1.91	0.57	
2014	1.81	2.19	0.83	
2015	1.71	2.73	0.63	
2016	1.53	3.02	0.51	
2017	1.92	3.65	0.53	
2018	2.38	4.82	0.49	
2019	3.07	5.68	0.54	

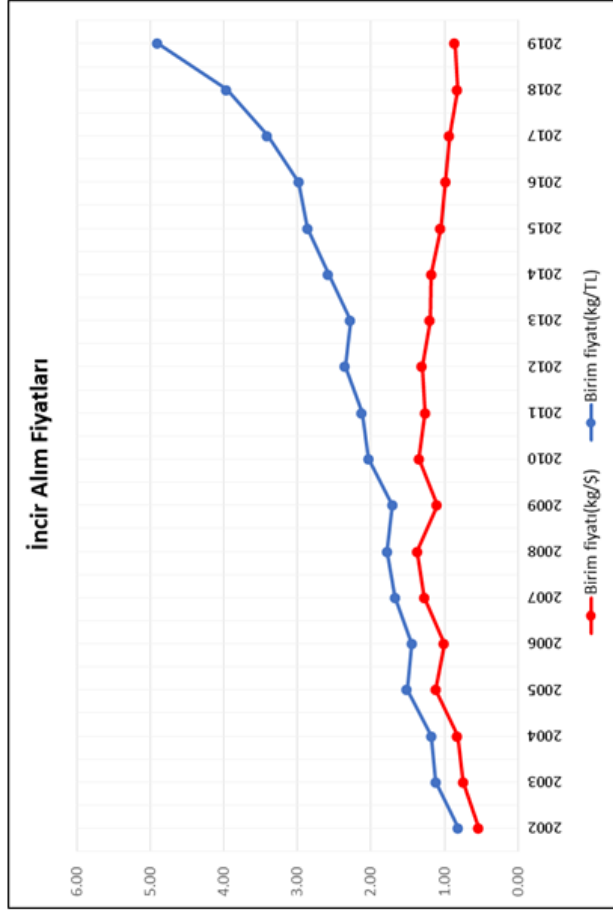

Yıllar	Tütün Alım Fiyatları		
	Birim fiyatı(kg/TL)	Ortalama Dolar kuru	Birim fiyatı(kg/\$)
2008	6.62	1.30	5.10
2009	6.81	1.55	4.38
2010	6.93	1.51	4.60
2011	6.86	1.68	4.09
2012	11.36	1.80	6.31
2013	10.80	1.91	5.67
2014	11.75	2.19	5.36
2015	13.79	2.73	5.06
2016	16.82	3.02	5.56
2017	16.28	3.65	4.46
2018	19.20	4.82	3.98
2019	21.50	5.68	3.78

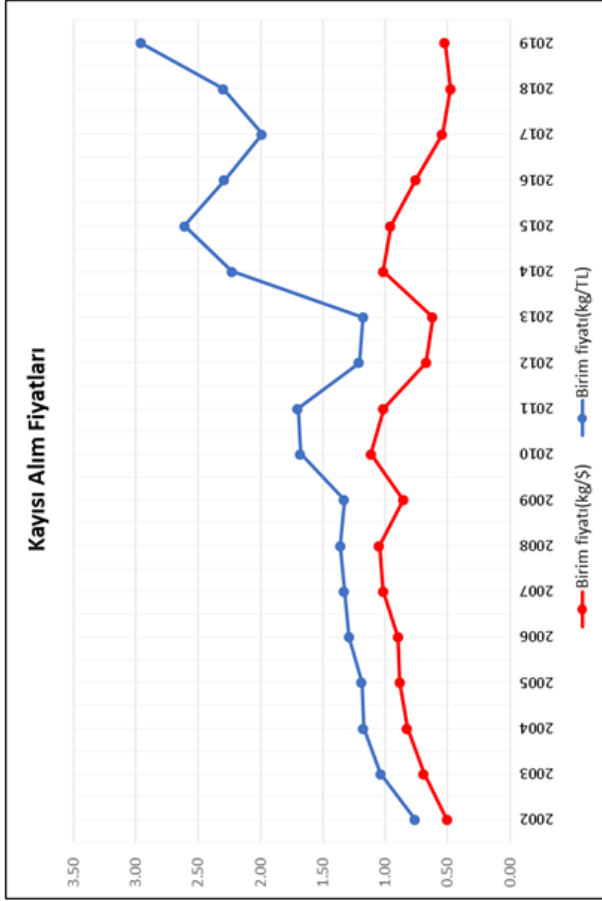
Pamuk Alım Fiyatları				
Yıllar	Birim fiyatı(kg/TL)	Ortalama Dolar kuru	Birim fiyatı(kg/\$)	
2002	0.55	1.51	0.36	
2003	0.76	1.50	0.51	
2004	0.90	1.43	0.63	
2005	0.74	1.35	0.55	
2006	0.78	1.44	0.54	
2007	0.74	1.31	0.57	
2008	0.77	1.30	0.59	
2009	0.79	1.55	0.51	
2010	1.23	1.51	0.82	
2011	1.88	1.68	1.12	
2012	1.23	1.80	0.68	
2013	1.35	1.91	0.71	
2014	1.47	2.19	0.67	
2015	1.32	2.73	0.48	
2016	1.70	3.02	0.56	
2017	2.01	3.65	0.55	
2018	2.38	4.82	0.49	
2019	2.68	5.68	0.47	

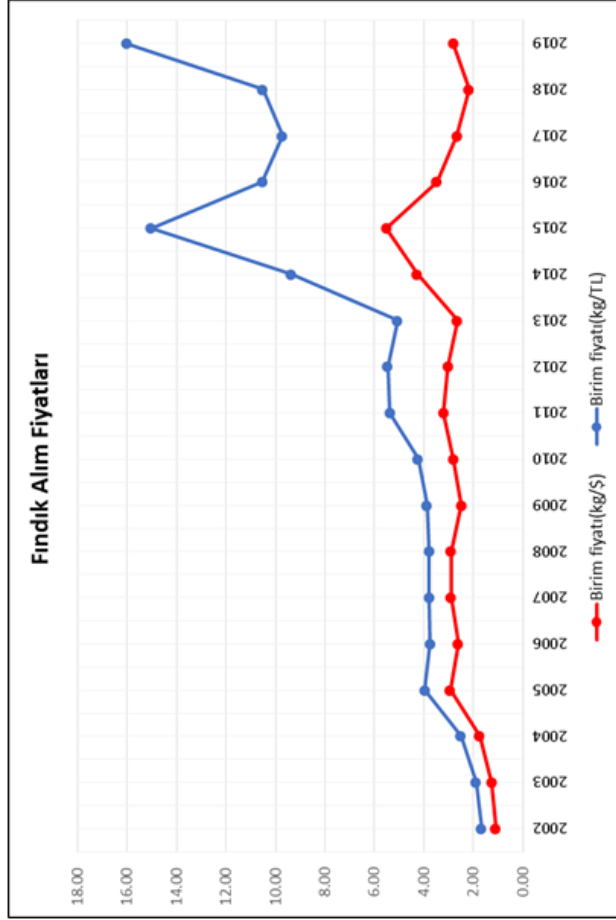
İncir Alım Fiyatları				
Yıllar	Birim fiyatı(kg/TL)	Ortalama Dolar kuru	Birim fiyatı(kg/\$)	
2002	0.81	1.51	0.54	
2003	1.12	1.50	0.75	
2004	1.18	1.43	0.83	
2005	1.51	1.35	1.12	
2006	1.44	1.44	1.00	
2007	1.67	1.31	1.28	
2008	1.78	1.30	1.37	
2009	1.71	1.55	1.10	
2010	2.03	1.51	1.35	
2011	2.12	1.68	1.26	
2012	2.35	1.80	1.30	
2013	2.28	1.91	1.20	
2014	2.58	2.19	1.18	
2015	2.86	2.73	1.05	
2016	2.98	3.02	0.99	
2017	3.41	3.65	0.93	
2018	3.96	4.82	0.82	
2019	4.90	5.68	0.86	

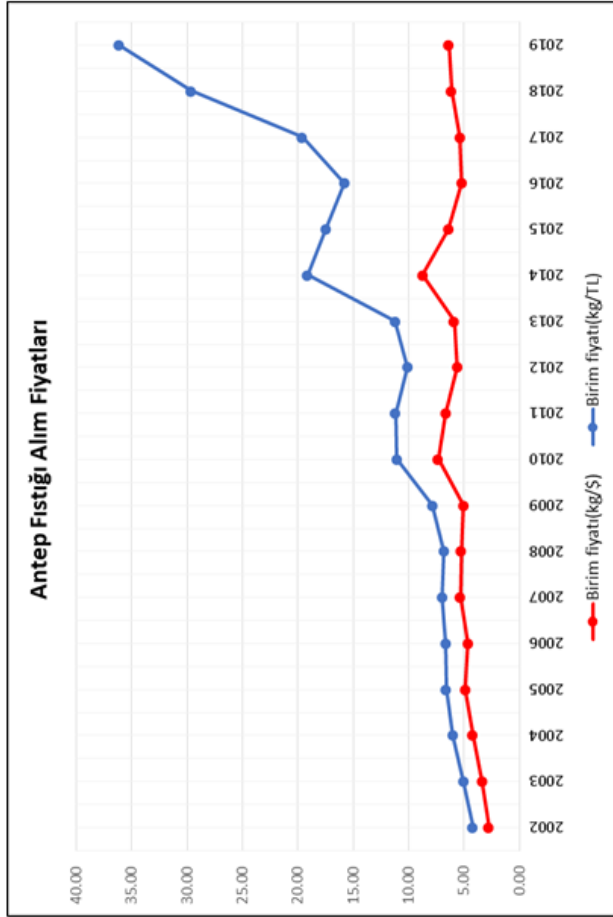
Kayısı Alım Fiyatları				
Yıllar	Birim fiyatı(kg/TL)	Ortalama Dolar kuru	Birim fiyatı(kg/\$)	
2002	0.76	1.51	0.50	
2003	1.04	1.50	0.69	
2004	1.18	1.43	0.82	
2005	1.19	1.35	0.88	
2006	1.29	1.44	0.90	
2007	1.33	1.31	1.02	
2008	1.36	1.30	1.05	
2009	1.33	1.55	0.86	
2010	1.68	1.51	1.11	
2011	1.70	1.68	1.01	
2012	1.21	1.80	0.67	
2013	1.18	1.91	0.62	
2014	2.23	2.19	1.02	
2015	2.61	2.73	0.96	
2016	2.29	3.02	0.76	
2017	1.99	3.65	0.55	
2018	2.30	4.82	0.48	
2019	2.96	5.68	0.52	

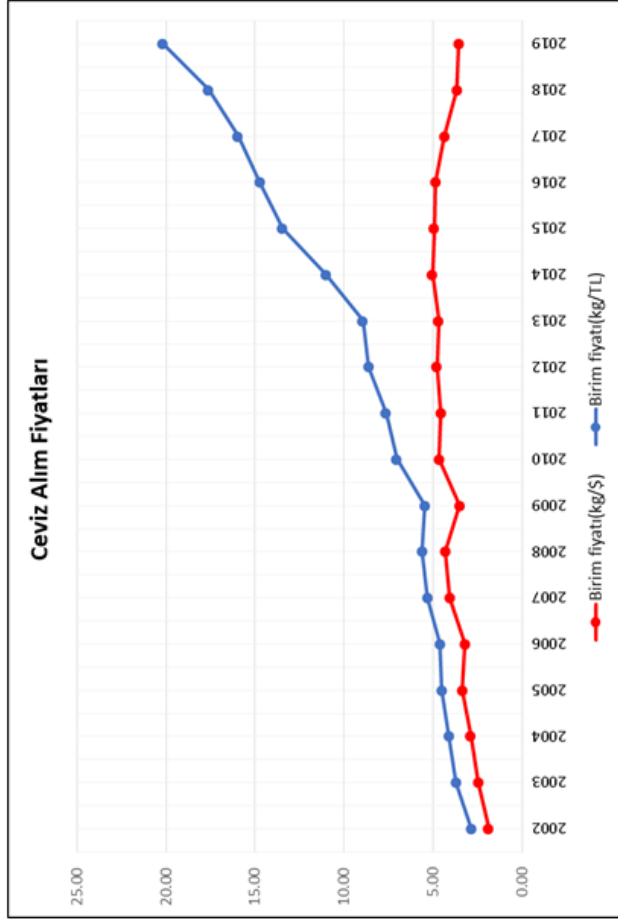
Fındık Alım Fiyatları				
Yıllar	Birim fiyatı(kg/TL)	Ortalama Dolar kuru	Birim fiyatı(kg/\$)	
2002	1.67	1.51	1.10	
2003	1.89	1.50	1.26	
2004	2.50	1.43	1.75	
2005	3.97	1.35	2.95	
2006	3.76	1.44	2.61	
2007	3.79	1.31	2.90	
2008	3.78	1.30	2.91	
2009	3.87	1.55	2.49	
2010	4.23	1.51	2.81	
2011	5.38	1.68	3.21	
2012	5.47	1.80	3.04	
2013	5.06	1.91	2.66	
2014	9.38	2.19	4.28	
2015	15.03	2.73	5.52	
2016	10.54	3.02	3.49	
2017	9.73	3.65	2.67	
2018	10.51	4.82	2.18	
2019	16.01	5.68	2.82	

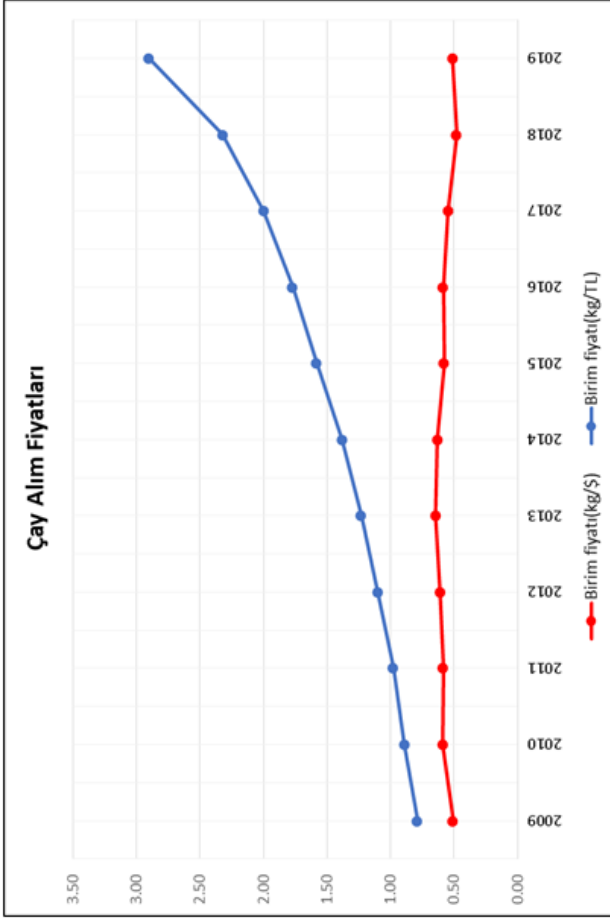

Yıllar	Antep Fıstığı Alım Fiyatları		
	Birim fiyatı(kg/TL)	Ortalama Dolar kuru	Birim fiyatı(kg/\$)
2002	4.21	1.51	2.78
2003	5.07	1.50	3.38
2004	6.03	1.43	4.22
2005	6.61	1.35	4.91
2006	6.67	1.44	4.64
2007	6.99	1.31	5.34
2008	6.81	1.30	5.24
2009	7.85	1.55	5.05
2010	11.07	1.51	7.34
2011	11.19	1.68	6.67
2012	10.08	1.80	5.60
2013	11.23	1.91	5.89
2014	19.12	2.19	8.72
2015	17.46	2.73	6.41
2016	15.79	3.02	5.22
2017	19.61	3.65	5.37
2018	29.62	4.82	6.14
2019	36.11	5.68	6.36

Ceviz Alım Fiyatları				
Yıllar	Birim fiyatı(kg/TL)	Ortalama Dolar kuru	Birim fiyatı(kg/\$)	
2002	2.85	1.51	1.88	
2003	3.70	1.50	2.46	
2004	4.12	1.43	2.88	
2005	4.51	1.35	3.35	
2006	4.60	1.44	3.20	
2007	5.31	1.31	4.06	
2008	5.60	1.30	4.31	
2009	5.45	1.55	3.51	
2010	7.04	1.51	4.67	
2011	7.64	1.68	4.55	
2012	8.62	1.80	4.79	
2013	8.94	1.91	4.69	
2014	11.02	2.19	5.03	
2015	13.45	2.73	4.94	
2016	14.72	3.02	4.87	
2017	15.95	3.65	4.37	
2018	17.61	4.82	3.65	
2019	20.16	5.68	3.55	

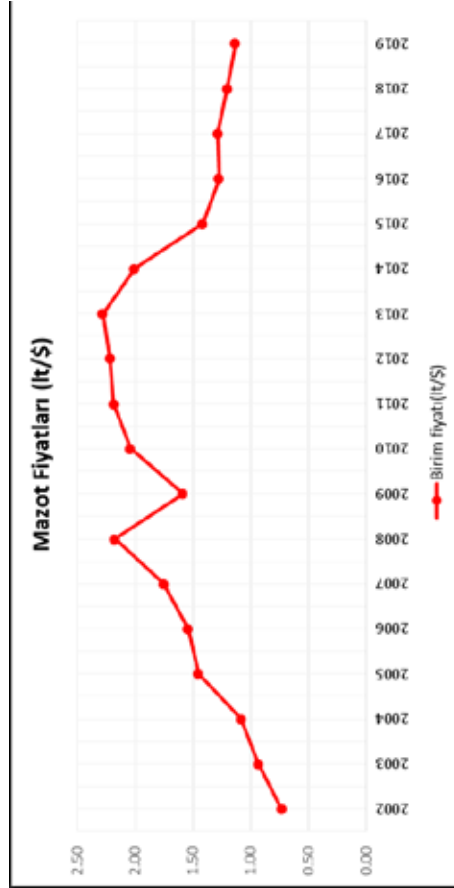

Çay Alım Fiyatları			
Yıllar	Birim fiyatı(kg/TL)	Ortalama Dolar kuru	Birim fiyatı(kg/\$)
2009	0.79	1.55	0.51
2010	0.89	1.51	0.59
2011	0.98	1.68	0.58
2012	1.10	1.80	0.61
2013	1.23	1.91	0.65
2014	1.38	2.19	0.63
2015	1.58	2.73	0.58
2016	1.77	3.02	0.59
2017	2.00	3.65	0.55
2018	2.32	4.82	0.48
2019	2.90	5.68	0.51

Şekil 25: 16 farklı mahsul için taban fiyatlarındaki TL ve Dolar değişim tablo ve grafikleri

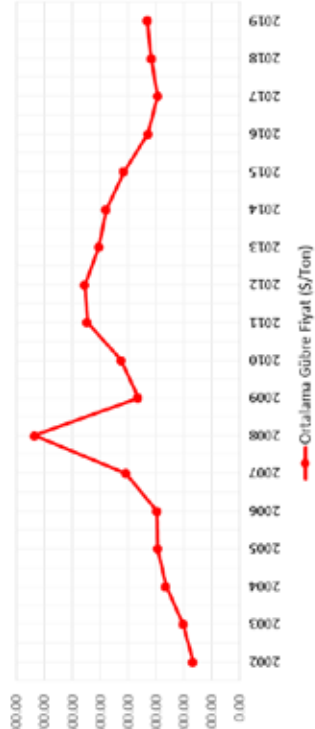
Mazot Fiyatları			
Mazot Fiyatları	Birim fiyatı(İt/TL)	Ortalama Dolar kuru	Birim fiyatı(İt/\$)
2002	1.11	1.51	0.73
2003	1.40	1.50	0.93
2004	1.55	1.43	1.08
2005	1.96	1.35	1.45
2006	2.22	1.44	1.54
2007	2.29	1.31	1.75
2008	2.82	1.30	2.17
2009	2.47	1.55	1.59
2010	3.08	1.51	2.04
2011	3.67	1.68	2.18
2012	3.99	1.80	2.22
2013	4.34	1.91	2.28
2014	4.40	2.19	2.01
2015	3.85	2.73	1.41
2016	3.85	3.02	1.27
2017	4.69	3.65	1.28
2018	5.78	4.82	1.20
2019	6.43	5.68	1.13

Tablo 26: 2002-2019 yılları arasındaki Mazot fiyat değişimi

Yıl	%21 A.S. (TL/Ton)	%26 CAN (TL/Ton)	%33 A.N (TL/Ton)	URE (TL/Ton)	DAP (TL/Ton)	20.20.0 (TL/Ton)	Ortalama Gübre Fiyatı (TL/Ton)	Ortalama Gübre Üdarı kuru Fiyat (\$/Ton)
2002	178	194	212	261	389	279	252	166.72
2003	214	253	276	340	427	314	304	202.55
2004	295	301	332	381	550	394	375	262.71
2005	276	323	343	463	553	411	395	293.25
2006	283	328	381	512	608	439	425	295.52
2007	362	385	451	662	798	542	533	407.80
2008	620	561	644	836	1.839	1.221	954	733.95
2009	358	480	527	693	758	572	564	363.12
2010	382	483	584	694	1.011	679	639	423.68
2011	585	617	746	982	1.498	1.060	915	545.17
2012	641	761	880	1.178	1.465	1.054	997	553.32
2013	623	813	920	1.120	1.330	960	961	504.27
2014	620	879	980	1.159	1.568	1.062	1.045	476.50
2015	681	853	982	1.176	1.825	1.260	1.129	414.41
2016	644	789	928	1.035	1.471	1.062	988	326.84
2017	708	865		1.156	1.538	1.096	1.073	293.86
2018	1.011	978		1.664	2.383	1.587	1.525	316.30
2019	1.200	1.115		2.100	2.950	2.000	1.873	329.69

Ortalama Gübre Fiyatı (\$/Ton)

Şekil 27: 2002-2019 yılları arasındaki gübre fiyatlarında oluşan değişimler.

HAZİNEYE AİT TARIM ARAZİLERİNİN KÜÇÜK PARÇALAR HALİNDE DAĞITILMASI ÜLKE TARIMININ GELECEĞİNE VURULAN SON DARBEDİR

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın 16.09.2020 tarih ve 31246 sayılı Milli Emlak Tebliği Ülkemiz tarımının geleceğine vurulan son darbedir. Bu tebliğe göre, Milli Emlak arazileri tarım yapmak isteyen şahıslara en fazla 60 dönümlük parseller şeklinde kiraya verilecektir. Tebliğ, başlangıç maddelerinde, toprak dağıtılacak kişilerin, arazinin bulunduğu ilgili köy nüfusuna kayıtlı olması, orada ikamet etmesi gibi maddeleri ile göze çarpmaktadır. Ancak bu maddeler ile gerçek gizlenmeye çalışılmaktadır.

Bugün için köyde yaşayan nüfus, ülke nüfusunun %9.5 kadarıdır. Köyde kalan kişilerin, genellikle köylerini terk etmek istemeyen yaşlı nüfus olduğu da bilinmektedir. Köyde kalan nüfusun fiziki olarak tarımla uğraşması mümkün gözükmemektedir. Bu tebliğin köye dönüşü teşvik eden bir tebliği olması da mümkün değildir. Zira tarım yapmak sadece toprağa sahip olmak demek değildir. Önemli bir işletme sermayesi istemektedir. Tohum alımından, gübreye, ilaçlamadan hasat masraflarına, depolamadan, ürünün satılacağı yere nakile kadar birçok harcama kalemi bulunmaktadır. Köye dönmek isteyen fukara köylünün bu masrafları karşılaması mümkün değildir.

İlan edilen tebliğin 4. Maddesinin 3. Fıkrası “Hazineye ait tarım arazileri hak sahiplerine, Kanunun 51 inci maddesinin birinci fıkrasının (g) bendine göre pazarlık usulü ile kiraya verilir.” denmektedir. Bu da, değerlendirmelerin adil olmayabileceği yönünde ilk işaretlerini de vermektedir. Arazi dağıtımının partizanca yapılma ihtimali de maalesef bulunmaktadır.

Tebliğin esas çarpıcı ve gizlenen kısmı, Genel Esaslar bölümü 4.Madde 8.fıkrasında ve 10. maddenin fıkralarındadır. Bu maddelerde; ilgili topraklar, mukim köylüler veya adrese kayıtlı köylüler tarafından talep edilmediği takdirde, herhangi gerçek ve tüzel kişilere, 60 dönümlük sınırlama olmadan verileceği yönündeki hükmüdür. Tabir uygunsu bütün bu çalışmalar, hazine arazilerini birilerine topluca vermek için planlanmış bir çalışma gibi gözükmektedir.

Kaldı ki, 21. Yüzyılda tarım, büyük arazilerde yapıldığı takdirde, üretilen birim madde başına düşen maliyet düştüğünde çok daha ekonomik olmaktadır. Bu gerçek göz önüne alındığında, toprakların küçük parçalara bölünmesi değil, 50.000, 100.000 dönümlük çiftlikler kurularak yapılması daha ekonomik olacaktır.

Bu tebliğin bir başka çarpıcı özelliği de, tebliğin Tarım ve Orman Bakanlığı tarafından değil, konuyla doğrudan bağlantısı bulunmayan, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından yapılmış olmasıdır. Tarım Bakanlığının bu konudaki gerçek düşünceleri merak konusu olacaktır.

HAYVANCILIĞIMIZ VE TÜRKİYE İSTATİSTİK KURUMU'NUN (TÜİK) GÜVENİLMEZ VERİLERİ

Türkiye İstatistik Kurumu Devlet içindeki en önemli kurumlardan biridir. Hükümetlerin yapacakları plan, program ve geleceğe dair projeksiyonlar mutlaka bu kurumun verileri dikkate alınarak yapılmalıdır.

Ancak “Türkiye’de Hayvancılık” konulu yaptığımız araştırmada TÜİK verilerinin sistematik olarak çarpıtıldığı görülmüştür. Neredeyse bütün veriler 2009 yılından itibaren eş zamanlı olarak arttırılmıştır. Sığır, koyun, keçi sayımız 2009 yılına kadar sistematik bir şekilde düşerken, eş zamanlı olarak, takip eden yıllarda arttırılmıştır (Şekil 28).

Ülkemiz coğrafyasına uyum sağlayan Trakya boz, Anadolu Karası, Doğu Anadolu Kırmızısı ve Güney Anadolu kırmızısı sığır çeşitlerimizin sayısı 1980 yılında yaklaşık 16 milyon 600 bin iken bu rakam 2019 yılında yaklaşık 1,5 milyona düşürülmüştür. Bunun karşılığında bol süt verim alacağız bahanesiyle Semental, Holstein, Jersey, Montofon gibi yabancı ırk sığırlar ithal edilmiştir. Bu sığırların yerli ırklarla melezlerinin üretimi de aynı gerekçeyle olmuştur.

Ancak süt verimleri her nedense söylenen düzeyde olmamıştır. Bu coğrafyaya uyum sağlamış ırklarımız günlük 3,6 litre süt vermektedir. Yurt dışında günlük 40-45 litre süt veren bu ineklerin Ülkemizdeki süt verimi günlük sadece 10,6 litredir. Melez ırklardaki verim ise 7,5 litredir. TÜİK verilerindeki inandırıcılık burada kaybolmaktadır. Zira milyonlarca yerli, yabancı ırkların ve melez ırkların 19 yıllık verimleri neredeyse aynı rakamlardır. Bir başka deyişle rakamlar masa başında yazılmıştır (Şekil 29).

Bir başka inanılmaz veride sağılan sığır sayısındadır. AK Parti döneminde büyük masraflar yapılarak ithal edilen sığırların yaklaşık üçte biri sağılmaktadır. Aynı oran, melez ve yerli ırklarda da %38 civarındadır. Bir başka deyişle 2019 yılı sonunda sahip olduğumuz ifade edilen sığır sayısı yaklaşık 17 milyon 688 bin iken, sağıldığı ifade edilen sığır sayısı sadece 6 milyon 580 bin civarındadır. **Ya, sığır sahipleri üretimlerini az göstererek vergi kaçırmaktadırlar veya TÜİK bu verileri masa başında hazırlamaktadır.**

Benzer açıklanamaz verileri, koyun sayısı ve süt verimlerinde de görmekteyiz. 2009 yılına kadar sürekli olarak düşen ve 20 milyon civarına inen koyun sayımız, sihirli parmakların klavyeye dokunmasıyla on sene içinde yaklaşık onbeş milyon arttırılmıştır (Şekil 30). Fakat koyunlarımızın da, her nedense, sadece yarısı sağılmaktadır ve bu sağılma yüzdeleri son 19 yıl boyunca hep çok yaklaşıktır.

TÜİK yetkilileri koyunların yıllık süt verimi konusunda da masa başında karar vermektedirler. Normal koyunlar için yıllık yaklaşık 78,7 kilo takdir edilirken, merinos koyunu için masa başı verilen karar yıllık yaklaşık 48 kilo civarındadır (Şekil 31). Kırkılan yünlerin arttığı tarih de yine 2009 yılı ve sonrasıdır (Şekil 32).

Aynı güvenilmez istatistikler keçi sayıları ve verimleri için de geçerlidir. 2009 yılına doğru sayıları 4,98 milyona düşen keçi sayısı son on yılda anlaşılmaz bir şekilde %115 arttırılarak yaklaşık 11 milyon seviyesine yükseltilmiştir. Sağılan keçi sayısı da sistematik olarak %50 civarındadır. Yine anlaşılmaz bir şekilde Kıl keçileri için masa başı takdir edilen süt verimi 19 yıl boyunca çok küçük değişiklikler ile yıllık 107 kilo iken, bu değer Ankara keçileri için değişmeden 35 kilo olarak takdir edilmiştir (Şekil 33).

Bu şekilde masa başı verilen örnekler, birçok sektörde çok fazla olunca akla çeşitli ihtimaller gelmektedir. Bunlardan ilki, Ülkemizdeki sığır, koyun keçi sayılarının, süt veriminin, kırkılan yün miktarlarının abartılarak gösterilmiş olmasıdır (Şekil 34, 35, 36, 37 ve 38). İkinci ihtimal, TÜİK

yetkililerinin ehil kişilerden oluşmadığı yönündedir. Üçüncü ihtimal, 2009 yılından sonraki TÜİK Başkanları, İktidara şirin gözükmek için böyle bir masa başı operasyon yapmışlardır. Son ihtimal de, TÜİK ile ilgili-sorumlu Bakanlar, Sayın Cumhurbaşkanına “Çalışan Bakan” görüntüsü vermek istemişlerdir. Her dört ihtimal de, Türkiye’nin geleceğine ait doğru kararlar vermek açısından tehlikelidir. İcranın başında bulunan Sayın Cumhurbaşkanımızın bu konuyu acilen inceletmesi Ülke yararına olacaktır.

Tablo 5. Türkiye Hayvan Varlığı (1.000 baş)

	1961	1970	1980	1990	2000	2010	2015	2016	2017	2018	2019
BÜYÜKBAŞ	13.577	14.369	16.609	12.604	10.907	11.455	14.128	14.222	16.105	17.221	17.872
Sığır	12.435	13.189	15.567	12.173	10.761	11.370	13.994	14.080	15.944	17.043	17.688
Manda	1.140	1.178	1.040	429	146	85	134	142	161	178	184
KÜÇÜKBAŞ	59.095	56.618	64.801	55.589	35.693	29.383	41.924	41.329	44.313	46.117	48.481
Koyun	34.463	36.351	46.026	43.647	28.492	23.090	31.508	30.984	33.678	35.195	37.276
Keçi	24.632	20.267	18.775	11.942	7.201	6.293	10.416	10.345	10.635	10.922	11.205

Kaynak: FAO ve TÜİK Not. 2000-2019 yılları TÜİK den alınmıştır.

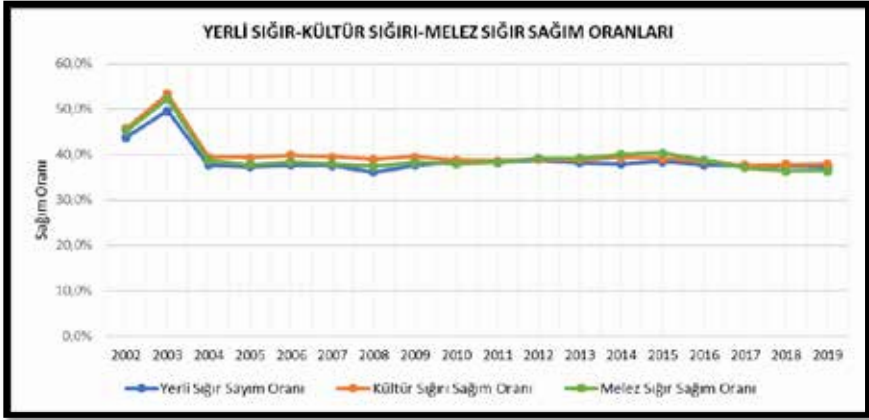
Şekil 28: 1961-2019 yılları arası hayvan sayısındaki değişim tablosu.

YIL	Yerli Sığır	Sağılan Yerli Sığır	Sağım Oranı	Kültür Sığır	Sağılan Kültür Sığır	Sağım Oranı	Kültür Melez Sığır	Sağılan Melez Sığır	Sağım Oranı
2002	3 586 163	1 570 103	43,8%	1 859 786	850 725	45,7%	4 357 549	1 971 740	45,2%
2003	3 562 706	1 768 865	49,6%	1 940 506	1 034 817	53,3%	4 284 890	2 236 680	52,2%
2004	3 564 863	1 343 206	37,7%	2 109 393	832 711	39,5%	4 395 090	1 699 804	38,7%
2005	3 633 485	1 355 170	37,3%	2 354 957	925 618	39,3%	4 537 998	1 717 309	37,8%
2006	3 405 349	1 281 843	37,6%	2 771 818	1 106 679	39,9%	4 694 197	1 799 409	38,3%
2007	3 275 725	1 230 889	37,6%	3 295 678	1 299 750	39,4%	4 465 350	1 698 801	38,0%
2008	2 850 710	1 029 324	36,1%	3 554 585	1 385 730	39,0%	4 454 647	1 665 189	37,4%
2009	2 594 334	976 196	37,6%	3 723 583	1 470 886	39,5%	4 406 041	1 686 064	38,3%
2010	2 464 722	948 417	38,5%	4 197 890	1 626 412	38,7%	4 707 188	1 787 012	38,0%
2011	2 429 169	930 155	38,3%	4 836 547	1 868 274	38,6%	5 120 621	1 962 713	38,3%
2012	2 459 400	956 758	38,9%	5 679 484	2 211 242	38,9%	5 776 028	2 263 400	39,2%
2013	2 348 487	897 097	38,2%	5 954 333	2 314 278	38,9%	6 112 437	2 395 897	39,2%
2014	1 983 415	752 623	37,9%	6 178 757	2 427 909	39,3%	6 060 937	2 428 708	40,1%
2015	1 874 925	720 833	38,4%	6 385 343	2 500 880	39,2%	5 733 803	2 314 061	40,4%
2016	1 733 292	654 051	37,7%	6 588 527	2 542 163	38,6%	5 758 336	2 235 501	38,8%
2017	1 602 925	601 377	37,5%	7 804 588	2 940 907	37,7%	6 536 073	2 426 764	37,1%
2018	1 593 005	597 001	37,5%	8 419 204	3 185 959	37,8%	7 030 297	2 554 947	36,3%
2019	1 573 650	586 508	37,3%	8 559 855	3 249 002	38,0%	7 554 625	2 745 243	36,3%

2019 SIĞIR SAYISI:17.668.139

2019 SAĞILAN:6.580.753

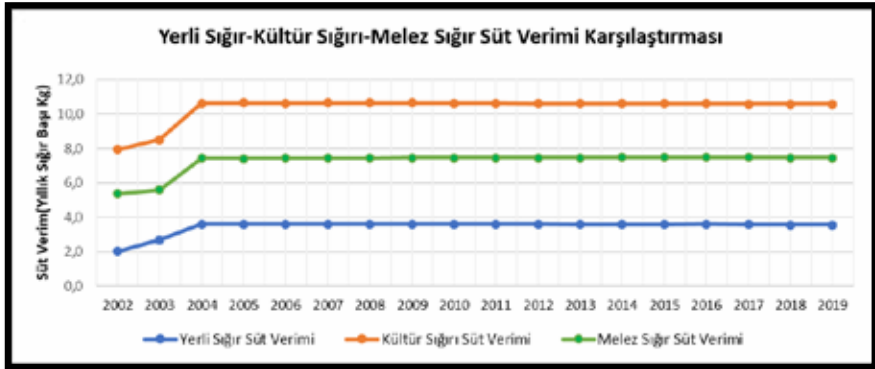
Şekil 29: 2002-2019 Sığır sayısındaki değişimleri gösteren tablo.

Şekil 30: Yerli, Kültür ve melez sığırlardaki sağılan sığır sayısının oranları

YIL	Sağılan Yerli Siğir				Sağılan Kültür Siğiri				Sağılan Melez Siğir			
	Siğir Sayısı	Süt Mitkari (ton)	Süt Verim (Yıllık-Kg)	Süt Verim (Günlük-Kg)	Siğir Sayısı	Süt Mitkari (ton)	Süt Verim (Yıllık-Kg)	Süt Verim (Günlük-Kg)	Siğir Sayısı	Süt Mitkari (ton)	Süt Verim (Yıllık-Kg)	Süt Verim (Günlük-Kg)
2002	1 570 103	1 155 088	736	2,0	850 725	2 467 889	2 901	7,9	1 971 740	3 867 656	1 962	5,4
2003	1 768 865	1 730 027	978	2,7	1 034 817	3 215 859	3 108	8,5	2 236 680	4 568 252	2 042	5,6
2004	1 343 206	1 769 571	1 317	3,6	832 711	3 231 461	3 881	10,6	1 699 804	4 608 293	2 711	7,4
2005	1 355 170	1 783 328	1 316	3,6	925 618	3 596 017	3 885	10,6	1 717 309	4 646 857	2 706	7,4
2006	1 281 843	1 687 345	1 316	3,6	1 106 679	4 295 367	3 881	10,6	1 799 409	4 884 590	2 715	7,4
2007	1 230 889	1 620 079	1 316	3,6	1 299 750	5 050 533	3 886	10,6	1 698 801	4 608 728	2 713	7,4
2008	1 029 324	1 353 996	1 315	3,6	1 385 730	5 380 715	3 883	10,6	1 665 189	4 520 465	2 715	7,4
2009	976 198	1 284 450	1 316	3,6	1 470 886	5 713 004	3 884	10,6	1 686 064	4 585 859	2 720	7,5
2010	948 417	1 247 644	1 316	3,6	1 626 412	6 309 065	3 879	10,6	1 787 012	4 861 835	2 721	7,5
2011	930 155	1 221 560	1 313	3,6	1 868 274	7 239 644	3 875	10,6	1 962 713	5 341 224	2 721	7,5
2012	956 758	1 256 673	1 313	3,6	2 211 242	8 554 402	3 869	10,6	2 263 400	6 166 762	2 725	7,5
2013	897 097	1 177 305	1 312	3,6	2 314 278	8 946 131	3 866	10,6	2 395 897	6 531 573	2 726	7,5
2014	752 623	986 701	1 311	3,6	2 427 909	9 383 812	3 865	10,6	2 428 708	6 628 337	2 729	7,5
2015	720 833	945 581	1 312	3,6	2 500 880	9 672 573	3 868	10,6	2 314 061	6 315 366	2 729	7,5
2016	654 051	859 137	1 314	3,6	2 542 163	9 825 300	3 865	10,6	2 235 501	6 101 826	2 730	7,5
2017	601 377	785 846	1 307	3,6	2 940 907	11 355 933	3 861	10,6	2 426 764	6 620 540	2 728	7,5
2018	597 001	778 082	1 303	3,6	3 185 959	12 301 080	3 861	10,6	2 554 947	6 957 715	2 723	7,5
2019	586 508	764 031	1 303	3,6	3 249 002	12 544 507	3 861	10,6	2 745 243	7 473 837	2 722	7,5

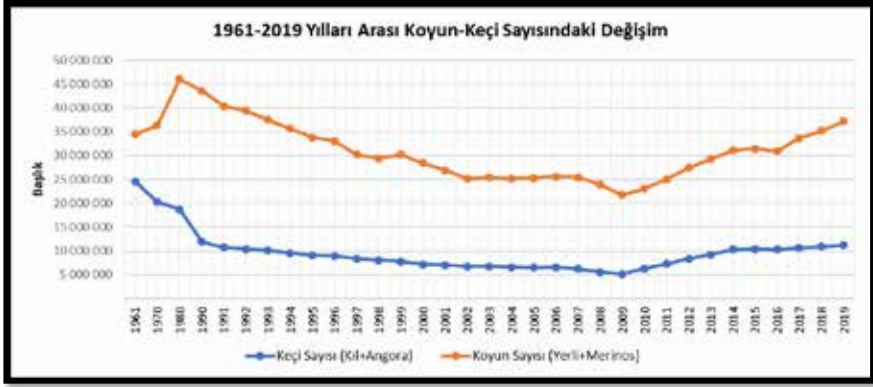
Şekil 31: Sağılan sığırlardaki süt verimlerini gösteren tablo.

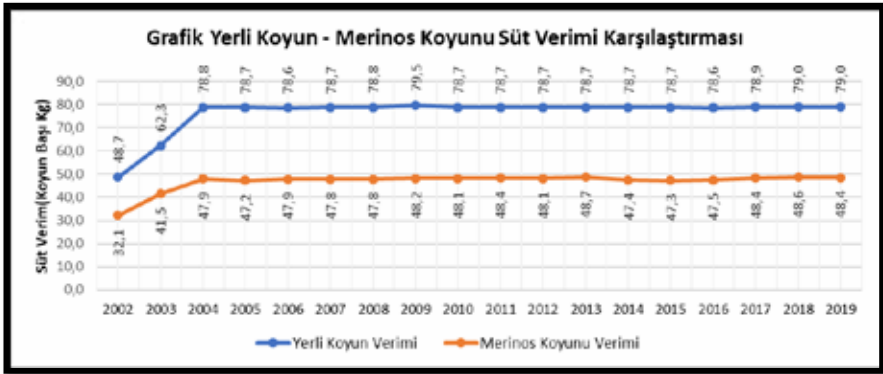
Şekil 32: Sığırlardaki süt verim karşılaştırmasını gösteren grafik. Grafiğin masa başı hazırlandığı çok net olarak gözükmemektedir.

YIL	Sağılan Yerli Koyun			Sağılan Merinos Koyunu		
	Koyun Sayısı	Süt Miktarı(ton)	Süt Verim(Kg)	Koyun Sayısı	Süt Miktarı(ton)	Süt Verim(Kg)
2002	13 265 493	645 465	48,7	371 701	11 922	32,1
2003	12 115 951	754 979	62,3	361 266	14 980	41,5
2004	9 591 015	756 001	78,8	328 176	15 715	47,9
2005	9 837 155	774 344	78,7	328 936	15 533	47,2
2006	9 884 636	777 385	78,6	361 258	17 296	47,9
2007	9 698 433	762 930	78,7	411 554	19 657	47,8
2008	9 224 076	726 894	78,8	418 094	19 978	47,8
2009	8 963 064	712 784	79,5	444 802	21 435	48,2
2010	10 070 029	792 122	78,7	513 579	24 710	48,1
2011	10 998 040	865 577	78,7	563 103	27 245	48,4
2012	12 374 732	973 619	78,7	693 696	33 388	48,1
2013	13 491 002	1 062 274	78,7	796 235	38 739	48,7
2014	13 586 214	1 069 441	78,7	938 050	44 496	47,4
2015	14 348 611	1 129 237	78,7	1 014 316	47 990	47,3
2016	14 160 816	1 113 469	78,6	988 598	46 943	47,5
2017	16 330 147	1 288 041	78,9	1 173 267	56 738	48,4
2018	17 497 602	1 382 026	79,0	1 321 682	64 245	48,6
2019	18 348 724	1 449 351	79,0	1 488 261	72 105	48,4

Şekil 33: Koyunlardaki süt verimini gösteren tablo

Şekil 34: 1961-2019 yılları arasına Koyun-Keçi sayılarındaki değişim grafiği.

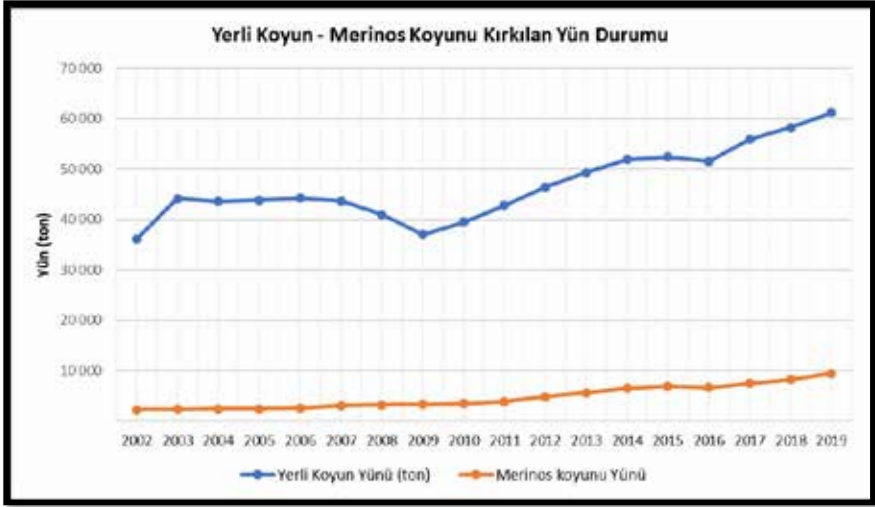
Şekil 35: Koyunlardaki süt verimini gösteren grafik. Grafiğin masa başı hazırlandığı çok net olarak gözükmektedir.

Şekil 36: Sağılan Kıl keçisi ve Angora keçisi sayılarındaki değişimi gösteren grafik.

Şekil 37: Sağılan Kıl keçisi ve Angora keçisi süt verimlerindeki masa başı çalışmayı gösteren grafik.

Şekil 38: Koyunlardaki kırkılan yün durumunu gösteren grafik.

AKKUYU NÜKLEER SANTRAL İNŞAATI, FARKLI GERÇEKLER VE CEVAPSIZ SORULAR

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Fatih Dönmez, Akkuyu Nükleer Santral inşaatını havadan incelediğini belirterek dört gün önce “Akkuyu Yükseliyor, Türkiye Yükseliyor, Enerjimiz Yükseliyor” şeklinde bir Tweet paylaşmıştır. Peki, Akkuyu ile ilgili gerçekler nedir?

Türkiye’de anlaşılmaz işler olmaktadır. Mersin Akkuyu Bölgesinin uygun olmadığını gösteren raporlardan biri de, 2006 yılında Türkiye Atom Enerjisi Kurumu (TAEK) tarafından hazırlanan bir rapordur. Bu rapora göre 43 kriter kullanılarak yapılan araştırmada Nükleer Santral için en uygun yerin Sinop olduğuna karar verildi. Buna rağmen Devletin bir başka kuruluşu olan TETAŞ Mersin Akkuyu için “Yer Tahsisi” yaptı.

Akkuyu Nükleer santralleri ile ilgili hazırlıklar 2007’de başlamış, 2010 ve 2013’te iki kez ihaleye çıkmıştır. Önceki Nükleer Santral ihale şartlarında, Ülkemizde kurulacak Nükleer Santralin mutlaka Batı standartlarında olacağı ve kurulacak santralin, mutlaka santrali kuracak ülkede de kurulmuş ve çalışan bir örneğinin olması şart koşulmuştur. Ancak Akkuyu’da inşaatı devam eden santral Rus yapımıdır ve WWER 1200 tipidir. İhale şartlarında, ihaleyi kazanan ülke, teklif ettiği nükleer santral tipinin aynısını kendi ülkesinde yapmış ve lisanslamış olmalı” şartı vardı. Kurulacak reaktörün Batı standartlarında olma mecburiyeti vardı. Bu şartlardan vaz mı geçildi? Akkuyu’da kurulması planlanan WWER1200 tipi basınçlı su reaktörünün Rusya’da çalışır halde tek bir santrali yok. Ruslar 1000 MW’lık basınçlı su reaktörünü kullanıyorlar. WWER 1200’lük tip ise tamamen yeni bir tasarım olup, olumlu, olumsuz bütün sonuçları

kurulduktan sonra belli olacak. Benzetme uygunsa yeni saç tipinin berberliğini başımızda öğrenecekler.

Nükleer Santralin yer seçimi, kurulması ve işletilmesi safhalarında Uluslararası Lisanslama sertifikasına sahip 700 adam/yıl'a ihtiyaç vardır. TAEK'in bu özelliklere sahip personel sayısı bir elin parmak sayısını geçmemektedir. Lisanslama işlerini kim yapacaktır?

Bakanlık, ilk iki ünitenin yüzde yetmiş üretimini, üçüncü ve dördüncü ünitelerin yüzde otuz üretiminin alım garantisi verdiklerini söylüyor. Kalan kısmı, Rusya serbest piyasada satacak. İşte bunu da anlamadım; Neden? Bu üretime ihtiyacımız olmayacak mı? Bu kadar riski aldıktan sonra yüzde yüz üretimleri neden almıyoruz? Yoksa Ruslar hepsini bilerek vermek istemediler de, biz işi kitabına uydurarak “yarısına alım garantisi verdik gibi” anlamsız bir gerekçe mi uyduruyoruz. Özetle 4 bin 800 MW kurulu gücün sadece 2 bin 400 MW'ı bize çalışacak. Enerji eski Bakanlarından Sayın Taner Yıldız'ın ifadesine göre Santralin Türkiye'ye maliyeti 22-25 milyar dolara mal olacak. Önceki ihalelerde Kanada Firması toplam 4000 MW gücünde 4 reaktör için 7,5 Milyar dolar talep etmişti. Biz şimdi 2400 MW gücünde iki reaktör üretimi için en az 22 milyar dolar vereceğiz; neden? Nükleer atıkların Türkiye'de mi, Rusya'da mı muhafaza edileceği henüz açıklanmamıştır. Neden? Santral görevini tamamladıktan sonra sökülme masraflarını hangi ülkenin karşılayacağı belli değildir. Neden?

Rusya, Uranyumun nükleer teknolojiye kullanılan U235 izotopunu zenginleştirmeyi bilim adamlarımıza gösterecek mi? Hayır! Türkiye'de mevcut 12 bin 614 ton uranyumumuz değerlendirilecek mi? Hayır! MTA tarafından zenginleştirilen ve 1996 yılında TAEK'e teslim edilen 1200 kilo %85 uranyum cevheri içeren Sarı Pasta nerede muhafaza edilmektedir? Kullanılacak uranyum, Rus TVEL şirketinden alınacak. Kullanılacak zenginleştirilmiş uranyumun nerede muhafaza edileceğini biliyor muyuz? Hayır! Yıllarca Akdeniz'e inmek için can atan Ruslar Akdeniz kıyısında oldukça büyük bir arazi bulmuşken, bu bölgeyi bir tür casusluk üssü olarak kullanıp kullanmayacaklarını biliyor muyuz? Hayır!

Türkiye'nin gelecekte de uranyuma ihtiyacı olacağı belliyken en zengin uranyum yataklarımızın olduğu Yozgat Sorgun'da bulunan ruhsatlar 18.000 hektar olarak, 2011 yılında kurulmuş ve bu konularda hiç tecrübesi olmayan bir yabancı bir şirkete neden verilmiştir? Bu yabancı şirketin Yönetim Kurulu Başkanının bir Türk olması nasıl bir tesadüftür.

Sorular çok, ancak bunların cevaplarını maalesef bilemiyoruz. İnşallah bir gün gerçekten şeffaf bir Hükümetimiz olur!

NOT: Daha fazla detay ve sorular için lütfen aşağıda linki bulunan ve 2018 yılı Haziran ayında EKOVİTRİN'de yayımlanan makalemi okuyunuz.

http://www.doganaydal.com/nesneler/imajlar/dergimakalepdf/35-ULUSLARARASI_EKOVITRIN_HAZIRAN_2018.pdf

DEĞİŞTİRİLEN MADEN KANUNU MADENCİLİĞİMİZE ÇÖZÜM OLABİLİR Mİ?

Maden Kanununun birçok maddesinde değişiklik yapan Hükümet, bu yeni kanunun gerekçesini yazarken ilk paragrafta “Bilindiği üzere, 3213 sayılı Maden Kanununda 5995 sayılı Kanun ile yapılan değişiklikler 26/06/2010 tarih ve 27621 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Daha sonra çıkarılan çok sayıda torba kanunlar ile 3213 sayılı Maden Kanununda çeşitli maddeleri değiştirilmiş ancak özellikle idari para cezalarının yüksek oranlarda olması nedeniyle ruhsat sahiplerince ödenebilir olmaktan çıkmıştır.” şeklinde bir cümle yazarak kanun teklifini hazırlamış ve değişiklikler, Kasım ayı sonunda, bir torba kanun içinde TBMM’de kabul edilmiştir. Yani Hükümetimiz geçmişte, torba kanunlar ile 3213 sayılı esas Kanunda yaptıkları değişikliklerin Madencilikimizi felç ettiğinin farkına maalesef yeni varmıştır.

1985 yılında Kanunlaşan 3213 sayılı maden kanunu mevcut Hükümet döneminde birçok değişikliğe uğramıştır. Neredeyse her maddesine “Değişik şu fıkra” denilerek yeni bir fıkra eklenmiş, Kanun, delik deşik olmuş, tanımlanamaz, yorumlanamaz hale gelmiştir. Özellikle 2015 yılında eklenen ve maden sahiplerinin yaptığı küçük, büyük her hatada büyük cezalar vermeyi marifet sayan maddeler, Madencilikimizi maalesef tükenme noktasına doğru sürüklemiştir. 2015 yılında kabul edilen Kanunla ilgili “Yönetmelik” ise kanunun kabulünde 17 ay sonra yayımlanmıştır. Bu gecikme de, birçok madencide geri dönülemez zararlar oluşturmuştur.

2008 yılı sonunda 45.900 olan ruhsat sayısı, insanlarımızın madencilikçi terk etmesi sebebiyle 2019 yılı sonunda, üçte birine, 15.731 ruhsat sayısına düşmüştür (Şekil 39). Ruhsat sayıları azalırken, tahakkuk eden Devlet hakkı sürekli arttırılmış madenci canından bezdirilmiştir. Ruhsat sayıları

çok azalmasına rağmen Devletin aldığı pay sürekli olarak arttırılmıştır (Şekil 40).

Madenciliğimizin Gayri Safı Yurtiçi Hasıla'daki payı %1,12'den, 2015 yılında yapılan kanun değişikliklerinden sonra %0,82 seviyelerine kadar düşmüştür (Şekil 41).

Yaklaşık beş milyar dolar olan ihracatımız 3,5 milyar dolar seviyelerine kadar düşmüştür. Her yıl yapılan ruhsat müracaatlarında da önemli düşüşler vardır. 2013 yılında 5577 ruhsat müracaatı bulunurken 2016 sonunda müracaat sayısı 999 'a kadar düşmüştür. Bütün teşviklere rağmen bu rakam 2019 yılında 1202'dir (Şekil 42). Madencilik ve Doğal taş satışlarından elde edilen gelirlerde önemli düşüşler olmuştur (Şekil 43).

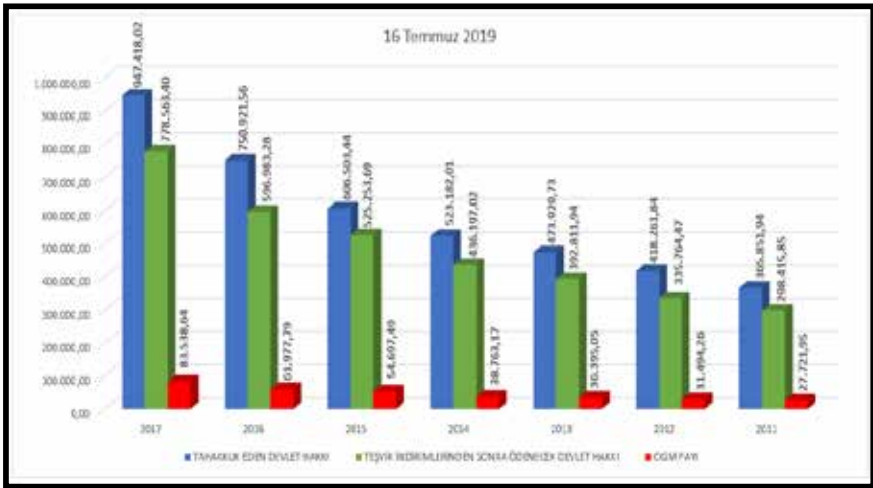
2013 yılında Madencilik sektöründe çalışan insan sayısı 133.656 iken bu rakam 2018 yılı sonunda 8670 kişi azalarak 124.986 sayısına düşmüştür. 2016 sonu-2018 arası dönemin Enerji ve Tabii Kaynaklar eski Bakanı Berat Albayrak dönemi olması da ayrıca manidardır. 2020 yılına ait rakamlar açıklandığında bu rakamın çok daha düşeceği anlaşılmaktadır (Şekil 44).

Kanunda neredeyse her maddeye birkaç değişiklik getiren Hükümet, bu değişiklikleri 24.11.2020 tarihinde TBMM'de onaylamıştır. Anlaşıldığı kadarıyla, büyük engeller oluşturan 2., 3., 6., 9., 10. 12.,17.,24., 29., 30., 31., 35., maddelerinde değişiklik yapılmıştır.

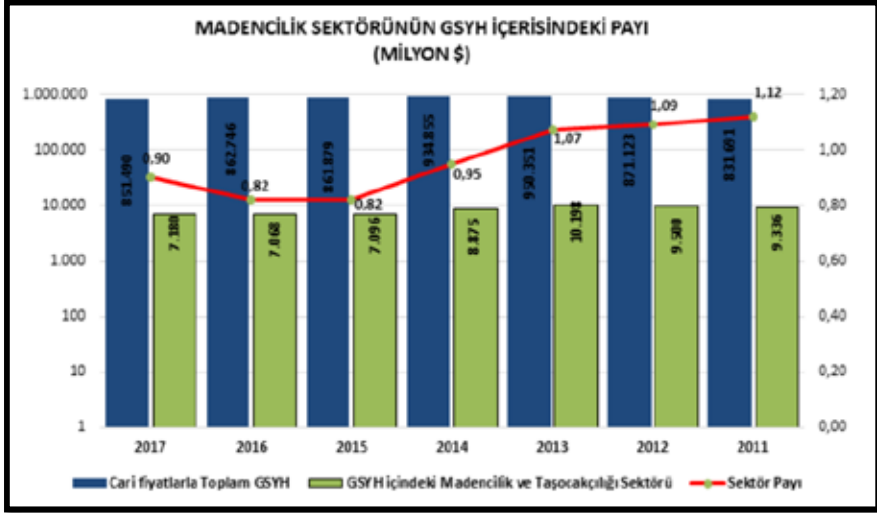
Ümit ederim bu değişiklikler madencilerin lehine olarak gelişir ve madenciliğimiz tümden yok olmaktan kurtulur. **Ancak, “Milli kaynaklar Paketi 1” kitabında açıkladığımız “Maden Alım Merkezleri” kurulmadığı sürece, bu değişikliklerin de çok fazla fayda getirmeyeceği görülecektir.**

YILLAR İTİBARIYLA TÜRKİYE GENELİ RUHSAT SAYILARI			
TARİH	ARAMA	İŞLETME	TOPLAM
31.12.2019	5.926	9.805	15.731
31.12.2018	6.646	10.155	16.801
31.12.2017	6.144	11.076	17.220
31.12.2016	5.445	12.355	17.800
31.12.2015	6.864	13.331	20.195
31.12.2014	7.341	13.464	20.805
31.12.2013	9.984	13.382	23.366
31.12.2012	12.945	13.068	26.013
31.12.2011	18.417	13.323	31.740
31.12.2010 (KANUN YÜRÜRLÜK TARİHİ)	31.562	11.604	43.166
31.12.2009	33.407	10.935	44.342
31.12.2008	36.098	9.802	45.900

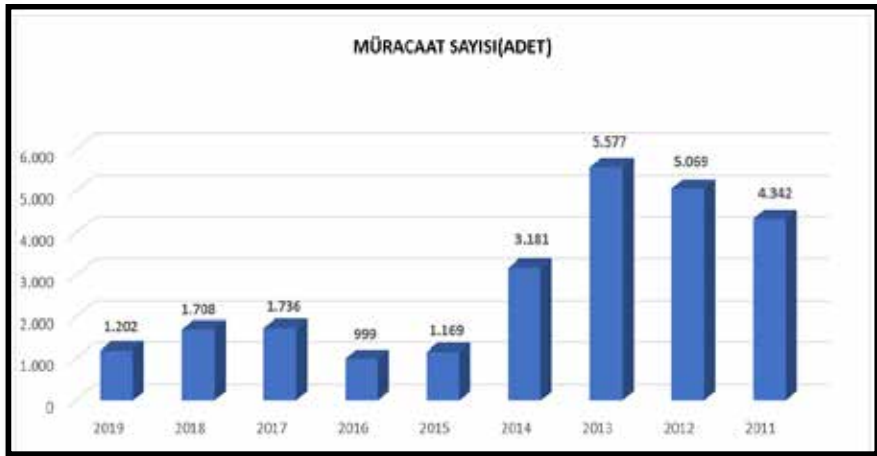
Şekil 39: Maden ruhsat sayılarındaki düşüşü gösteren tablo.

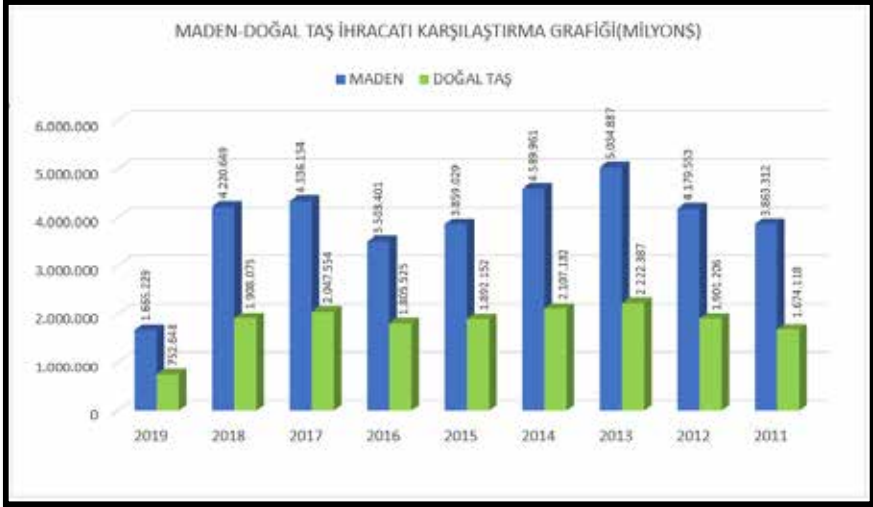
Şekil 40: Ruhsat sayısı azalmasına rağmen Devletin aldığı paranın arttığını gösteren tablo.

Şekil 41: Madencilüğimizin GSYİH içindeki payının düştüğünü gösteren tablo.

Şekil 42: Maden ruhsatı almak için yapılan müracaatlardaki düşüşü gösteren tablo.

Şekil 43: Maden ve Doğal taşlardan elde edilen gelirin düşüşünü gösteren tablo.

YIL	İŞÇİ SAYISI			İŞYERİ SAYISI		
	KAMU	ÖZEL	TOPLAM	KAMU	ÖZEL	TOPLAM
2018	12.045	112.941	124.986	56	6.121	6.177
2017	12.600	117.923	130.523	53	6.166	6.219
2016	14.435	109.579	122.062	70	6.185	6.255
2015	13.672	109.121	122.793	71	6.206	6.277
2014	13.528	107.202	120.730	66	6.148	6.214
2013	13.879	119.777	133.656	89	6.280	6.369
2012	15.801	118.039	132.428	99	6.202	6.301
2011	16.398	115.941	131.051	97	6.041	6.138
2010	17.163	91.467	125.835	98	5.581	5.679

Kaynak: Aralık 2018 Sosyal Güvenlik Kurumu

Şekil 44: Madencilik sektöründe çalışan işçi sayısındaki düşüşü gösteren tablo

KIYMETLİ MADENLERİMİZ TOPLUCA SATILMAK MI İSTENİYOR?

VARLIK FONU ARACILIĞI İLE MADEN HOLDİNGİ KURULMASI TİCARETTE HAKSIZ REKABETTİR

Varlık Fonu Genel Müdürü Sayın Zafer Sönmez, 10 Haziran 2020 tarihinde “Madencilik Türkiye” dergisine verdiği röportajda, Varlık Fonunun, yirmi değerli madenini bünyesine kattığını ifade etmiştir. Mevcutlara ilave olarak bu madenlerle birlikte bir Maden Holding’i kurmaya başladıklarını ifade etmektedir. **Yani Devlet Varlık Fonu içinde devasa bir KİT oluşturmaktadır. Bir Maden Karteli oluşmak üzeredir.** Elindeki bütün Devlet Kuruluşlarını özelleştirmeye çalışan Hükümet, yeni bir Devlet Kuruluşu için neden çalışmaktadır? Böyle bir kurum her durumda özel sektör karşısında haksız rekabet oluşturacaktır.

Sayın Genel Müdür Zafer Sönmez ayrıca, “Varlık Fonu Özelleştirme İdaresi değildir, portföyündeki şirketleri satmak gibi bir amacı yoktur, amacı değer yaratmaktır.” demektedir. Satın alınan ve Varlık Fonu bünyesine katılmasına karar verilen bu şirketler kar eden Devlet Kuruluşları ise idari formatları-bağlı olduğu Bakanlıklar neden değiştirilmektedir? Zarar eden Kamu kuruluşları ise Varlık Fonu bünyesine alınmalarıyla kar eden kuruluş haline nasıl getirilecektir? Varlık Fonu bu tip şirketleri yönetecek tecrübe ve personeli yoktur.

Ayrıca, Sayın Zafer Sönmez Varlık Fonunun Özelleştirme İdaresi Fonu’nun verdiği 50 Milyon TL sermaye ile kurulduğu gerçeğini unutmışa benzemektedir. Varlık Fonundaki kurumlar herhangi bir zamanda satılabilir, alınan borca karşılık olarak gösterilebilir, hatta ekonomik bir sıkıntı olur ve borç ödenmez ise haciz ile satılabilir şirketlerdir.

Olayın gözükmeyen bir başka boyutu da, 2015-2017 arasında kapatılan 437 Maden şirketi ile ilgilidir. Yeni Maden Kanununun getirdiği birçok anlamsız ceza dolu kanun maddesi Madenciye canından bezdirmiştir. Maden Ruhsatlarını veren Kurum kanunen Enerji Bakanlığı olması gerekirken bütün ruhsat izinlerinin Başbakanlığa gönderilmesi de Madenciliği engelleyen ayrı bir felaket olmuştur.

Kanunun hemen ertesinde hazırlanması gereken Maden Yönetmeliği, Kanundan onyediy ay sonra hazırlanarak, Madenciler bilinmez bir boşluk içinde bırakılmışlardır. 2015'te çıkan Maden Kanununun her maddesi birkaç defa değişikliğe-eklemelere uğramıştır. Kanun tanınmaz hale geldiğinden, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığımız Yeni birçok madde eklenen Maden Kanunu yürürlüğe girmiştir.

Bütün bu karışıklıklar sonucunda 2015 öncesi 5 milyar dolar olan ihracatımız, 2017 sonunda 3,5 milyar dolara düşmüş, aynı dönemdeki maden ithalatımız 3,5 Milyar dolardan 5 Milyar dolara çıkmıştır. 2016-2017 döneminde, Sayın Maliye Bakanımızın Sayın Berat Albayrak'ın Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı olarak hizmet verdiğini de hatırlatmakta fayda vardır.

Bu kadar karışık bir kanun maddeleri arasında Varlık Fonunun bu şirketleri nasıl çok değerli hale getireceği de gerçekten merak edilmektedir. Bir başka endişe de, bütün bu değerli madenlerin bir holding haline geldikten sonra, yerli-yabancı bir kişi ve/veya kuruma topluca satılma ihtimalidir.

NOT 1: Varlık Fonu Genel Müdürü ile yapılan röportajın linki: <http://madencilikturkiye.com/turkiye-varlik-fonu-genel-muduru-zafer-sonmezbuyuk-bir-maden-holdingi-olusturmak-icin-calismalara-basladik/>

NOT 2: Varlık Fonu Genel Müdürü Zafer Sönmez'in 09.03.2021 tarihinde istifa ettiği duyuruldu.

MIKTARI KÜÇÜK DEĞERİ ÇOK BÜYÜK MADENLERİMİZ YOK FİYATINA SATILIYOR!

Madenlerimizin içinde, miktarları çok az olduğu için, teknik olarak “kimyasal impurite” olarak adlandırılan ve yıllarca yok fiyatına satılan onlarca metalik element bulunmaktadır. Biz yıllarca bakır cevherlerimizi ham olarak yurtdışına sattık. Bu cevherlerin içinde önemli miktarda altın, gümüş olduğunu ve bunları da bakır fiyatına sattığımızı son yıllarda fark ettik. Demir cevherlerimiz içindeki çok değerli titanyum minerallerini demir fiyatına sattık. Maalesef bu konularda çok fazla örnek bulunmaktadır.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanımız Fatih Dönmez, Bor mineralleri içindeki Lityumu ayırt edecek teknoloji geliştirdiklerini ve Lityumu bordan ayırt ettiklerini 09.07.2020 tarihinde bir basın bildirisi ile duyurdu. Bu sevindirici bir gelişmedir, ancak bu çalışmalarda da geç kalınmıştır. Lityum, Nikel, kadmiyum ve İndium’um çok değerli olacağını, diğer pillerin yanı sıra, Güneş Enerjisi pillerinde ve Fotovoltaik Güneş sistemlerinde silikon ile birlikte kullandıklarını, ilk baskısı oniki yıl önce yayımlanan “Petrolsüz Dünya” adlı kitabımda ve Ekovitrin dergisinde yayımlanan birçok makalede yazmıştım.

Bor minerallerinin içinde örpigment, realgar gibi arsenik mineralleri de bulunmaktadır. ETKB, acilen bu konuda da hızlı bir araştırma yapmak mecburiyetindedir. Bunun iki faydası olacaktır. İlki, Borlar bu minerallerden arınmış olacak ve borların tarımda kullanılmaları daha güvenilir olacaktır. İkinci faydası da elde edilen arsenik mineralleri Güneş panellerinde kullanılarak, Güneş Panellerinin birim metrekare elektrik üretim verimleri yükseltilebilecektir.

Bugünlerde Çin ile ticarete dikkat çeken bir diğer konu da Çinko ihracatımızın çok artmasıdır. Çinliler Çinko ihtiyaçlarını Kendilerine daha yakın birçok ülkeden temin edebilecekken, Türkiye’den ithal etmektedirler. Ayrıca Ülkemizde birçok Çinko madeninin ruhsatını da almak için yoğun çalışma içerisindeyler. Çinlilerin Çinko almalarının altında yatan gerçek sebep Güneş pillerinde ve silikon wafer(ince plaka) yapımında verimi yükselten Kadmiyum ve İndium mineralleridir. Bu değerli elementler de maalesef çinko fiyatına satılmış olmaktadır. Sadece Hakkari’deki Meskan dağındaki Çinko madeninden İran ve Çin’e 1,3 milyon ton çinko ihraç edilmiştir. Bugün için Çin’in en çok ihraç ettiği mallarımız arasında üçüncü ve dördüncü sırada Bor ve Çinko madenlerinin konsantrelerinin olması da bu sebeptir.

Benzer şekilde, özellikle Pegmatitik kayalarımız içinde bulunan Nadir Toprak Elementleri(NTE) dediğimiz elementler taş fiyatına satılmaktadır. Bu elementlerin, cep telefonlarında, LCD ekran üretiminde, Uydu teknolojisi ve optik sektörü olmak üzere çok değer ifade eden kullanım alanları bulunmaktadır. Ayrıca bu kayalarda bulunan uranyum, Toryum gibi elementler ve Topaz gibi yarı değerli mineraller de taş fiyatına satılmaktadır.

Bakanlığımız bu konularda acilen tedbirler almalıdır. Yeniden Refah Partisi olarak iktidara geldiğimizde MTA ve TPAO elinde bulunan ve NTE çıkması muhtemel bütün kayaçlar analiz ettirilecek ve Türkiye NTE haritası çıkarılıp ekonomiye kazandırılacaktır.

Bu konu ile ilgili detaylı bilgi talep eden okuyucuların “Petrolsüz Dünya” adlı kitabımı okumalarını tavsiye ederim.

PETROLSÜZ BİR DÜNYA'YA HAZIR MIYIZ?

Ülkemiz petrol zengini bir ülke değildir. Türkiye’de ürettiğimiz petrol yıllık kullandığımız miktarın %7’lik bir kısmını ancak karşılamaktadır. Komşu ülkeler ile olan savaşlar ve hassas dengeler göz önüne alındığında çok yakın bir gelecekte büyük bir sıkıntı ile karşı karşıya kalacağımız bir gerçektir.

BP’nin 2019 yılı sonu raporuna göre Dünya Petrol rezervi 244 Milyar tondur (Şekil 45). (Dünya yıllık tüketimi ise 13.865 Milyar tondur (Şekil 46). Yeni eklenen rezervlerin azalması ve Dünya’daki tüketim artışı göz önüne alındığında Dünya Petrol Rezervinin, basit bir hesapla Dünya Tüketimine 17-18 yıl yeteceği görülmektedir (Şekil 47). Çok yakın bir zamanda PETROLSÜZ BİR DÜNYA’ya hazır olmalıyız.

Bu noktada şu soru sorulabilir: Petrol azalıyorsa fiyatlar neden 20 dolar civarına kadar düştü? Bu sorunun iki temel cevabı vardır. Bu oyunu kurgulayanlar iki temel hedef gütmektedirler. Bunlardan ilki önemli Petrol üreticisi ülkelerin, Başta İran ve Rusya olmak üzere, gelirlerini azaltmak; ikinci hedefleri de çok düşük rakamlara indirilen piyasadan faydalanıp gelecek için stok yapmak.

Çok yakın zamanda petrol fiyatlarının yeniden 140 Dolar/varil seviyelerini görmek sürpriz olmamalıdır. Bu sefer de Ülkemiz gibi gelişmekte olan ülkelerin sanayileri çöktürecek, birçok kuruluş iflas noktasına sürüklenecektir.

Bu gerçekleri göz önüne alarak Ülkemizin yapması gereken en önemli şey, stok alanlarını arttırmaktır. Bu önlemleri alırken öncelikle Silahlı Kuvvetlerimizin ihtiyacı olan petrolün stoklanması gerekir. Ülkenin

kritik işletmeleri ve ulaşım sektörü için de mutlaka stok yapılmalıdır. Elektrikle çalışan ulaşım sistemi için de acilen harekete geçilmeli ve bu konuda Know-How tasarımlar teşvik edilmelidir. Bu yatırımlar Ülkemiz emniyeti için önemli ve hayatidir. Bu konu ile ilgili detaylı bilgi talep eden okuyucuların “Petrolsüz Dünya” adlı kitabımı okumalarını tavsiye ederim.

Algeria	11.3	12.7	12.2	12.2	1.5	0.7%	27.1
Angola	4.0	9.6	9.4	8.4	1.1	0.5%	16.0
Chad	1.0	1.6	1.6	1.5	0.2	0.1%	40.9
Republic of Congo	1.7	1.6	1.6	1.6	0.2	0.1%	12.3
Egypt	3.8	4.7	3.3	3.3	0.4	0.2%	33.6
Equatorial Guinea	0.6	1.7	1.1	1.1	0.1	0.1%	15.8
Gabon	2.6	2.0	2.0	2.0	0.3	0.1%	28.3
Libya	29.5	44.3	40.4	48.4	6.3	2.0%	132.0
Nigeria	22.5	27.2	27.5	27.5	5.1	2.2%	60.0
South Sudan	0.0	0.0	3.5	3.5	0.5	0.2%	73.4
Sudan	0.0	0.0	1.5	1.5	0.2	0.1%	12.1
Tunisia	0.3	0.8	0.4	0.4	0.1	*	22.2
Other Africa	0.7	0.7	3.9	3.9	6.5	0.2%	33.7
Total Africa	77.2	110.4	129.3	129.3	16.5	7.2%	41.3
Australia	4.8	4.2	4.0	4.0	0.4	0.2%	30.8
Burkina Faso	1.1	1.1	1.1	1.1	0.1	0.1%	27.0
China	12.4	21.2	25.9	25.9	13.5	1.6%	18.1
India	6.4	6.8	4.6	4.5	0.6	0.3%	14.1
Indonesia	5.1	3.7	3.2	3.2	0.4	0.2%	70.7
Malaysia	3.4	3.4	3.0	3.0	0.4	0.2%	17.1
Thailand	0.4	0.8	0.3	0.3	0.1	*	1.8
Vietnam	1.9	4.7	4.4	4.4	0.6	0.3%	43.9
Other Asia Pacific	1.3	1.3	1.2	1.2	0.2	0.1%	17.9
Total Asia Pacific	40.0	50.0	67.7	67.6	8.3	3.0%	17.3
Total World	114.2	140.8	172.5	172.9	24.1	10.0%	60.0

Şekil 45: Dünya Petrol rezervinin 2019 yılı sonunda 44 milyar ton olduğunu gösteren BP raporu.

Azerbaidjan	12.8	11.3	11.2	12.5	12.8	13.2	13.3	14.7	14.8	14.3	14.4	0.0%	2.7%	0.1%
Bahrain	28.3	24.8	20.5	28.5	24.7	24.7	28.3	22.0	22.4	21.5	21.5	6.9%	4.9%	0.2%
Kazakhstan	54.4	50.8	54.9	60.5	63.7	63.5	64.4	63.7	64.7	67.4	78.4	13.0%	2.3%	0.6%
Russian Federation	870.6	882.2	880.2	881.6	880.8	882.5	882.3	871.4	880.3	894.3	728.7	3.8%	0.2%	0.2%
Uzbekistan	12.7	14.9	11.4	23.9	26.0	22.1	22.9	26.6	27.1	26.7	13.0	9.9%	0.9%	0.4%
Other C&C	44.6	44.8	44.4	46.5	46.5	46.4	47.1	44.9	45.8	46.0	43.9	-2.4%	0.0%	0.3%
Total C&C	814.7	812.2	842.2	905.7	907.1	907.1	907.9	887.9	891.8	901.9	895.5	2.4%	0.1%	0.7%
Iran	256.9	212.7	212.4	224.9	226.2	237.9	246.0	240.2	247.3	223.0	264.7	5.0%	3.2%	2.1%
Iraq	192.2	33.6	34.7	36.7	39.0	42.0	40.2	40.1	40.7	47.1	53.7	14.1%	0.3%	0.4%
Kuwait	22.3	27.3	22.4	23.9	23.9	23.9	23.1	24.4	24.8	25.6	26.6	0.3%	1.1%	0.2%
Algeria	11.3	11.3	11.3	11.3	11.3	11.3	11.3	11.3	11.3	11.3	11.3	0.0%	0.0%	0.0%
Libya	17.5	17.6	17.6	17.6	17.6	17.6	17.6	17.6	17.6	17.6	17.6	0.0%	0.0%	0.0%
Chad	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	0.0%	0.0%	0.0%
Saudi Arabia	184.3	184.3	213.0	218.9	232.1	234.0	225.0	229.0	232.3	232.3	232.3	0.0%	0.0%	0.0%
United Arab Emirates	41.0	41.0	41.0	41.0	41.0	41.0	41.0	41.0	41.0	41.0	41.0	0.0%	0.0%	0.0%
Other Middle East	68.9	68.9	68.9	68.9	68.9	68.9	68.9	68.9	68.9	68.9	68.9	0.0%	0.0%	0.0%
Total Middle East	501.7	501.8	501.8	501.7	501.7	501.7	501.7	501.7	501.7	501.7	501.7	0.0%	0.0%	0.0%
Algeria	11.3	11.3	11.3	11.3	11.3	11.3	11.3	11.3	11.3	11.3	11.3	0.0%	0.0%	0.0%
Egypt	3.8	3.8	3.8	3.8	3.8	3.8	3.8	3.8	3.8	3.8	3.8	0.0%	0.0%	0.0%
Equatorial Guinea	0.6	0.6	0.6	0.6	0.6	0.6	0.6	0.6	0.6	0.6	0.6	0.0%	0.0%	0.0%
South Africa	12.4	12.4	12.4	12.4	12.4	12.4	12.4	12.4	12.4	12.4	12.4	0.0%	0.0%	0.0%
Other Africa	11.5	11.5	11.5	11.5	11.5	11.5	11.5	11.5	11.5	11.5	11.5	0.0%	0.0%	0.0%
Total Africa	26.4	26.4	26.4	26.4	26.4	26.4	26.4	26.4	26.4	26.4	26.4	0.0%	0.0%	0.0%
Australia	13.2	13.2	13.2	13.2	13.2	13.2	13.2	13.2	13.2	13.2	13.2	0.0%	0.0%	0.0%
Burkina Faso	1.1	1.1	1.1	1.1	1.1	1.1	1.1	1.1	1.1	1.1	1.1	0.0%	0.0%	0.0%
China	12.4	12.4	12.4	12.4	12.4	12.4	12.4	12.4	12.4	12.4	12.4	0.0%	0.0%	0.0%
Other Asia Pacific	1.3	1.3	1.3	1.3	1.3	1.3	1.3	1.3	1.3	1.3	1.3	0.0%	0.0%	0.0%
Total Asia Pacific	26.4	26.4	26.4	26.4	26.4	26.4	26.4	26.4	26.4	26.4	26.4	0.0%	0.0%	0.0%
Indonesia	12.7	12.7	12.7	12.7	12.7	12.7	12.7	12.7	12.7	12.7	12.7	0.0%	0.0%	0.0%
Malaysia	3.4	3.4	3.4	3.4	3.4	3.4	3.4	3.4	3.4	3.4	3.4	0.0%	0.0%	0.0%
Vietnam	1.9	1.9	1.9	1.9	1.9	1.9	1.9	1.9	1.9	1.9	1.9	0.0%	0.0%	0.0%
Other Asia Pacific	1.3	1.3	1.3	1.3	1.3	1.3	1.3	1.3	1.3	1.3	1.3	0.0%	0.0%	0.0%
Total Asia Pacific	26.4	26.4	26.4	26.4	26.4	26.4	26.4	26.4	26.4	26.4	26.4	0.0%	0.0%	0.0%
Total World	1178.1	1154.0	1208.9	1245.7	1257.6	1274.9	1283.8	1283.8	1283.8	1283.8	1283.8	0.0%	0.0%	0.0%

Şekil 46: Dünya Petrol 2019 yılı sonunda tüketiminin 13,864 milyar ton olduğunu gösteren BP raporu.

**244,000.000.000 TON REZERV/
13.865.000.000 TON-YILLIK
TÜKETİM
SONUÇ: 17,59 YIL**

Şekil 47: Mevcut petrol rezervinin yıllık tüketime bölünmesiyle kalan ömrünü (yaklaşık 18 yıl) gösterir hesap

AKP AKDENİZ DOĞALGAZ KRİZİNİ İYİ YÖNETEMEMİŞTİR!

Akdeniz havzasında birçok yerde bulunan Doğalgaz ve/veya Petrol yataklarında Birleşmiş Milletler Deniz Hukuku (BMDH) sözleşmesi çerçevesinde hakkımız bulunduğu bilinmektedir. Ancak AKP Hükümeti bu süreci maalesef iyi yönetememiştir.

Güney Kıbrıs Rum Yönetimi (GKRY), 2004’te ve 2013’te Mısır ile 2007’de Lübnan ile ve 2012’de İsrail ile Birleşmiş Milletler Deniz Hukuku Çerçevesinde Delimitation anlaşması imzaladıklarını beyan ettiler. Çok yakın zamanda da Yunanistan, Libya hafter güçleriyle ve Mısır ile Delimitation anlaşması imzaladı.

Bu çerçevede AKP Hükümetinin yaptığı hata, Libya ile imzaladığı Delimitation anlaşmasının çok nihai bir imza gibi iç ve dış politikada sunulması olmuştur. Anlaşma TBMM’de imzalanmış, ancak Linya Meclisinde onaylanmamıştır. Maalesef, bu anlaşma ile “Akdenizde üretilen doğalgazlarının boru hatlarıyla Avrupa’ya ulaştırılması da engellendi, araya bıçak gibi girdik” gibi asparagas haberler de üretilmiştir. Hâlbuki gerçek çok farklıdır. BMDH sözleşmesi boru hatları ile doğalgaz-petrol naklinin yasaklanamayacağını açıkça belirtmektedir. Denizlerdeki özel Ekonomik Zonlarının (Exclusive Economical Zone) belirlenmesi ve buralarda bulunan canlı, cansız varlıkların işletilmesi ve özellikle hidrokarbon yataklarının işletilebilmesi, BMDH çerçevesinde ancak bu alanları çakışan ülkelerin uzlaşmasıyla mümkün olabilmektedir. Hazar Denizi için, Rusya, Kazakistan, İran, Türkmenistan ve Azerbaycan arasında 15 Ağustos 2018’de imzalanan anlaşma en yakın tarihli örneklerden biridir. Olaya bu açıdan bakıldığında, Türkiye’nin Libya Sarraj hükümeti ile Yunanistan’ın Hafter yönetimiyle ve GKRY’nin Mısır, Lübnan ve İsrail ile yaptığı “Delimitation-Denizlerdeki Sınırların Belirlenmesi” anlaşmasının hiçbir

geçerliliği yoktur. Suriye ve Gazze gibi bölgeler de dâhil olmak üzere bütün hak sahibi Ülkelerinin tamamının katılımı ile imzalanan anlaşma olmadığı sürece geçerli değildir ve aksi savaş sebebidir.

AKP Hükümetinin yaptığı ikinci yanlış bölgedeki sismik araştırmaları bitirmeden, Fatih, Yavuz ve Sertao sondaj gemilerinin alınıp “sondaja başladık” haberlerinin iç kamuoyunda abartılarak haberleştirilmesi olmuştur. Hâlbuki yapılması gereken Delimitation anlaşmaları bitmeden ve sismik çalışmalardan sonra sondaja başlanmasıydı. Olumlu sonuçlar almadan “sondaj çalışmalarına başlıyoruz” cümlesi ve sondaj gayretleri hüsrarla sonuçlanmıştır. Bölgedeki tansiyon gereksiz yere yükseltilmiş ve sondajlar yanlış yerlerde yapılmıştır.

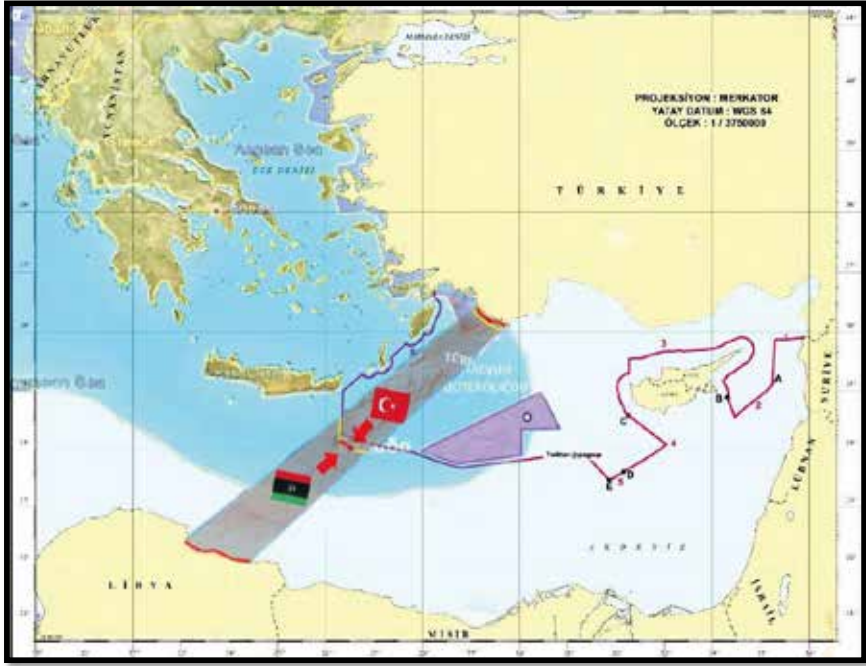
Daha sonra da anlaşılmaz bir şekilde sondaj gemilerinin çalışmaları durdurulmuş, Fatih Gemisi, iç politikada bir problem olmaması için, defalarca sondaj yapılan Karadeniz’deki bir bölgeye gönderilmiştir. Bu arada yine iç kamuoyunda oluşacak tepkiyi engellemek için hükümet tarafından Akdeniz’de sismik çalışmalar tekrar başlatılmıştır. Özetle toplum oyalanmaktadır.

Bu kez yapılan sismik çalışmalarının “Milli Kaynak Paketleri 1” kitabında tarif ettiğimiz yerde başlaması, Yeniden Refah Partisi olarak bizim için memnuniyet vericidir. İnşallah bu sefer gerçekten ehil kişiler ile sismik araştırmalar başlatılmıştır.

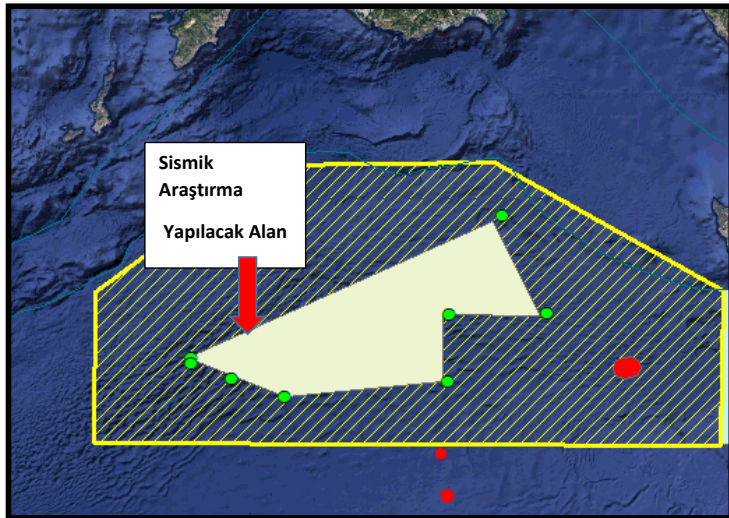
Hükümet yetkililerinin BMDH sözleşmesinin bütün maddelerini ve özellikle 55,56,57,58,59,60. 73,74,76,77. 81,82,83,84. Ve 121.maddelerini inceleyerek politik çalışmalara bir an önce başlaması ülke yararına olacaktır. BMDH sözleşmesini haklı gerekçelerle imzalamamış olmamız, Türkiye Cumhuriyetinin haklarını ortadan kaldırmamakta ve bu durum BMDH sözleşmesinde de açıkça belirtilmektedir.

Detaylı bilgi almak isteyenlerin Milli Kaynak Paketleri 1 kitabının 25-48. Sayfalar arasını okumasını tavsiye ederiz. Ayrıca, linki aşağıda verilen TV programı da izlenmelidir.

<https://www.youtube.com/watch?v=z7KCAV8cYXA&t=997s>

Şekil 48: Türkiye-Sarraj Hükümetlerinin Delimitation anlaşması sınırları

Şekil 49: Araştırma yapılması için tavsiye ettiğimiz alan ve Sismik araştırma yapılacak alan sınırları.

HÜKÜMETİN, DOĞALGAZ ARANMASINI TAVSİYE ETTİĞİMİZ YERLERDE SİSMİK ARAŞTIRMALARA BAŞLAMASI MEMNUNİYET VERİCİDİR

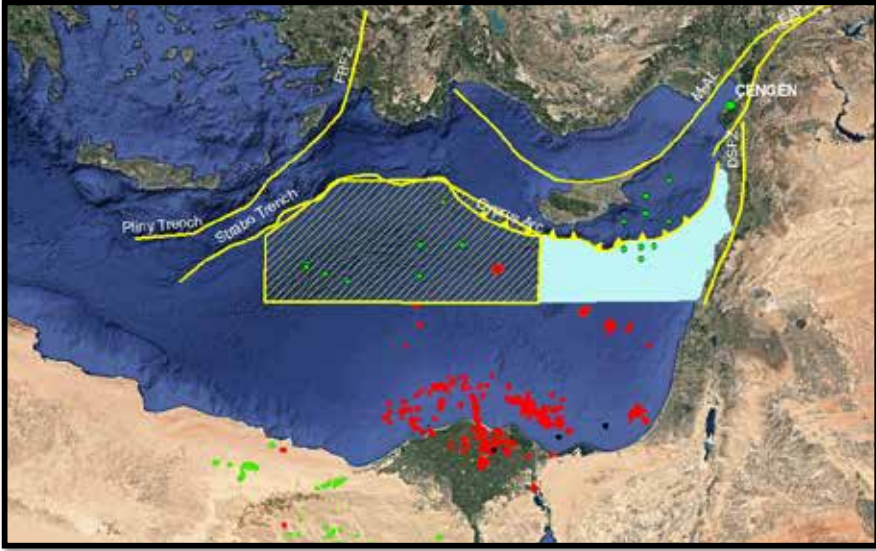
Türk Deniz Kuvvetleri Seyir Hidrografi ve Oşinografi Daire Başkanlığı-SHOD tarafından sismik çalışma için yayımlanan 21-07-2020 ve 28-07-2020 tarihli Navtexleri http://www.shodb.gov.tr/shodb_esas/index.php/tr/seyir-emniyeti/seyir-duyurulari/antalya-navtex sayfasından koordinatları alarak işlediğimizde, Partimiz adına memnuniyet verici bir durumla karşılaştık (Şekil 50).

Hükümetimizin, Yeniden Refah Partisi olarak yayımladığımız “Milli Kaynak Paketleri 1” kitabımızın 43. Sayfası, Şekil 30’da gösterdiğimiz alanlarda, 12 noktada, Doğalgaz arama için sismik yaptırmaya karar vermiş olması memnuniyet vermiştir. Ancak Afrika Kıtasının Anadolu Plakasının altına daldığı Kıbrıs adayayının kuzey kısmında da, sismik yapmak için dört lokasyon seçmiş olmaları, teknik adamların konuyu yine de tam anlamadıklarını göstermektedir. İkinci şekilde Beyaz halka içine alınan bölgelerde çalışma yapılması zaman kaybı olacaktır. Siyah halka içinde gösterilen dört lokasyon ise sismik araştırmalar için öncelikle tavsiye edeceğimiz noktalardır (Şekil 51).

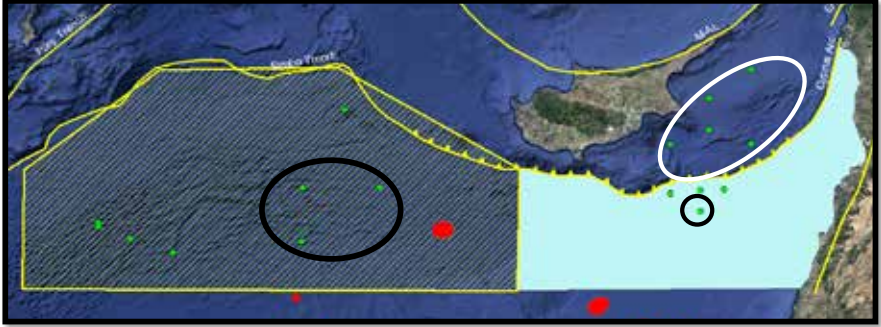
Afrika kıtasının Anadolu Plakasının altına daldığı yerlere çok yakın alanlarda sismik yapılmasını da tavsiye etmemektedir. Bu bölgelerde oluşan basınç ve sıcaklık sebebiyle, önceden var olmuş olsa bile, doğalgaz kapanlarının-yataklarının patlamış olma ihtimali yüksektir. Bunun en önemli göstergelerinden biri de Akdeniz için OGS-IU tarafından hazırlanan hidrat-deniz suyundaki metan gazı kalınlığı haritasıdır (Şekil 52). Bu gazlarının önemli ölçüdeki kaynağı da, bu tahrip olmuş doğalgaz yataklarıdır.

Hükümetin aramalarda başarılı olması Ülkemiz adına kazanç olacaktır ve fikri ortaya koyan Yeniden Refah Partisi olarak bizi de ziyadesiyle memnun edecektir.

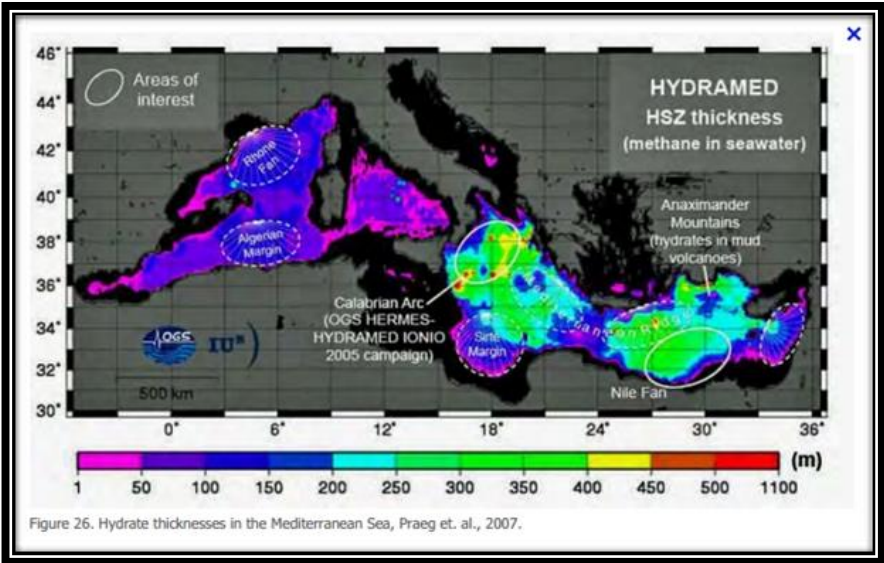
Son Dakika Notu: Gemilerimiz Akdeniz’de sondaj yapacakları bölgelerden anlaşılmaz bir şekilde geri çekilmişlerdir. Bu sonucun sebepleri dikkatlice incelenmelidir.

Şekil 50: Doğalgaz aramamız gereken öncelikli alanlar. Taralı alan ilk çalışma yapmamız gereken alandır. Mavi renkli alan ise Lübnan ve Suriye ile anlaşma yaptıktan sonra çalışacağımız alandır. Her iki zon da Afrika kıtasının Anadolu kıtasının altına daldığı bindirme zonunun güneyinde kalmaktadır. Kırmızı noktalar şu ana kadar doğalgaz bulunan noktaları, siyah noktalar da petrol bulunan alanları göstermektedir. Tavsiye ettiğimiz alanlar içindeki yeşil noktalar ise Hükümetin sismik yapmak için karar verdiği lokasyonlardır.

Şekil 51: Siyah elips içinde kalan lokasyonlar öncelikli olarak araştırma yapılmasını tavsiye ettiğimiz noktalardır. Beyaz elips içinde yapılacak çalışmalar faydasız gayretler olacaktır.

Şekil 52: Akdeniz'deki hidrat-deniz suyundaki metan gazı kalınlığını gösteren harita.

KARADENİZ DOĞALGAZLARI VE CEVAPLANMAYAN SORULAR

Sayın Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan'ın müjdesine göre Fatih Sondaj Gemimizin Karadeniz'de yaptığı sondaj sonucunda 320 Milyar metreküp doğalgaz bulunduğu ifade edilmiştir. Bu miktar Ülkemizin yaklaşık 6 yıllık doğalgaz kullanım miktarıdır ve sevindirici bir haberdir.

Ancak bazı anlaşılamayan hususlar vardır. Bir bölgede petrol içinde doğalgaz için de araştırma yapılacak ise önce jeolojik ve sismik araştırmalar yapılmalıdır. Bu bölgelerde bu amaçla sismik araştırmalar yapıldığına dair hiçbir beyanata rastlanmamıştır. Ne Oruç Reis, ne de Barbaros Hayrettin Paşa gemisi bu bölgeye sismik yapmak için gitmemiştir. Bu durumda sondaj yapılacak noktaya kim, nasıl karar vermiştir belli değildir. Fatih Gemimiz 20 Temmuz'da bölgeye giderek en az 4000 metrelik sondajı nasıl yapabilmiştir. Tek bir sondaj ile bu kadar kısa sürede rezerv hesabını nasıl yapmışlardır?

Normal şartlarda, Romanya ve Rusya Kıta sahanlığına yakın bir bölgede çalışma yapılırken, Türk Deniz Kuvvetleri Seyir Hidrografi ve Oşinografi Daire Başkanlığı-SHOD tarafından NAVTEX ilan etmesi emniyet için önemlidir. Böyle bir çalışma öncesi, herhangi bir kazayı önlemek için Navtex ilan edilmemiş olması da ayrıca düşündürücüdür.

Ayrıca, Karadeniz Ereğli İlçemize yaklaşık 150 km açıkta bulunduğu ifade edilen bu rezervin Ülkemiz topraklarına nakli için önemli mali problemlerle de karşılaşacağımız bir gerçektir (Şekil 53). Sayın Cumhurbaşkanımızın da ifade ettiği gibi, bu işlemler en az üç sene zamanımızı alacaktır. Doğalgazın çıkarma, boru hatları yapımı veya sıvılaştırılarak gemilerle nakli ve/veya denizde terminal yapımı (İngiltere

ve Norveç'in ortak olduğu Kuzey Denizi Terminali gibi bir terminalin yapımı), Ereğli'de yapılmaya mecbur olan dağıtım Terminal masrafları hesaba katıldığında iyi bir fizibilite çalışması yapılması gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Sadece bir terminal masrafının dahi 10 milyar dolardan fazla olduğu hesaba katılarak bu fizibilite çalışmaları titizlikle yapılmalıdır. Bu alan ilgili bir başka endişe de, bu açıklamadan önceki on yıl içinde AKP Hükümetlerinde Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı yapan Hilmi Güler'in 29 Mart 2011'de, Taner Yıldız'ın 2012'de yaptığı açıklamalarda da bu bölgelerde zengin doğalgaz yatakları bulunmuştu! Taner yıldız beyin 01.07.2013'teki açıklamalarına göre 650 milyar metreküp Kayagazı da bulmuştuk(!) <https://www.milliyet.com.tr/ekonomi/enerji-bakanindan-kaya-gazi-aciklamasi-1730471>).

Benzer bir şekilde AKP eski enerji Bakanlarından Ali Rıza Alaboyun'da Niğde'de petrol bulunduğunu açıklamış arkası gelmemiştir. Şimdiki enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanımız da Tekirdağ'da Doğalgaz bulunduğunu ifade etmiş, sonuç sadece ifadelerde kalmıştı. <https://tr.sputniknews.com/turkiye/201902081037553952-bakan-donmez-acikladi-trakya-dogalgaz/>

Ne zaman böyle bir açıklama yapılsa, hemen arkasından bir seçim yaşadığımız düşünülürse, bu açıklamanın arkasından da “Acaba Kasım'da baskın bir seçim mi var?” diye düşünmeden edemiyor insan.

Şekil 53: Doğalgaz bulunduğu ifade edilen bölge.

FATİH GEMİSİNİN KARADENİZE GÖNDERİLMESİ DOĞUAKDENİZ DOĞALGAZ BÖLGESİ İÇİN YAPILAN ÜSTÜ KAPALI BİR ANLAŞMANIN SONUCU MUDUR?

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Sayın Fatih Dönmez 26 Mayıs'ta Fatih sondaj gemisinin 29 Mayıs 2020'de Boğazlardan geçerek Karadeniz'de Petrol ve Doğalgaz aranması için sefere çıktığını bir tweet ile duyurmuştur.

Bu haber, bir şekliyle Doğu Akdeniz'de yapılan veya yapılıyormuş gibi gösterilen Doğalgaz aramalarının yavaşlatıldığı ve/ veya durdurulduğu anlamını taşımaktadır. Zira daha çok yakın bir geçmişte, 27 Şubat 2020'de Sayın Cumhurbaşkanımız Doğu Akdeniz'de sondaj faaliyetlerini hızlandırmak için "Sertao" adı verilen üçüncü sondaj gemisinin alındığını bizzat beyan etmiştir. Üçüncü gemiye ihtiyaç var denilip, satın alındıktan sonra Fatih gemisinin Karadeniz'e gönderilmesi oldukça manidardır.

Karadeniz'de milyar dolarlar harcanmış, sonuç alınamamıştır!

Karadeniz bölgesinde Türkiye'ye ait alanlar, TPAO ortaklığıyla, Sinop ve Trakya hizasındaki ruhsatlar Petrobras şirketine, Kastamonu ve Samsun kıyı bölgeleri de Exxon Mobil şirketine aramalar için verilmişti (Şekil 54). Ayrıca BP şirketiyle ortak Sürmene ve Hopa civarında iki derin kuyu araştırması da yapılmıştır. Sürmene açıklarında 2011 yılında Sürmene 1 adı verilen kuyuda 5645 metreye inilmesine ve sadece bu bölgede dört milyar dolar harcanmasına rağmen sonuç alınamamıştır.

2014'te dönemin Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız'ın ifadesine göre, 28'i yerli 17'si yabancı olmak üzere 45 petrol şirketinin

Türkiye'nin kara ve deniz alanlarında yaklaşık 301 bin kilometrekarelik alanda 226 adet sondaj gerçekleştirdiğini, 188 kuyu açıldığını beyan etmiştir. Maalesef sonuç alınamamıştır (Şekil 55). 11.03. 2017 tarihinde dönemin Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Berat Albayrak Karadeniz’de çalışmaların yeniden başlayacağını beyan etmişse de sonuç çıkmamıştır.

Doğu Akdeniz’de çalışmalar durduruldu mu?

Karadeniz Doğalgaz ve Petrol bakımından umutsuz gözükürken, Fatih gemisinin Doğu Akdeniz’deki çalışmaları bırakıp Karadeniz’e gönderilmesi, sade vatandaş oyalamaktan başka bir anlam taşımamaktadır. Hükümetimiz Doğu Akdeniz’deki çalışmaları neden yavaşlattığını ve/veya durdurduğunu kamuoyuna açıklamak mecburiyetindedir.

Hükümet Doğu Akdeniz’de yanlış yerlerde aramalar yapmıştır!

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığımız anlaşılabilir bir şekilde önce Kıbrıs adasının doğusunda, sonra kuzeyi daha sonra da yakın batısında gereksiz sondajlar yaparak vakit kaybetmiştir. Esas aranması gereken alan çeşitli TV ve basın yoluyla tarafımızdan bildirilmiş olmasına rağmen Hükümetimiz yanı sıra ısrar etmiştir. Bu durum da ayrıca ilgililerce sorgulanmalıdır.

Nerede aranmalıdır?

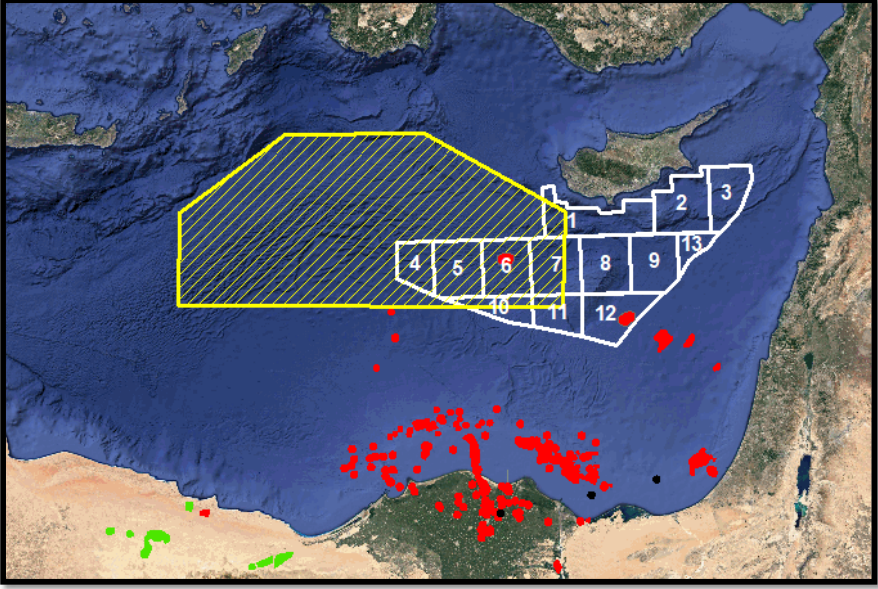
Öncelikle aranması gereken alan Haritada sarı taralı olarak gösterilen alan olmalıdır. Güney Kıbrıs Rum yönetimi bakımında Birleşmiş Milletler Deniz Hukukuna riayet edilmeden araştırmaya açılan 12 numaralı ruhsat alanına Afrodite adı verilen Doğalgaz yatağı, 6 numaralı ruhsat alanında da Calipso adı verilen doğalgaz yatağı bulunmuştur. İlk aramalar bu yatakların doğrultusu içinde Sarı taralı alanda yapılmalıdır. Ayrıca Shell Şirketinin Mısır ile yaptığı anlaşma ile bulunduğu doğalgaz yatakları Sarı taralı alanın hemen güneyindedir. Aynı doğrultuda Sarı alan içinde de araştırmalara acilen başlanmalıdır (Şekil 56).

Şekil 54: Karadeniz’de TPAO ile ortak olarak Yabancı şirketlere verilen Petrol, Doğalgaz arama ruhsat alanları

Şekil 55: Karadeniz’de geçmişte yapılan sondajların yerleri.

Şekil 56: Doğalgaz bulunan yerler kırmızı, Petrol bulunan yerler siyah işaretli bölgelerdir. Sarı alan BM Deniz hukukuna göre, kıyıdan itibaren 370 km içinde kalan Kıta Sahanlığımızın sınırları içindedir.

İTHAL DOĞALGAZ VE KÖMÜR LOBİLERİ GÜNEŞ ENERJİSİ SANTRALLERİNİN ÇOĞALMASINI ENGELLEMEDİR

Ankara’da özel bir firma tarafından yapılan yıllık 500 MW üretim kapasiteli Güneş enerjisi Panel fabrikası Türkiye için umut verici bir gelişmedir. Ancak bu konuda da bizzat Hükümetimiz tarafından “Dünyanın ilk ve tek entegre tesisi” gibi tanımlamalarla algı yönetimi yapılmaktadır.

Türkiye’de bulunan Doğalgaz ve İthal kömür lobileri Güneş Santrallerinin kurulumunu yıllarca engellemiştir. Onsekiz yıllık AKP hükümeti boyunca kurulabilen Güneş Enerjisi santrallerinin kurulum gücü sadece 5000 MW civarındadır. Bu gücün yaklaşık 4000 MW’ı özel şahıslara aittir. 2019 yılı sonu elektrik enerjisi üretim gücümüzün sadece %2,6’sı Güneş enerjisinden sağlanmıştır.

Bizden çok daha kuzeyde bulunan ve Güneş enerjisi kapasitesi daha az olan Almanya’nın ürettiği Güneş Enerjisi Santrallerinin gücü 49.000 MW’a ulaşmıştır. 2030 yılında 98.000 MW olması planlanmıştır. Türkiye’nin Doğalgaz, kömür, rüzgâr, hidroelektrik ve diğer tipler dâhil bütün kurulu gücünün 2019 sonu itibarıyla 91.269 olduğu düşünüldüğünde, Güneş enerjisi Santrallerinin yapımında ne kadar geride kaldığımız daha net görülebilir (Şekil 57).

Hükümet maalesef Doğalgaz ve İthal kömür lobilerinin baskısı altındadır. Türkiye’de kurulu Doğalgaz santrallerinin gücü Aralık 2019 sonu itibarıyla 26.000 MW, İthal kömüre dayalı santrallerin gücü yaklaşık 9000 MW’tır. Enerji piyasası düzenleme kurulunda yapımı için izin verilmiş ve verilecek doğalgaz santrallerinin gücünün 67.790 MW’a ve ithal kömüre dayalı santrallerin gücünün 18.086 MW çıkarılması için kararlar alınmıştır.

Gerçek durum böyleyken yıllık 500 MW kapasiteli Fotovoltaik tip Güneş Santrali açılışı yapıp çok önemli bir gelişme gibi takdim etmek sadece algı yönetimidir. Fabrika henüz üretime başlamamışken Konya Karapınar güneş tarlalarının 1000 MW gücündeki panellerinin bu Fabrika'dan sağlanacağını söylemek de bir başka algı yönetimidir.

Yılda 8-10.000 MW kapasiteli Güneş Enerjisi santrali kurulması için acilen kararlar alınmaz ise Türkiye Dış kaynaklara daha çok mahkûm bir hale gelecektir.

Yatırımın Durumu	İthal Kömür Kurulu Güç MW	Doğal Gaz Kurulu Güç MW
Faal Durumda	3 822.00	16 277.20
Yatırım Aşamasında	5 514.00	13 283.30
Lisans Alma Aşamasında	8 750.50	38 229.86
Toplam	18 086.50	67 790.36

Kaynak: EPDK

Şekil 57: Enerji piyasası Düzenleme Kurulunun geleceğe ait projeksiyonları

ETKB'İNİN LİNYİT REZERVLERİ HAKKINDAKİ RAPORU, TERMİK SANTRALLERİN ARTIRILMASI İÇİN BİR SPEKÜLASYONDUR!

Geçtiğimiz 2019 yılında en çok konuşulan, bu yıl da en çok konuşulacak konulardan biri de elektrik enerjisi elde etmek için linyit ve/ veya kömür kullandığımız termik santraller olmuştur. Enerji Tabii Kaynaklar Bakanlığımızın resmi beyanlarına göre 2005 yılına kadar bulunan bütün Linyit rezerv miktarımız 8,3 Milyar tondur. ETKB resmi sitesine göre, bu rakam mevcut Hükümet döneminde 19,3 Milyar tona çıkarılarak büyük bir mühendislik mucizesi (!) gösterilmiştir. Bir başka deyişle bütün Cumhuriyet döneminde bulunandan çok daha fazla son 14 yılda bulunmuştur (Şekil 58).

Esasında Hükümet tarafından yapılmak istenen şey, Linyit ile çalışan Termik santrallerinin önünü açmak için yeni rezervler bulduk haberini yaymaktan başka bir şey değildir. Termik santral izinlerin verilebilmesini haklı gösterebilmek için yeni rezervlerin bulunduğu ilan edilmeli, toplum hazırlanmalıdır. Halen Linyit/ kömür kullanan 42 termik santral bulunmaktadır. Ayrıca Hükümetimizin 2019 yılı itibariyle üretim lisansı verdiği, 3995 MW gücünde 6 santral; Ön lisans alan 2240 MW gücünde yedi santral ve plan safhasında olan 2950 MW gücünde yedi termik santral daha bulunmaktadır. Bunlar yetmezmiş gibi ithal kömüre dayalı 8794 MW santral gücünü, 18086 MW gücüne çıkarmak için lisanslar vermiştir. Sadece geçen yıl ithal kömüre ödediğimiz rakam 4 milyar dolardır. Gelecek pek parlak gözükmemektedir (Şekil 59).

Termik santrallere filtre takma mecburiyeti koyması ise sadece sade vatandaş oyalamaktan ibarettir. Termik santrallere Filtre takmak

da tam çözüm olmayacaktır, zira atıkların hepsi tutulamamaktadır! Desülfürizasyon ünitesi (Flue Gas Desulfurization - FSD) SO₂ gazının %95'ini tutabilmektedir. Bu eski filtreler kömürle çalışan termik santrallerin NOX, CO, O₃ gibi diğer atıklarını filtre etmez. Toz ve kül tutmaya yarayan elektrostatik filtreler %95 - 99 oranında işe yarasa da, bir termik santralin en sık arızalanan üniteleri elektrostatik filtreler olduğundan ve her arıza süresince Santral sahipleriince üretimin durdurulup durdurulmayacağı belirsiz olduğundan, bu ünitelerin ne kadar işe yarayacağı da kuşkuludur (Şekil 60).

Takılacak yeni filtrelerin bütün gazları tutacak kabiliyette yeni teknolojilere sahip olması gerekir. Elektrostatik kül-toz tutucu filtreler de, her dolduğunda, temizlenmediği sürece üretimi durduran elektronik uyarıcıya sahip olmalıdır.

Santral çevresindeki tarım topraklarına atılan ve biriken küllerin yaydığı Radon²²² gazı önce Polonyum-Po²¹⁰'a, daha sonra da kurşun-Pb²⁰⁶'ya dönüşerek, hem toprağı hem de havayı kirletmektedir.

Bu arada Son üç yılda rekor düzeyde (97 GW) kömürlü termik santral kapatılmıştır. Şubat 2018 itibarıyla, on Avrupa Birliği (AB) ülkesi (Avusturya, Belçika, Birleşik Krallık, Danimarka, Finlandiya, Fransa, Hollanda, İsveç, İtalya, Portekiz) elektrik üretiminde kömür kullanımını sonlandırdı veya 2030'a kadar sonlandıracağını açıkladı. Bu bilgiler de, AB'ye girmek için çabaladığını ifade eden Hükümet tarafından ciddiye alınmalıdır.

Özellikle küller ve havaya karışan gazların yol açtığı hastalıklar Şekil 61'da görülmektedir.

Sürecin özeti:

2013 yılında, 6446 Sayılı Elektrik Piyasası Kanunu ilk yürürlüğe girdiğinde, yasanın Geçici 8. Maddesi; özelleştirme kapsamına alınan termik santrallerin rehabilitasyon ve filtrasyon sistemi kurmalarının

3 yıl ertelenmesi öngörüldü. İlk olarak 2013 yılında kömürlü termik santrallerinin özelleştirilmesinin ardından, bu santrallerin çevre yatırımlarını tamamlamaları için 2018’e kadar süre tanındı.

2014 yılında Ana Yasa Mahkemesi, Anayasa’nın 56. Maddesi gereğince, çevre yatırımlarının bu kadar ertelenmesinin anayasaya aykırı olduğuna karar vererek Geçici 8. Madde’yi iptal etti.

2016 yılında kanunda tekrar düzenleme yapıldı ve çevre yatırımlarının tamamlanması için verilen süre Aralık 2019’a kadar uzatıldı.

2018 yılında dönemin Enerji ve Tabii Kaynakları Bakanı Berat Albayrak, Çan Termik Santrali ziyaretinde, santrallerin çevre için gerekli yatırımları yapması için verilen sürenin 2019 sonunda biteceği ve bir daha böyle bir erteleme olmayacağı sözünü verdi.

Bu seferki düzenlemenin diğerlerinden farkı, çevre muafiyeti için süre uzatmayı şarta bağlıyor. Haziran 2019’a kadar yatırımlara ilişkin hazırlıklarını (iş termin/yatırım planları) tamamlamaları şartıyla Aralık 2021’e kadar süreyi uzatıyor.

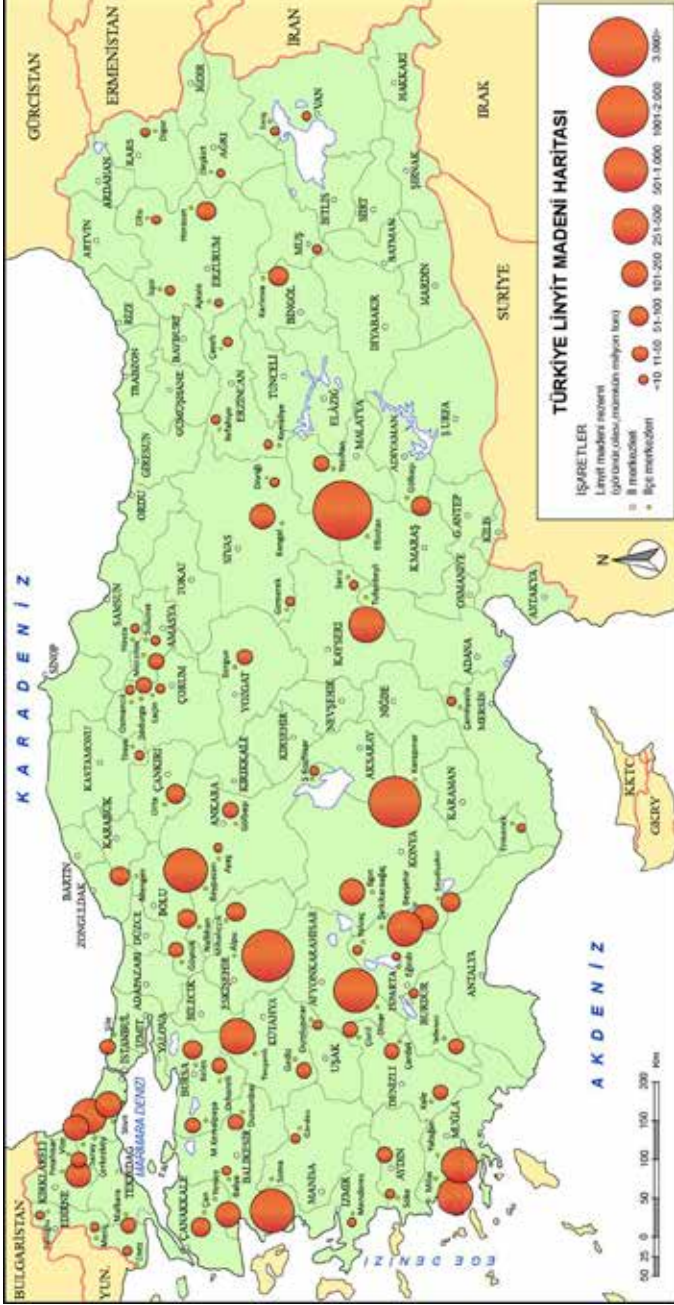
Yeniden Refah Partisi olarak düşük kalorili linyitlerin sıvı gübre yapılması planlanmış ve bu konunun detayları “Milli Kaynak Paketlerimiz 1” kitabında anlatılmıştır.

KONUyla İLGİLİ TV PROGRAMIMIN LİNKİ:

https://www.youtube.com/watch?v=42rqZgSo_pM&t=555s

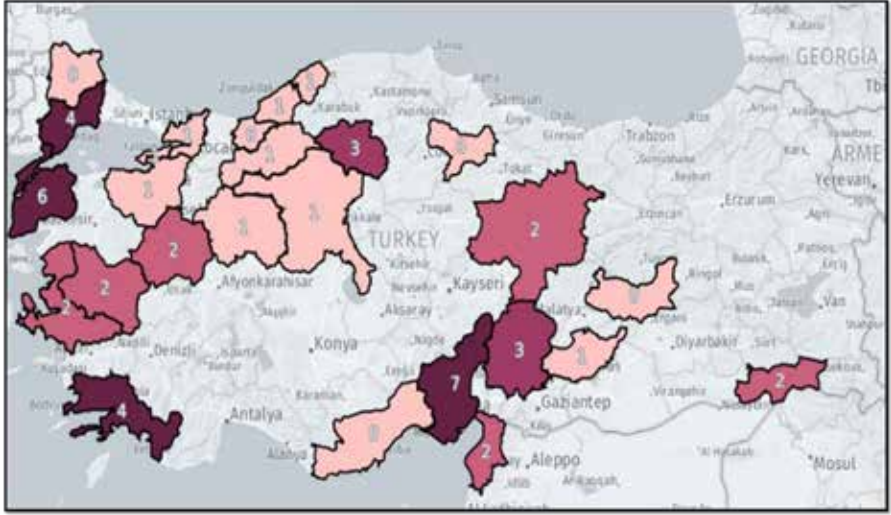
ETBK resmi sitesi KÖMÜR REZERV Linki:

<https://www.enerji.gov.tr/tr-TR/Sayfalar/Komur>

Keynek: <http://aknisa.dgi.gov.tr/emvli/goc.n> 2017 © Haritanın tüm hakları saklıdır. coğrafyaburcu.com R. SAYILI 2017

Şekil 58: Linyit yataklarının Ülkemiz içindeki konum ve büyüklükleri.

Kömür ve Linyit Yakıtlı Termik Santraller Profil	
Kayıtlı Santral Sayısı :	42
KTS Kurulu Güç :	19.757 MWe Kayıtlı: 19.456 MWe
Kurulu Güce Oranı :	% 22,30
Yıllık Elektrik Üretimi :	~ 103.448 GWh
Üretimin Tüketime Oranı :	% 39,79

Şekil 59: Kağıt üzerinde 42 santral gözükmesine karşılık, gerçekte, çalışan 39 santral (kömür ve linyit yakıtlı) olup, kurulu gücü 17.344 mw'dır.

Eğer herhangi bir filtre kullanılmazsa 100 megawatt gücünde kömürle çalışan bir termik santralin kirlетici etkileri aşağıdaki tabloda görölmektedir.

Kükürt dioksit (SO ₂)	45,000 ton/yıl
Azot oksitler (NO _x)	26,000 ton/yıl
Karbonmonoksit (CO)	750 ton/yıl
Katı partiküller (PM)	32,500 ton/yıl
Hidrokarbonlar	250 ton/yıl
Kül	5,660 ton/yıl

Kaynak: Türkiye Çevre Sorunları Vakfı

Şekil 60: 100Megawatt gücündeki bir santraldan bir yıl içinde çevreye yayılan kirlетici madde miktarı

DÜŞÜK YAPMAK,

ÇOCUKLARDA DOĞUM AĞIRLIĞI,

OTİZM,

DİYABET (TİP I),

ANİ BEBEK ÖLÜMÜ SENDROMU,

ASTİM, KOAH,

BRONŞİOLİT VE BRONŞİT GİBİ SOLUNUM HASTALIKLARI,

ZATÜRRE

VE ZEKÂ GERİLİĞİ GİBİ SAĞLIK SORUNLARI İLE İLİŞKİLİ OLDUĞU KANITLANMIŞTIR.

Şekil 61: Kirlі havanın arttırdığı hastalıklar

ENERJİ KRİZİ KAPIDA!

Günlük siyasetler ve Korona krizinin gölgesindeki Ülkemiz çok yakın bir zamanda önümüze çıkacak bir enerji krizi ile karşı karşıyadır. Ülkemizdeki elektrik tüketiminin son yüz yıllık artış grafiği istatistiki olarak incelendiğinde yıllık ortalama artışın %7,66 olduğu görülmüştür. Son beş yılda maalesef bu artışların olmadığı, ülkemizin elektrik üretimi ve tüketimi bakımından çok gerilediği görülmektedir.

2010 yılındaki tüketim verileri her yıl %7,66 artarak devam etmiş olsaydı, TEİAŞ tahmin taleplerine göre 2015 yılı başında 300.000 GW/h değerini aşmış olacaktık. Bu değer, maalesef içinde bulunduğumuz 2020 yılı başında ancak aşılabilmektedir. 2019 yılı sonu itibariyle elektrik tüketim ve üretim değerimiz maalesef 304.000 GW/h seviyesindedir. TEİAŞ tahminleri doğru gerçekleşmiş olsa, , 2019 yılı sonunda yaklaşık 400.000GW/h elektrik kullanmış olacaktık (Şekil 62).

Üretimdeki düşük değerlerin anlamı çok basit olarak açıklanabilir; Santrallerimiz verimli çalışmamaktadır. Ülkemizin Ocak 2020 itibariyle Elektrik üretim santrallerinin kurulum gücü 91.269 MW'tır. Eğer 91.269 MW santral gücü %100 verimle tam çalışabilseydi (91.269 MW x 24 Saat x 365,6 Gün= 800.835 GW/h enerji elde edebilirdik. Halen üretebildiğimiz enerji miktarı ise 2019 yılı sonu itibariyle maalesef 304.200 GWh'dır. Bunun bir diğer anlamı mevcut enerji santrallerimizin ortalama üretim verimliliğinin %37,6 düzeyinde olmasıdır. Bu düşük üretimin bir diğer sebebi de, sanayinin durması sebebiyle elektrik talebinin düşmesidir.

Ülkenin şimdilik idare etmesinin veya elektrik sıkıntısı yokmuş gibi gözükmesinin sebebi ise Sanayi ve Ticarethanelerin durmuş ve/ veya işleri yavaşlatmış olmalarıdır. Zira son on yıl dikkate alındığında Ülkemizde

üretilen elektriğin %61 ile %67'si arasında değişen değerlerde Sanayi ve Ticarethaneler tarafından kullandığı rahatlıkla görülecektir. Sanayi ve Ticarethaneler aynı hızla elektrik tüketmiş olsaydı krizin başlangıç yılı 2015 yılı olacaktı (Şekil 63).

Bu üretiminin önümüzdeki yıl çok daha düşeceğini tahmin edilmektedir. Zira Ülkemizdeki Elektrik üreten santrallerinin dağılımı şöyledir; 2018 yılında elektrik üretimimizin, %37,3'ü kömürden, %29,8'i doğalgazdan, %19,8'i hidrolik enerjiden, %6,6'sı Rüzgâr enerjisinden, %2,6'sı Güneş enerjisinden, %2,5'i Jeotermal enerjiden ve %1,4'ü diğer kaynaklardan elde edilmiştir

2019 yılı Eylül ayı sonu itibarıyla kurulu gücümüzün kaynaklara göre dağılımı; yüzde 31,4'ü hidrolik enerji, yüzde 28,6'sı doğal gaz, yüzde 22,4'ü kömür, yüzde 8,1'i rüzgâr, yüzde 6,2'si güneş, yüzde 1,6'sı jeotermal ve yüzde 1,7'si ise diğer kaynaklar şeklindedir. Görüleceği üzere kömür ve hidrolikten elektrik üretimlerinde ani değişiklikler olmaktadır (Şekil 64). Bilindiği gibi, Linyit ile çalışan santraller kapatılmıştır. Bu oldukça önemli bir üretim eksikliği oluşturacaktır. Rusya ile olan siyasetimizdeki iniş ve çıkışlar da bilinmektedir. Doğalgaz ve taşkömürü ithalinde de bir krizle karşılaşıldığı takdirde Türkiye'nin yeniden karanlıklara gömülmesi an meselesi olacaktır. Kriz kapıdadır.

Ülkemizde Güneş enerjisi gibi bir nimet bulunmaktadır. Yapacağımız en önemli iş, Türkiye'mizin sahip olduğu Güneş Enerjisi potansiyelini mümkün olduğu ölçüde fazla kullanmak için gerekli idari kanun ve yönetmelikleri çıkarmak olacaktır. Ülkemizin sahip olduğu 380.000 MW'lık Güneş enerjisi potansiyelinin beşte birini bile kullanabildiğimizde, Kurulu Santral Gücüne çevirebildiğimizde, Ülkemiz enerji ithal eden ülke olmaktan çıkıp, enerji ihraç eden ve bu yolla çok para kazan bir ülke konumuna gelecektir.

NOT: Kitabın basılacağı ana kadar ETKB 2020 verilerini açıklamadığından 2020 verileri kitaba konulamamıştır.

Şekil 62: Elektrik tüketiminin ülkemizdeki ortalama artış miktarını gösteren grafik.

ELEKTRİK TALEP TAHMİNİ (2014-2021)				
Yıllar	Yüksek Talep		Düşük Talep	
	Enerji Talebi (Twh)	Bir Önceki Yıla Göre Artış (%)	Enerji Talebi (Twh)	Bir Önceki Yıla Göre Artış (%)
2014	282	7,6	274	6,6
2015	303	7,6	292	6,5
2016	326	7,6	311	6,5
2020	434	7,4	398	6,3
2021	467	7,7	425	6,7

TEİAŞ

Şekil 63: TEİAŞ'a göre 2014-2021 arasındaki muhtemel elektrik talebi.

ETKB VERİLERİ

2018 YILINDA

%37,3'Ü KÖMÜRDEN,
%29,8'İ DOĞALGAZ'DAN,
%19,8'İ HİDROLİK ENERJİDEN,
%6,6'SI RÜZGÂRDAN,
%2,6'SI GÜNEŞTEN,
%2,5'İ JEOTERMAL ENERJİDEN,
%1,4'Ü DİĞER

2019 YILI EYLÜL AYI

YÜZDE 22,4'Ü KÖMÜR,
YÜZDE 28,6'SI DOĞALGAZ,
YÜZDE 31,4'Ü HİDROLİK ENERJİ,
YÜZDE 8,1'İ RÜZGÂR,
YÜZDE 6,2'Sİ GÜNEŞ,
YÜZDE 1,6'SI JEOTERMAL
YÜZDE 1,7'Sİ DİĞER

Şekil 64: Ülkemizdeki enerji üreten santrallerin 2018 ve 2019 yılındaki üretim payları.

KORONA VİRÜS GÖLGESİNDEKİ ŞANSSIZ 2020 ÜNİVERSİTE MEZUNLARI VE 2021 MEZUN ADAYLARI

Korona virüsün her konuda olduğu gibi eğitimimizi de önemli ölçüde etkilediği bilinmektedir. Her seviyedeki öğrencinin 2020 yılı ikinci dönemi ile ilgili belli kayıpları oluşmuştur. Ancak en çok zarar görecekt olanlar 2020 ve 2021 yıllarında Üniversitelerin son sene ve son döneminde okuyanlar olacaktır.

Uzaktan Eğitim Sistemi Her Üniversite’de yeterli değildir.

Yüksek Öğretim Kurumu, Korona ile ilgili her türlü tedbirin alınması ve İnternet üzerinden derslerin yapılabilmesi için Üniversitelere yazı yazmışsa da, bütün Üniversiteler böyle bir eğitime 2020 yılında hemen başlayamamışlardır. Anında İnternette eğitime başlayan ve derslerin saatinde verildiği, öğrenci ile karşılıklı konuşmaların yapılabildiği Üniversitelerin sayısı ise bir elin parmaklarını geçmemektedir. Mensubu bulunduğu Ankara Üniversitesi de bu kurumlardan biridir. Ancak son derece mükemmel hazırlanan sistemde bile, anında dinleme mecburiyeti bulunmadığından öğrenci katılımı hiçbir zaman yüzde 25 seviyelerini geçmemiştir. Dersler için ayrılan internet saatleri 30 dakika ile sınırlandırılmıştır. Dolayısıyla iki saat ders, iki saat laboratuvar olan dersler bile 30-40 dakika ile sınırlandırılmıştır. Sınavlar ödev şeklinde verilmek mecburiyetinde kalındığından öğrenciyi hakkıyla tartmak mümkün değildir.

Sınavlarda kopya çekmek engellenememiştir.

Sınav sorularının belli bir saat verilerek internette yapılması da kopya çekme olaylarını maalesef engelleyememiş ve engelleyemeyecektir. Öğrenciler internet sınavlarında kopya çekmekte, kes-yapıştır ile soruları cevaplamaktadırlar. Öğretim üyeleri Kopya ihbarları yapsa da, Dekanlık ve Rektörlükler maalesef buna göz yummakta ve hatta kopya ihbarı yapan öğretim üyesi hakkında soruşturma açıldığı da bilinmektedir. Bu durum, kaliteli Uzaktan eğitim veren Üniversiteler için de böyledir. Türkiye'nin yeni kurulmuş Üniversitelerindeki durumun daha vahim olduğunu soruşturma yaptığım on farklı üniversitedeki meslektaşlarım da teyit etmişlerdir. Bu Üniversitelerdeki Öğretim üyeleri, video veya Ders malzemesini internete yüklemekte, öğrenci ne anlarsa o kadar anlamaktadır. Sınavlar ödev ile geçiştirilmektedir.

Uzaktan Eğitimde Dersler sadece teorik yapılabilmektedir

Uzaktan eğitim sosyal bilimlerde çok başarılı olabilse de, Fen ve Sağlık bilimlerinde kesinlikle yetersiz kalmıştır. Sağlık Bilimlerinde birçok doktor, diş hekimi adayı internler ameliyat eğitimi alamamış, farklı klinik hastalarıyla muhatap olamamış, eczacı, hemşire, sağlık memuru adayları laboratuvar ve/ veya dersleri tamamen video, Power Point vb.sunumlar şeklinde izlemişlerdir. Maden, harita, jeoloji, petrol ve benzeri mühendis adayları dağlara yeterince gidememiş, harita yapımları, galeri çalışmaları, sondaj eğitimi gibi işlemler dahi videolar ile anlatılmıştır. Kimya, Fizik mühendis adayları, eczacılar laboratuvar kullanamamışlardır.

2020-2021 Mezunları İş bulmada sıkıntı yaşayacaklar

Kim aksini söylerse söylesin, özellikle, Tıp, mühendislik gibi dallarda 2020 ve 2021 mezunlarına hep şüpheyle bakılacaktır. İş bulmanın gittikçe zorlaştığı Ülkemiz de, 2020 ve 2021 mezunları ayrı bir zorluk yaşayacaklardır. Birçok kurum 2020 ve 2021 mezunlarını işe almak istemeyeceklerdir.

Bu problemleri hafifletici önlemler alınabilir

2020 ve 2021 mezunlarına, bir sonraki seneden başlamak kaydıyla, arzu ettikleri takdirde, mezun olduğu üniversitelerinde, ameliyat, saha çalışmaları, laboratuvar ve uygulaması olan her alanda derslere katılmaları sağlanarak özel katılım sertifikaları verilebilir. Dolayısıyla bu mezunlarımız hem daha donanımlı hale getirilmiş olur, hem de kusurlu mezun gibi gözükmekten kurtulmuş olacaklardır.

ÜNİVERSİTE VE LİSE MEZUNLARINDAKİ SUÇ ARTIŞI TRAJİK SEVİYELERE ULAŞMIŞTIR

Suçlar ve cezaları konusunda iyi değerlendirme yapamayan kesimlerin genelde “cahil” olduğu ve suçları bu sebeple işledikleri varsayılır. Bunda bir ölçüde gerçeklik payı da vardır. Ülkemizde 2002 de yapılan “suçluların eğitim düzeyi” araştırmasında ortaya çıkan tablo da bunu destekler mahiyettedir. 2002 yılında suç işleyenlerin %75’i okuma yazma bilmeyen, ilkokul bitirmemiş ve/veya ilkokul mezunlarıdır. Üniversite ve Lise mezunu suçluların toplamının bütün suçlular içindeki oranı ise sadece yüzde 13’tür.

AKP Hükümetinin iktidar olduğu 2002-2020 arasındaki 18 yıllık dönemde Üniversite ve Lise mezunu olup suç işleyen kişilerinin oranının toplamının bütün suçlular içinde yüzde otuz seviyesine ulaşması vahim bir durumdur. Birçok ekonomik sebep öne sürülse de, mevcut hükümet döneminde eğittiklerimize “ahlak” konusunda etkili bir örnek olunamadığı, ders verilemediği ortadadır. Temel Eğitim noktasında oluşan bu eksikliğimiz giderilemediği takdirde Ülkemizi hayırlı bir gelecek beklememektedir.

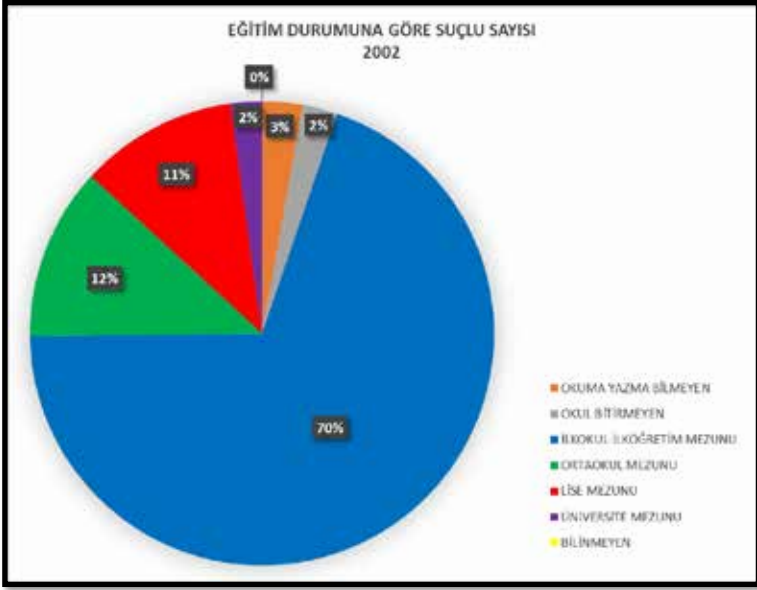
Üniversite mezunu suçlu sayısı en çok artan iller sıralı olarak, İstanbul, İzmir, Antalya, Manisa, Konya, Ankara, Adana, Bursa, Kayseri ve Muğla’dır. Ancak Nüfusa oran göz önüne alındığında sıra değişmektedir. Üniversite mezunlarının suçlu olarak en çok hüküm giydiği üç il sırayla; Isparta (onbinde 7,28), Ardahan (Onbinde 5,96) ve Manisa’dır (onbinde 5,23).

Türkiye geneli düşünüldüğünde, Üniversite mezunlarında suçlu oranının en az arttığı iller ise sırayla, Gümüşhane, Hakkâri, Çankırı, Kilis, Tunceli, Bayburt, Iğdır, Siirt, Kastamonu ve Karabük’tür. Ancak, Üniversite

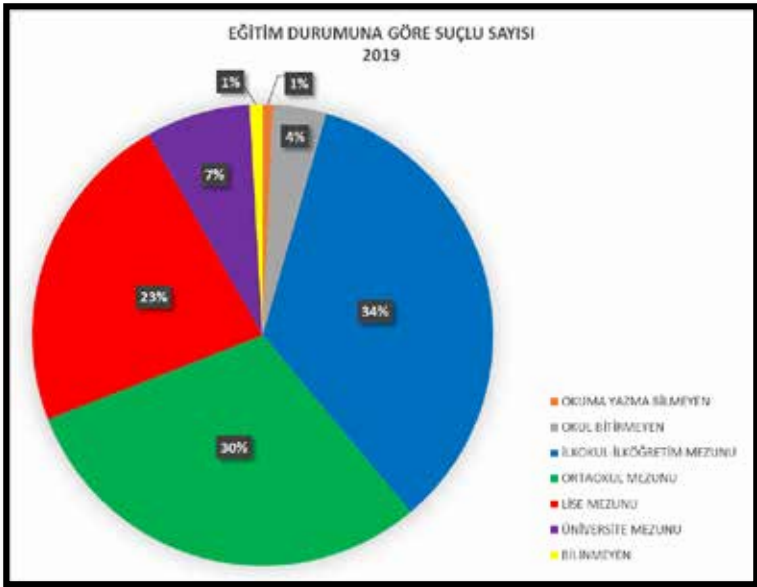
mezunu suçlu sayısının diğer suçlulara oranı düşünüldüğünde, 2002-2020 yılları arasında en çok artış gösteren üç il ise sırayla; Bayburt (%2), Tunceli (%13) ve Gümüşhane'dir (%8,64). Bayburt ve Gümüşhane'de genel suçlu sayısında az artış olmasına rağmen, suçluların eğitimi dikkate alındığında, Üniversite mezunu suçluların diğer suçlulara göre oranında, iller bazında, en çok artış gösteren iller olmaları da sosyolojik olarak ayrıca incelenmelidir (Şekil 65,66, 67, 68, 69,70,71 ve 72).

EĞİTİM DURUMUNA GÖRE SUÇLU SAYISI		
MEZUNİYET DURUMU	2002	2019
OKUMA YAZMA BİLMEYEN	2,783	2,027
OKUL BİTİRMEYEN	2,404	10,514
İLKOKUL-İLKÖĞRETİM MEZUNU	68,769	96,995
ORTAOKUL MEZUNU	11,878	84,925
LİSE MEZUNU	10,875	63,940
ÜNİVERSİTE MEZUNU	2,151	20,653
BİLİNMEYEN	-	2,551
TOPLAM SUÇLU SAYISI	98,860	281,605

Şekil 65: 2002-2019 yıllarındaki suçlu sayılarının eğitimlerine göre dağılım tablosu.

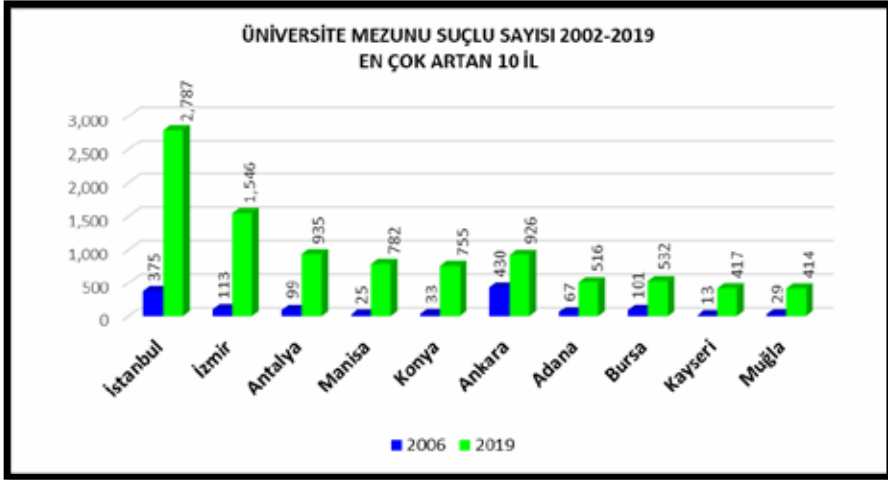
Şekil 66: 2002 yılındaki suçluların eğitim durumlarına göre oranları

Şekil 67: 2019 yılı sonunda suçluların eğitim durumlarına göre yüzde oranları

EĞİTİM DURUMUNA GÖRE SUÇLU SAYISI YÜZDESİ		
MEZUNİYET DURUMU	2002(%)	2019(%)
OKUMA YAZMA BİLMEYEN	3	1
OKUL BİTİRMEYEN	2	4
İLKOKUL-İLKÖĞRETİM MEZUNU	70	34
ORTAOKUL MEZUNU	12	30
LİSE MEZUNU	11	23
ÜNİVERSİTE MEZUNU	2	7
BİLİNMEYEN	0	1
TOPLAM SUÇLU SAYISI	100	100

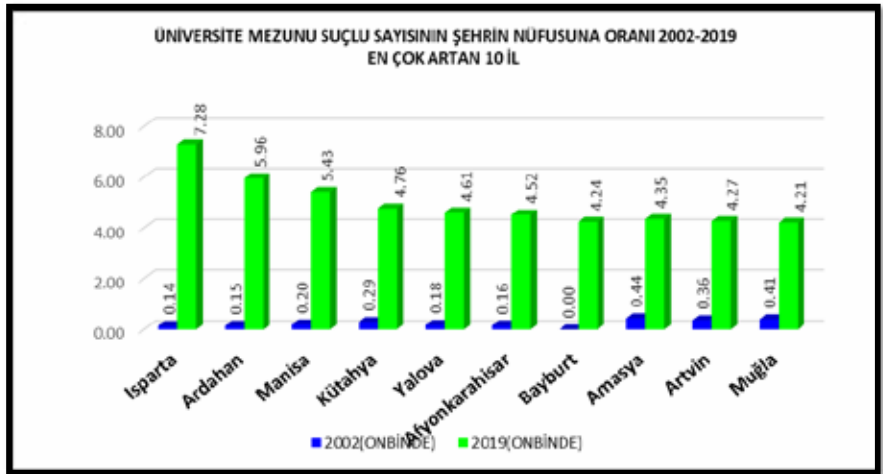
Şekil 68: Eğitim durumlarına göre suçlu yüzdelerinin 2002-2019 değişim tablosu.

Şekil 69: Üniversite mezunlarında suçlu sayısı en fazla artan on il.

Şekil 70: 2002-2019 yılları arasında üniversiteli suçlu sayısı en çok artan ve en az artan illeri gösterir harita.

Şekil 71: Şehir nüfusu düşünüldüğünde suçlu sayısı en çok artan on il.

ÜNİVERSİTE MEZUNU SUÇLU SAYISI 2002-2019 EN AZ ARTAN 10 İL								
TOPLAM SUÇLU SAYISI				ÜNİVERSİTE MEZUNU SUÇLU SAYISI		ÜNİVERSİTE MEZUNU SUÇLU SAYISININ TOPLAM SUÇLU SAYISINA ORANI		
NO	ADI	2002	2019	2002	2019	2002(%)	2019(%)	FARK(%)
1	Gümüşhane	118	253	1	24	0.85	9.49	8.64
2	Hakkari	171	443	3	27	1.75	6.09	4.34
3	Çankırı	242	381	3	33	1.24	8.66	7.42
4	Kilis	132	683	0	32	0.00	4.69	4.69
5	Tunceli	77	226	1	33	1.30	14.60	13.30
6	Bayburt	31	180	0	36	0.00	20.00	20.00
7	Iğdır	212	755	1	43	0.47	5.70	5.22
8	Siirt	134	618	11	54	8.21	8.74	0.53
9	Kastamonu	716	986	8	55	1.12	5.58	4.46
10	Karabük	295	738	8	56	2.71	7.59	4.88

Şekil 72: Şehir nüfusu düşüldüğünde suçlu sayısı en az artan on il.

GÖZARDI EDİLEN TEHLİKE; UYUŞTURUCU KULLANIMI VE SATIŞINDAKİ ARTIŞLAR

Ülkemizin uyuşturucu üretilen ülkeler ile Uyuşturucuyu çok tüketen Avrupa trafiği üzerinde bulunması maalesef ülkemizde de uyuşturucu satışını ve kullanımını çok arttırmıştır. Uyuşturucu kullanımının ilkokul öğrencileri seviyelerine kadar düştüğü, birçok basın yayın kuruluşu tarafından da televizyonlarda paylaşılmıştır.

Türkiye verileri yakından incelendiğinde bu artışın ürkütücü bir hızla arttığı görülmüştür. 2006-2019 yılları sonu itibariyle incelenen verilerde, İstanbul ilimizde uyuşturucudan mahkûm olmuş kişi sayısı 648’den 3204 sayısına ulaşarak en fazla gözüксе de, nüfusa oran düşünüldüğünde, Adana ilindeki oranın en fazla olduğu görülecektir (Şekil 73). Nüfusa oranla en fazla artış gösteren illerimizin Adana, Diyarbakır, Mersin olmasının bu illere olan etnik göçlerle bir bağlantısı olup olmadığı sorusunu akıllara getirmektedir. Uyuşturucu ve Terör arasındaki bağlantı düşünülerek bu durumun emniyet güçlerince dikkatle değerlendirilmesi gerekmektedir.

Uyuşturucu ticaretinden en çok suçlu sayısı bakımından artışı bulunan iller İstanbul, Adana, Ankara, İzmir, Diyarbakır, Antalya, Mersin, Şanlıurfa, Bursa ve Konya’dır. En az artış bulunan iller ise, Artvin, Ardahan, Bayburt, Tunceli, Bartın, Çankırı, Gümüşhane, Iğdır, Sinop ve Kastamonu’dur (Şekil 74, 75 ve 76).

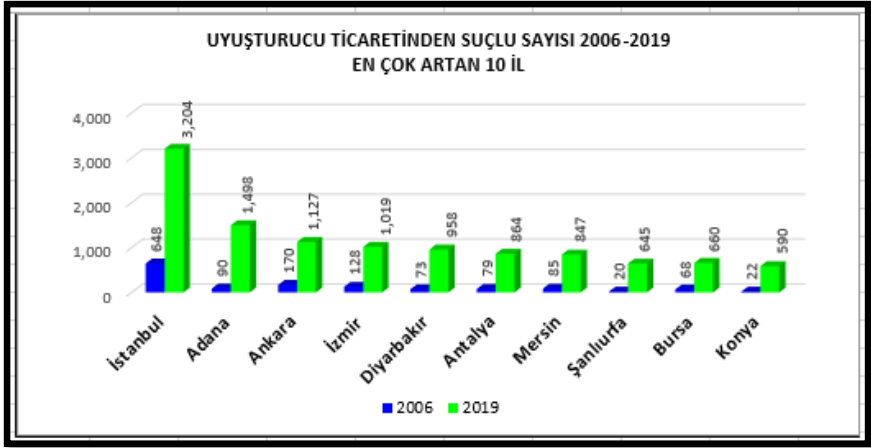
Uyuşturucu kullanımından mahkûm olmuş kişiler incelendiğinde ise karşımıza bambaşka bir tablo çıkmaktadır. Nüfuslarına oranla uyuşturucuyu kullanan sayıları bakımından dikkat çeken iller, İzmir, Aydın, Samsun şeklinde sıralanmaktadır (Şekil 77). Uyuşturucu kullanımından En çok

mahkûmiyetin ve en az mahkûmiyetin olduğu iller Şekil 78, 79 ve 80’de gösterilmiştir.

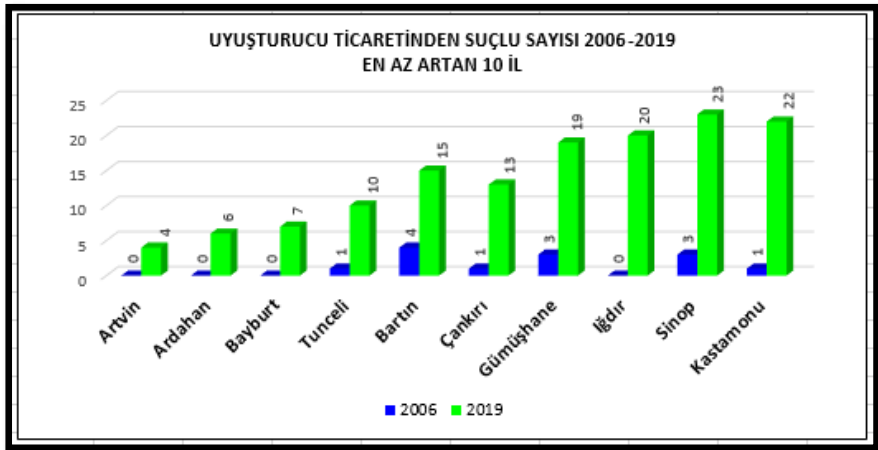
Son zamanlarda “ben sadece kullanıcıyım, içiciyim” diyen şahısların mahkûm bile edilmediği, serbest bırakıldığı düşünüldüğünde, bu rakamların, kayda geçenlerin çok üzerinde olduğu tahmin edilebilir. Ülke yetkilileri acil önlemler almadığı takdirde, bu yaranın, problemin süratle büyüceği, kangrene dönüşeceği gün gibi aşikârdır.

UYUŞTURUCU TİCARETİNDEN SUÇLU SAYISI 2006-2019 EN ÇOK ARTAN 10 İL					NÜFUSA ORAN FARKI
NO	ADI	2006	2019	FARK	ORAN(ONBINDE)
1	İstanbul	648	3,204	2,556	1.55
2	Adana	90	1,498	1,408	6.25
3	Ankara	170	1,127	957	1.62
4	İzmir	128	1,019	891	1.99
5	Diyarbakır	73	958	885	4.95
6	Antalya	79	864	785	3.00
7	Mersin	85	847	762	4.07
8	Şanlıurfa	20	645	625	2.98
9	Bursa	68	660	592	1.88
10	Konya	22	590	568	2.53

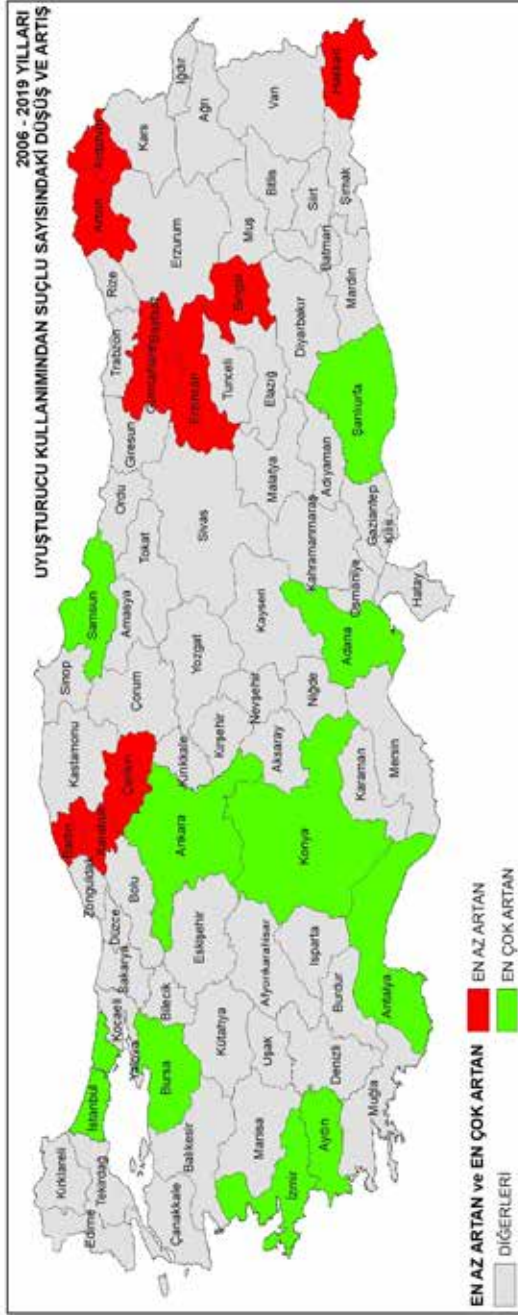
Şekil 73: Uyuşturucu ticaretinden mahkûm olanların 2006-2019 yılları arasındaki değişimi ve en çok suçlu sayısına sahip on ilimiz.

Şekil 74: Uyuşturucu ticaretinden suçlu mahkûm sayısı en fazla olan on ilimiz.

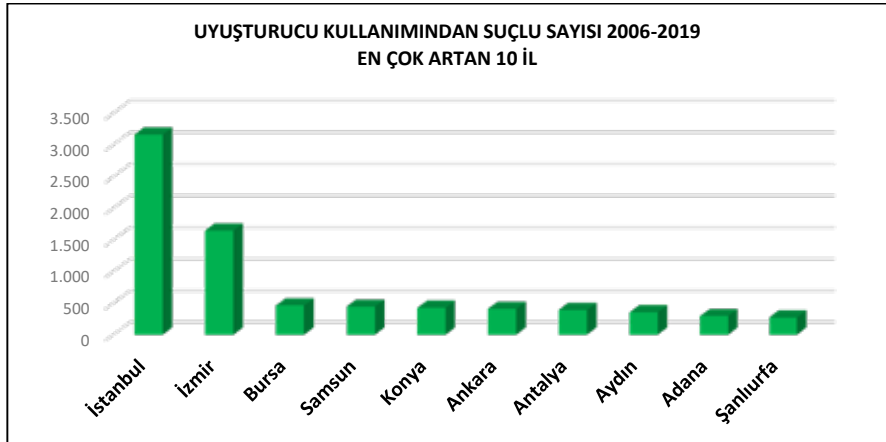
Şekil 75: Uyuşturucu ticaretinden suçlu mahkûm sayısı en az olan on ilimiz.

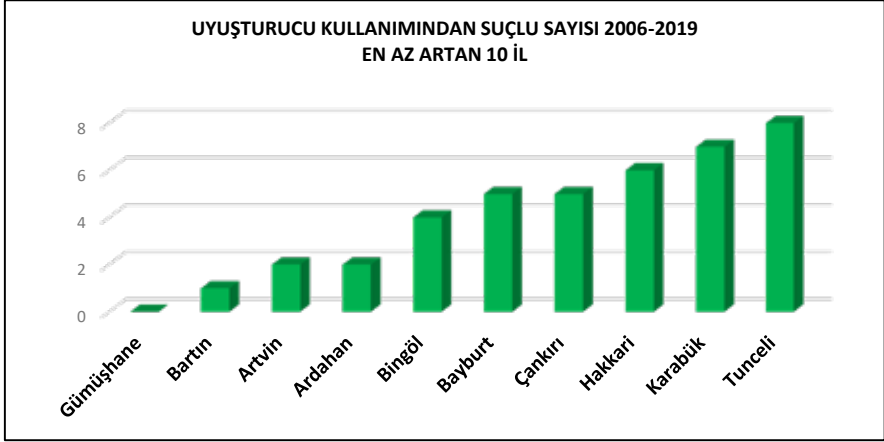
Şekil 76: Uyuşturucu ticaretinden en çok suçlu artışı bulunan iller kırmızı renkle, en az suçlu artışı bulunan iller yeşil renkle gösterilen illerdir.

UYUŞTURUCU KULLANIMINDAN SUÇLU SAYISI 2006-2019 EN ÇOK ARTAN 10 İL					NÜFUSA ORAN FARKI
NO	ADI	2006	2019	FARK	NFS ORAN(BİNDE)
1	İstanbul	54	3,218	3,164	2.03
2	İzmir	9	1,660	1,651	3.78
3	Bursa	0	463	463	1.51
4	Samsun	4	450	446	3.30
5	Konya	4	430	426	1.91
6	Ankara	7	418	411	0.73
7	Antalya	1	395	394	1.57
8	Aydın	1	356	355	3.19
9	Adana	9	305	296	1.32
10	Şanlıurfa	1	277	276	1.33

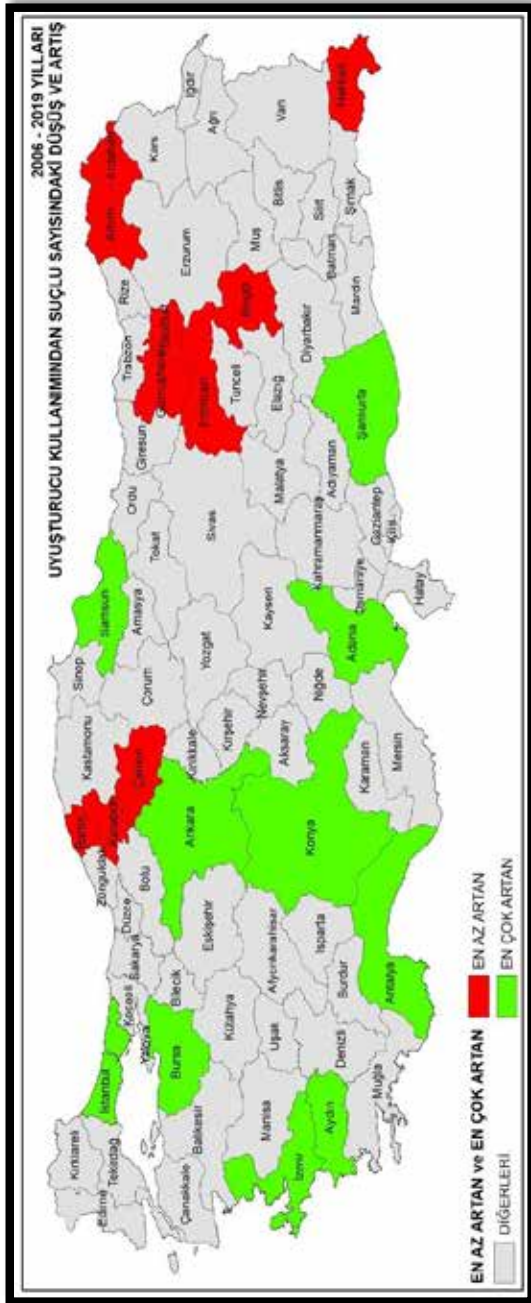
Şekil 77: Uyuşturucu kullanımından mahkûm olanların 2006-2019 yılları arasındaki değişimi ve en çok suçlu sayısına sahip on ilimiz.

Şekil 78: Uyuşturucu kullanımından suçlu mahkûm sayısı en fazla olan on ilimiz.

Şekil 79: Uyuşturucu kullanımından suçlu mahkûm sayısı en az olan on ilimiz.

Şekil 80: Uyuşturucu kullanımdan en çok suçlu artışı bulunan iller yeşil renkle, en az suçlu artışı bulunan iller kırmızı renkle gösterilen illerdir

KAMYONCULAR İFLASIN EŞİĞİNDE; TÜRKİYE'DE BİREYSEL KAMYONCULUK YAPAN ESNAFIN SORUNLARI

Korona Virüsün yol açtığı sağlık sorunları konuşulurken her ölçekteki esnaf ve işletmelerin ekonomik sıkıntılar içinde olduğu artık saklanamayacak bir gerçektir. Çok sıkıntı çeken esnaf guruplarından biri de, sayıları 2019 sonu itibariyle 664.043 olan kamyoncu esnafımızın son 18 yıldır karşı karşıya bulunduğu temel problemlerdir.

AKP Hükümeti son 18 yılda bireysel kamyoncu esnafını bitirmek için sürekli yeni dayatmalar getirerek esnafımızı çalışamaz hale sokmuştur.

YETKİ BELGELERİ SORUNU (K1-C2 BELGELERİ); 2002 YILINDA Ulaştırma Bakanlığı görevinde olan Sayın Binali Yıldırım, sektörün kurtuluşu için K1 ve C2 yetki belgeleri verileceğini, belge sahibi olmayan kişilerin bu sektöre giremeyeceğini ve ton, km uygulamasıyla karayolu taşımacılığında bir devrime imza atacaklarını söylemişti. K1 yetki belgesi ile yurtiçi eşya ve yük taşımacılığı yapabilme şartı, C2 belgesiyle de Uluslararası taşımacılık yapabilme ön görülmüştü. Belli bir ücret karşılığında bu belgeler kamyoncu esnafına satın alındırıldı. Fakat bir zaman sonra bu belgeler kullanılmadı. Mesleği bırakmak isteyen esnafın para vererek aldığı bu belgeler resmen değersiz kâğıt haline geldi. Hatta “sadece birinci derecede akrabaya devredilebilir” şartı konarak esnafın önü tamamen kesildi. C2 belgesine sahip lojistik firmaları da dışarıdan ucuz motorinle ülke içerisinde taşımacılık yapmaya başladılar. Bu sebeple iç piyasada fiyat istikrarsızlığı ve haksız rekabet oluştu.

Kamyoncu esnafı, taksicilerde ve minibüsçülerde olduğu gibi plakaların dondurulmasını, her önüne gelenin sektöre girmemesini, mesleği bırakmak isteyen esnafımız plakalarını ve belgelerini satabilmelerini veya

ücret karşılığı devlete iade edilmesini istemektedir. Minibüsçülerde ve taksicilerde olduğu gibi hat, plaka hakkı gibi özlük hakkı istemektedirler.

FİYAT İSTİKRARSIZLIĞI; Kamyoncu esnafının en büyük bir diğer sorunu piyasadaki fiyat istikrarsızlığıdır. Lojistik Firmaları bir şekilde fabrikalardan düşük fiyatlara ihaleleri alarak bir de üstüne komisyon ücretleri koyarak haksız rekabete sebep olmaktadır.

Fiyat istikrarsızlığının önlemek için TON-KM uygulamasına acilen geçilmesi gerekmektedir.

DİJİTAL TAKO VE U-TDS SİSTEMİNE GEÇİŞ; Ulaştırma Bakanlığı, hiçbir altyapısını oluşturmadan 2020 yılında DİJİTAL TAKO uygulaması ve E-fatura ve Ulusal Taşımacılık Digital Sistemini (UTDS) kullanma ve uygulama mecburiyeti getirmiştir.

Dijital Tako uygulamasıyla her ay sonu TAKO'dan alınacak verilerin sisteme yüklenmesi istenmiş, eğer zaman aşımı kullanım yapıldıysa otomatikman ay sonu E-ceza uygulaması yapılması planlanmıştır. Günde 9 saat sürüş hakkı veren bu uygulamayla kamyoncunun eli ayağı bağlanmıştır. Dokuz saatini dolduran kamyoncu 12 saat dinlenmek zorundadır. Kamyoncunun yol güzergâhlarında böyle uzun bir dinlenmeyi gerçekleştirecek fiziki yerleri yoktur. Yol boylarındaki tesisler yolcu taşımacılığı yapan otobüs firmalarına izin vermekte kamyoncu esnafının uzun süre bekleme yapmalarına izin vermemektedirler.

Bu yıl bireysel kamyon-kamyonet'e 5 bin TL'nin üzerinde olan navlunlarda E-fatura kesilmesi zorunluluğu getirilmiştir. Bunu yapabilmek için bireysel kamyoncunun interneti aktif kullanmayı bilmesi gerekir. Kamyoncular yüklemiş oldukları yükün irsaliyesini internet üzerinden 6 saat içinde sisteme bildirmek gerekmektedir.

HURDA TEŞVİK'İ VE ÖTV İNDİRİMİ; Son yıllarda Euro ve doların artmasıyla birlikte kamyoncu esnafı yeni araç alamamaktadır. Aracını yenileyemeyen esnafımız doğal olarak eski araçlarıyla sanayiden çıkamamaktadır

Taksicilere yapıldığı gibi ÖTV' nin düşürülerek ve hurda teşvikinin genişletilerek yeni araç alımının önünün açılmalıdır. Böyle yapıldığı takdirde esnaf sanayi kapılarında sürünmekten kurtulacak hem de otomotiv sektörü ivme kazanmış olacaktır.

KARAYOLLARI KANTARI PROBLEMLERİ; Maalesef Karayolları Kantarları Tonaj denetimleri zamanında sağlanamamaktadır. Kamyoncu esnasın Bu konudaki talebi, Karayolları Kantar denetimlerinin sağlıklı olarak, zamanında yapılmasıdır.

Yeniden Refah Partisi olarak iktidara gelindiğinde Kamyoncu esnafının yukarıda zikredilen bütün problemleri ilk üç ay içinde çözüme kavuşturulacaktır.

UYDULAR VE COĞRAFI BİLGİ SİSTEMLERİNİN DÜNYAMIZIN GELECEĞİNDEKİ ÖNEMİ

Son zamanlarda en çok konuşulan konulardan biri de, çeşitli ülkeler tarafından Dünya'yı gözlemek için fırlatılan uydulardır. Bu uydular Dünya'dan yaklaşık 650-900 km uzakta yörüngeye oturtulmakta ve amacı doğrultusunda Dünya'yı sürekli olarak gözetlemektedir. Uçakların yaklaşık 12 km'den uçtukları düşünülürse uyduların yörüngelerinin Dünya'dan bir hayli uzakta olduğu daha rahat anlaşılabilir (Şekil 81).

Uydu verilerinin önemi geleceğin Dünyasında Tarımdan, ormana, madencilikten çevre araştırmalarına ve özellikle askeri alanlarda düşündüğümüzden de fazla artacaktır (Şekil 82, 83,84, 85).

Bugün için başta ABD, Rusya, AB, Japonya, Fransa, Hindistan, Çin, Güney Kore, Brezilya ve ülkemiz Türkiye'ye ait yüzlerce uydu Dünya etrafında dönmektedir. Ancak bu uyduların özellik, hassasiyet ve kabiliyetleri çok farklıdır. Yani her uydudan aynı veri elde edilmemektedir. Bu uydulardan bazıları görüntü alan uydulardır ve Dünya batıdan doğuya doğru dönerken bu uydular kuzeyden güneye doğru dönerler. Televizyon-radyo yayınları, meteorolojik gerekçelerle de kullanılan birçok uydu çeşidi bulunmaktadır. Bu uydular ise Dünya'da belli bir alanı gözetlemek veya yayın yapmak için konumlanırlar ve Dünya'nın dönüş hızına eş hızda, Dünya gibi soldan sağa doğru dönerler (Şekil 86, 87). Her çalışma için uygun uydu verisinin seçimi önemlidir. Uydu verilerinin kullanılması, Coğrafi Bilgi Sistemleri dediğimiz programların yardımıyla olmaktadır. Bu bölümde anlatılacaklar akademik bir formda olmayacak, sadece okuyucuya bu sistemler ve bazı konular hakkında genel bilgi vermeye yönelik olacaktır (Şekil 88).

Bu uydulardan elde edilen görüntüler ile Google'dan elde edilen görüntüler farklı mıdır?

Google'da gördüğümüz görüntülerde uydudan çekilmiş görüntülerdir. Bunlar büyültülüp küçültülebilen resimlerdir. Ancak bu görüntülerin üzerlerinde hiçbir işlem ve araştırma yapılamaz. Hâlbuki çok bantlı olarak ifade ettiğimiz, diğer uydulardan elde ettiğimiz görüntülerde, tahmin edilemeyecek kadar çok farklı işlemler yapılabilir. Mesela bir Landsat veya benzeri uydu verisi kullanılarak yüzeyde görüntü veren veya gönderdiği solüsyonlarla kayaçları alterasyona uğratan madenlerin bulunması mümkündür. Çalışılan bölgedeki kayaların sınırları 10-15 dakika gibi kısa bir sürede bulunabilir, abartılı renkler ile sınırlar belirginleştirilebilir ve bölgenin üç boyutlu görselleri hazırlanabilir (Şekil 89, 90 ve 91). Bölgede petrol sızıntısı ve benzeri veriler varsa, bulmanız sistemin kurulumundan sonra sadece birkaç dakikanızı alır. Denizi kirleten fabrikaları bulmanız da ilgili uydu görüntüsünü hazır hale getirdi iseniz sadece dakikalarınızı alır. Bir bölgedeki gecekondu tipini programa tanıtip diğer gecekondu bulmanız da yine çok kolaydır. Belli zaman aralıklarında çekilmiş uydu görüntüleri arasındaki farkı inceleyerek değişim analizi yapabilirsiniz. Denizlere her türlü pisliğini bırakan (sintinesini boşaltan) gemileri de uydu ile takip edip yakalamak çok kolaydır. Bu ve benzeri o kadar faydalı konular vardır ki saymakla bitmez.

Bu uydu verileri kullanıma açık mıdır?

Bu uydu verileri üretici firmalar tarafından satışa sunulmaktadır. Arzu eden kişiler, her uydu verisi için farklı boyutlarda bulunan görüntüleri ihtiyaçları ölçüsünde satın alabilmektedirler. Bazı uydu verilerinin bazı ülkelerce reklam amacıyla ücretsiz verildiği de bilinmektedir.

Uzaktan algılama, temel itibarıyla nesnelere dokunmadan, onlardan yansıyan bilgilerin toplanması ve değerlendirilmesi esasına dayanır. Landsat uydularından elde edilen görüntülerde 16,7 milyondan fazla renk tonunun elde edildiğinin bilinmesi bu çalışmaların hassasiyeti hakkında bilgi vermeye yeterlidir sanıyorum.

Coğrafi Bilgi Sistemleri(CBS) nedir?

Coğrafi Bilgi Sistemi (CBS/GIS), bilgilerin coğrafi esaslara göre toplanması, saklanması, işlenmesi ve kullanıcıya sunulması işlevlerini bir bütünlük içerisinde gerçekleştiren bir bilgi sistemidir. En büyük avantajı, harita üzerindeki grafik bilgilerinin birbirleri ile veya verilerin, kriterler bazında, mekânsal ve mantıksal ilişkilerini vermesidir.

Bu uydu verileri normal bir bilgisayarda ve bilinen klasik Office programları ile kullanılabilir mi?

Uydu verileri ile çalışılacak ise kullanılan bilgisayarın hem hard diskinin hem de Reminin olabildiği kadar yüksek olması arzu edilir. Ancak bu veriler bildiğimiz programlar aracılığı ile açılıp kullanılamaz. Bu verilerin açılabilceği ve üzerinde işlem yapabilecek özel Coğrafi Bilgi Sistemleri (CBS-GIS) veya Uzaktan Algılama (UA-RS) programlarının satın alınması gerekir. Arc Gıs, MapInfo, TNT Mips, NetCad, ErMapper, Erdas, Envi gibi programlar bu programlardan bazılarıdır.

Ülkemizde bu konuda bir hazırlık var mıdır?

Başbakanlık Devlet Planlama Teşkilatı, Üniversiteler ve özellikle bazı Büyükşehir belediyelerimiz olmak üzere birçok etkili kurum bu sistemin öneminin farkındadır ve çeşitli çalışmalarda başlatılmıştır. Özellikle DPT, 8. beş yıllık plan çerçevesinde Devletin birçok kurumuna CBS-UA sistemleri kullanması mecburiyeti getirmiş ve teşvik etmiştir Ancak çalışmalar henüz yeterli seviyede değildir. Bunda belki yetişmiş personel azlığının da büyük etkisi vardır.

Belediyelerin bu sistemlerden özellikle CBS'yi kullanmasında sıkıntılarının olduğu söylenmektedir. Bunlar nelerdir?

Belediyelerimizden bazıları “Kent Bilgi Sistemi” adı altında bu sistemi kullanmaya başlamıştır. Hatta Ankara Belediyesi bu işi daha

da ileri götürerek “mezarlık bilgi sistemi” dahi kurmuştur. Takdirle karşılanacak çalışmalardır bunlar. Bir şehir veya ilçede bütün oturanları kontrol edebilirsiniz. Emlak vergisi, çöp vergisi vermeyenleri bir tuşla belirleyebilirsiniz. Şehre ait gelişim planlarını çok rahatlıkla yapabilirsiniz. Hatta yaşayan insanların: isim dâhil bütün verilerini sorgulayabilirsiniz. Bölge halkını daha yakından tanır, siyasi söylemlerinizi bile bu veriler ışığı altında geliştirebilirsiniz. Ancak sistem birkaç sebeple henüz tam değildir. Kent bilgi sisteminde önemli bir veri olan tapu kayıtları, Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü tarafından “online” olarak anında belediyelere verilmemektedir. Zira ilgili kanun müsait değildir. Günde yaklaşık 30 bin tapunun el değiştirdiği ülkemizde kurduğumuz kent bilgi sistemi doğduğu gün eskimeye başlıyor demektir. Muhtarlar ile bağlantıların yasal düzenlemesi bulunmadığından, her gün el değiştiren binlerce satılık ve kiralık konuta dair veriler de hemen eskimeye başlıyor demektir. Çöp ve emlak vergisi vermeyenlerin bulunması çok iyi olmakla beraber, tahsili belediyelere siyaseten çok problemler oluşturmaktadır. Zira her zorla yapılmış tahsilat, kaybedilmiş bir veya birkaç oy hükmündedir.

Uydular araçları etkileyebilir mi?

Araçlar uydular ile durdurulabilir. Yüksek teknolojik araçlar ile seyahat eden hiç kimse emniyette değildir. Rahmetli Vali Yazıcıoğlu’nun aracının yaptığı kazaya, rahmetli Adnan Kahveci’nin karıştığı kazaya, Sayın Cumhurbaşkanımızın araç içinde kapalı kalmasına hep bir başka türlü bakmışımdır. Hep aynı model arabalardı. Hatta bir adım öteye giderek, rahmetli Eşref Bitlis’in uçağının düşmesine, Kardak adasında görev yaptıktan sonra pervanesi kilitlendiği için düştüğü ifade edilen helikopterlerimize ve rahmetli Muhsin Yazıcıoğlu’nun helikopterinin nasıl düştüğünü araştıranlar olaya bir de bu gözle tekrar bakmalıdırlar. Olayın çözümüne bu helikopterlerin “Source code-Kaynak kodlarının” kimlerde bulunduğu araştırılması ile başlanılabilir. Saddam Hüseyin’in satın aldığı ABD yapımı uçaklarının, ABD işgali sırasında hiçbirinin neden havalanmadığı, Fransız yapımı uçakların ve füze savunma sistemlerinin niçin çalışmadığını “source code”larının ABD’nin eline geçmesinden sonra bu uçakların da niye bir türlü havalanamadığını da yetkililerimiz

incelemeli, mutlaka bu gözle bakarak araştırmalıdır. Sanırım bundan sonra yapılması gereken ise bütün uçak ve helikopterlerimizdeki “source code”ların bir şekilde değiştirilmesi olmalıdır. Zira Allah muhafaza ülke zor bir durumda iken bu uçak ve helikopterlerin hepsi üretici firmaların istekleri doğrultusunda uydular tarafından durdurulabilir, düşürülebilir.

Azerbaycan-Ermenistan savaşında, Azerbaycan’ın çok çabuk zafer kazanmasının ardında da Coğrafi Bilgi sistemleri ile konum belirleyip füzeyi o konuma yönlendiren SİHA’ların çok büyük yararları olmuştur.

Aynı sıkıntılar modernizasyon için gönderdiğimiz tanklar için de geçerlidir.

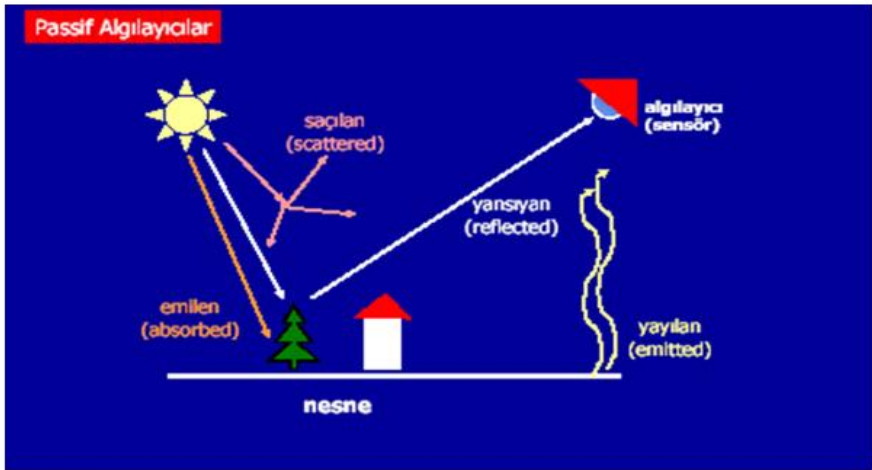
Yeni satın alınan tanklarımızın hemen hepsinde bu izleme çipleri (GPS) vardır. Eski modeller için ise modernize etmek adı altında ihale açılmıştı ve her nedense Israil firmaları bu ihaleyi kazanmıştı. Çevik Bir’in ifadeleriyle yine bin tankımızın Israil’e modernizasyon için gönderileceği söylenmişti. Karşılıklı askeri anlaşmalar çerçevesinde, malum çok çevik bir Generalin teşvikiyle tanklarımızı modernize etmek için Israil’e gönderdik.. Yılımı tam hatırlamıyorum ama 55. veya 56. Hükümet dönemiymiş sanıyorum. Ben o dönem Recai Kutan beye bir rapor hazırlayarak bunun mutlaka engellenmesini, sebepleriyle birlikte anlatmıştım. Recai Kutan beyefendinin bu durumu bizzat ve/ veya Bakan Teoman Rıza Güneri bey aracılığıyla Meclis’te anlattığını sanıyorum. Modernleştiriyoruz adı altında tanklara yerleştirilecek minicik GPS’ler ile bu tankların hangi koordinatlarda bulunduğu uydulardan belirlenip düşman kuvvetler tarafından kolaylıkla imha edilebilir. Bu imha işi iki türlü yapılabilir. İlk metot tankın ateşleme ve elektronik sistemleri içine yerleştirilen mikro bombaların uydu emri ile harekete geçirilmesi şeklindedir. İkinci teknik ise yukarıda da belirttiğim gibi tankın içine yerleştirilen mikro GPS’ler ile yeri koordinatlarıyla bulunup güdümlü füzeler kullanılarak tankın imhasıdır. Her iki durumda ülkemiz için sıkıntılıdır. Peki, bu tankların modernleşmesi yapıldı mı? İşte bunu çok açık bir toplum olmadığımız için öğrenemedim. Silahlı kuvvetlerimiz bu problemi mutlaka çözmelidir diye düşünüyorum.

Gerçi SİHA'ların tankların yerini belirleyip kolayca yok ettiğini görmemizden sonra Tanklara dayalı savunma stratejileri de yeniden gözden geçirilmelidir.

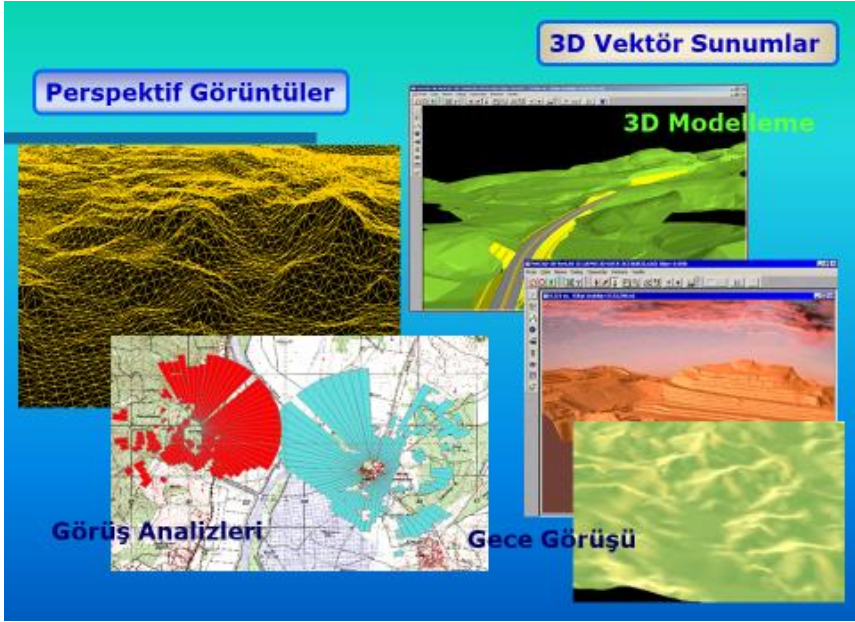
Yeni alınan S-400 füze sistemleri de aynı GPS (küresel Yer Belirleme Sistemi) teknikle çalışmaktadır ve sistemin, satıcısı Rusya tarafından kitlenme riski yoksa ülke savunması için çok önemli olduğu söylenebilir.

Bu konularda yazılacak birçok örneğin olduğunu, ancak bu kitabın hedefleri düşünüldüğünde anlatılan örneklerin şimdilik yeterli olduğunu düşünüyorum.

Yeniden Refah Partisi olarak iktidara geldiğimizde Bütün Bakanlıklardaki iş ve işlemlerin, DPT 8. Beş yıllık planda tavsiye edildiği gibi, Coğrafi Bilgi Sistemleri ve Uydu verileri ile yapılması planlanmıştır.

Şekil 81: Uydular ve Güneşten yansıyan ve yerden yayılan enerjilerin uydular tarafından toplandığını gösteren şekil.

Şekil 82: CBS ile yapılabilecek çeşitli uygulamalardan görüntüler.

Doğal Kaynak Yönetimi

- Arazi yapısı
- Su kaynakları, Akarsular
- Havza analizleri
- Yabani hayat
- Yer altı ve yer üstü doğal kaynak yönetimi
- Madenler
- Petrol kaynakları

Şekil 83: CBS ve Uzaktan Algılamanın Doğal kaynak Yönetiminde kullanıldığı esas alanlar.

Çevre Yönetimi

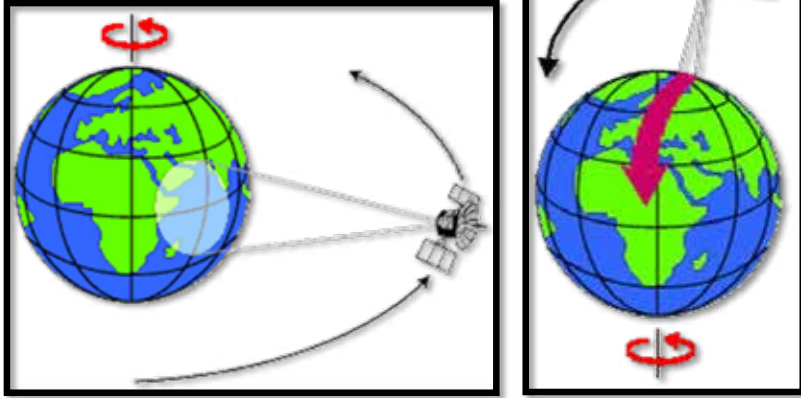
- Çevre düzeni planları
- Çevre koruma alanları
- ÇED raporu hazırlama
- Göller, Göletler
- Sulak alanların tespiti
- Çevresel izleme
- Hava ve gürültü kirliliği
- Kıyı yönetimi
- Meteoroloji
- Hidroloji

Şekil 84: CBS ve Uzaktan Algılamanın Çevre Yönetiminde kullanıldığı esas alanlar.

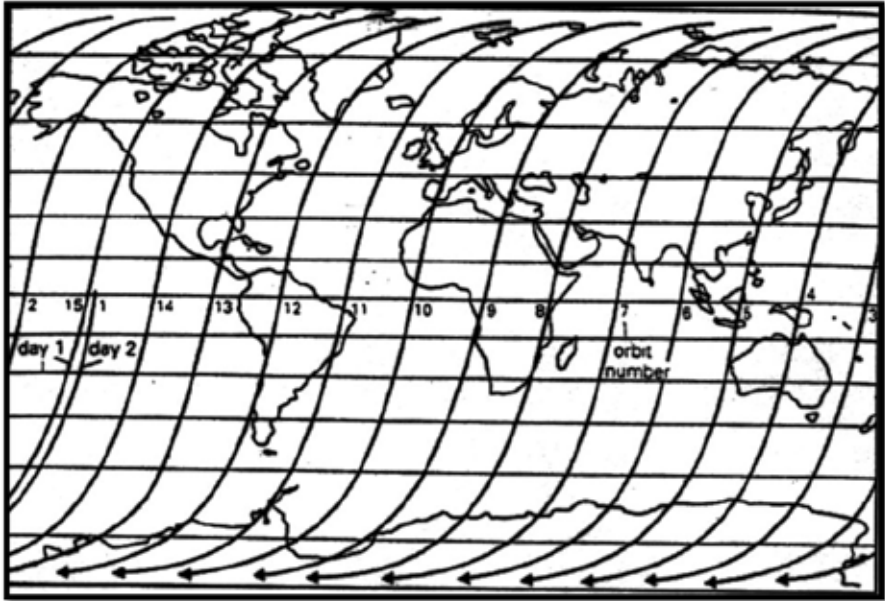
Orman ve Tarım

- Eğim – bakı hesapları
- Orman amenajman haritaları
- Orman sınırları
- Orman içi alanlarda peyzaj planlaması
- Milli parklar
- Orman kadastro
- Arazi örtüsü
- Toprak haritaları

Şekil 85: CBS ve Uzaktan Algılamanın Orman ve Tarım Yönetiminde kullanıldığı esas alanlar.

Şekil 86: Meteoroloji-TV uydularının dönüş sistemleriyle Görüntü uydularının dönüş şeklini gösteren şekiller.

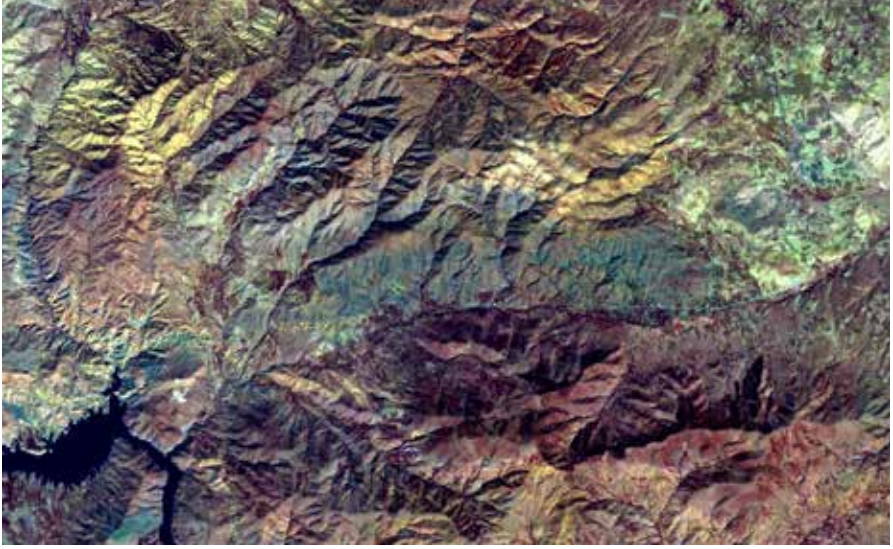
Şekil 87: Görüntü uydularının kuzeyden güneye inişi sırasında Dünyanın Batıdan doğuya doğru dönmesi sebebiyle oluşan görüntü çekim hatlarındaki kaymalar.

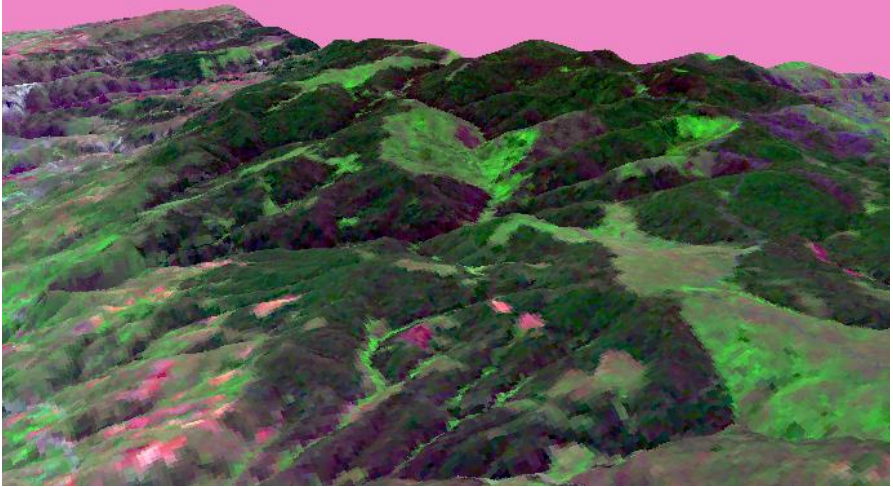
Şekil 88 : Coğrafi Bilgi Sistemlerini (CBS)oluşturan temel unsurlar.

Şekil 89: Hatay-Kızıldağ bölgesini gösteren Landsat 7 ETM 174-35 görüntüsünün RGB-542 kompoziti

Şekil 90: Malatya-PötürgeMasifi ile Elazığ-Baskil arasındaki bölgenin Landsat 7 ETM , RGB-531 kompoziti

Şekil 91: Eskişehir-Mihalıççık bölgesinde elde edilen 3 boyutlu bir görüntünün uydu görüntüsü giydirilmiş hali

S-400 FÜZE SAVUNMA SİSTEMİ, F35 UÇAKLARI VE BİLİNMEYEN GELECEK

Son zamanlarda en çok konuşulan konulardan biri de S-400 Füze sisteminin ABD ve Rusya ilişkilerine etkisidir. S 400 füze alımlarımız sebebiyle ABD, 2,5 milyar dolar ödediğimiz ve proje yapımı içinde bulunduğumuz F 35 uçaklarını teslim etmeme kararı almıştır. Köşeye sıkışan AK Parti iktidarı 2,5 milyar dolar ödediğimiz Füze sistemleri için Yunanistan'ın S-300 füzelerine hangara kapatıp kullanmadığı “Girit Modeli”ni teklif etmişlerse de, bu da ABD tarafından kabul görmemiş, maalesef cevap bile verilmemiştir.

S-300 Sistemi

S-300 savunma sistemi Dünyada 15'ten fazla ülke tarafından kullanılmaktadır. Karadan havaya fırlatılan S-300 sistemi 1978 yılından beri kullanılıyor. 150 kilometre menzili bulunan S-300 hava savunma sistemi, aynı anda 100 hedefi radar takibi altına alabiliyor. 6 hedefe kilitlenme yeteneğine sahip olan sistem, 12 roket atışı yapabiliyor. S-300 hava savunma sistemlerinde genelde uzaktan güdümlü "48N6" roketleri kullanılıyor. Sistem, 5 ila 150 km menzile sahip ve hedefi vurma yüksekliği 10 metreden 27 bin metreye kadar çıkıyor. S-300'ler, bir defada 6 hedefe 12 füze gönderirken, aynı anda 48 füze taşıyabiliyor. S-300'ün fırlattığı "48N6" roketleri, 7,5 metre uzunluğunda, 1800-1900 kg ağırlığında ve 150 km menzile sahip. Roketlere, 145 kilograma kadar savaş başlığı yerleştirilebiliyor.

Rusya'nın dışında en az 16 ülke S-300 sistemini kullanıyor. Bunlar; Çin, Hindistan, İran, Yunanistan, Kazakistan, Ermenistan, Venezuela,

Azerbaycan, Ukrayna, Belarus, Vietnam, Suriye, Bulgaristan, Slovakya, Cezayir, Mısır. Bu ülkeler dışında Moldova, Gürcistan, Türkmenistan ve Özbekistan'ın S-300 savunma sistemine sahip olduğu belirtiliyor. Üç NATO ülkesinde de S-300 bulunmaktadır. Bunlar; Yunanistan, Bulgaristan ve Slovakya. Türkiye bu ülkeleri örnek göstererek NATO üyelerinin de Rusya'dan hava savunma sistemi aldığını vurguluyor. Yunanistan'da S-300 hava savunma sistemlerini önce Kıbrıs adasına yerleştirmiş, daha sonra Türkiye'nin baskısıyla Girit adasına taşımıştır.

S-300 Nasıl Çalışmaktadır?

S-300 sistemi dört ana prensiple çalışmaktadır. İlk aşamada, uzun menzilli gözetim radarı, geniş bir alanı kontrol altında tutarak bilgileri komuta aracına iletiyor. Komuta aracı, radarın gösterdiği bilgiler doğrultusunda hedefleri tanımlayarak tehlike durumunu belirliyor ve belirlenen hedefler nişan radarına yollanıyor. İkinci aşamada, "nişan radarı", hedef gösterilen cismin konumunu belirleyerek, ateşleme için gerekli koordinatları belirliyor. Bu sistem aynı anda 6 hedefe kilitlenebiliyor. Üçüncü aşamada, nişan radarından komutları alan "fırlatma rampası" aynı anda kilitlendiği altı farklı hedefe, 12 âdete kadar füze atabiliyor. Dördüncü aşama olarak, komuta kademesinden VUR emri teyit edilebilmektedir.

Problemin ne olduğunu tamamen anlayabilmek için öncelikle S-400 füzeleri ve özelliklerini bilmemizde fayda vardır.

S-400 Füze sistemleri

S-400, Rusya'nın Soğuk Savaş döneminde geliştirmeye başladığı füze savunma sisteminin dördüncü neslini temsil etmektedir. S-400'ün geliştirilmesine 1993 yılında başlanmıştır. Ancak, özellikle Soğuk Savaş sonrası savunma sanayine uygulanan bütçe kesintileri nedeniyle tamamlanması oldukça uzun zaman almış ve ancak yeni bir teknoloji olarak değil, eski sistemin devamı olarak geliştirilebilmiştir.

Bu sebeple mevcut sistemde kullanılan teknolojinin yüzde 80'i bir önceki model olan S-300'den alınmıştır. Füze depolama sandıkları, fırlatma rampaları ve radarlar tamamen aynıdır. S-400 Füze Sisteminin testlerine 1999 sonunda başlanmış ve 2007 yılında faaliyete alınmıştır.

Bu sistem, insanlı ya da insansız her türlü hava aracının yanı sıra hem seyir (cruise) hem de balistik füzeleri imha etme kapasitesine sahip olup, azami menzili 400 kilometre, ulaşabildiği en yüksek irtifa ise 30 kilometredir. Ayrıca, her hedefe iki füze kilitleyerek, eşzamanlı olarak 80 hedefi vurabilmektedir. En fazla 3 bin 500 kilometre uzaklıktan fırlatılan orta menzilli balistik füzeleri imha etme kapasitesine sahip olduğu da ifade edilmektedir.

Sistemin içinde yer alan bir füzenin ağırlığı 1,8 ton, uzunluğu sekiz metre ve çapı da yaklaşık 50 santimetre. Ayrıca 145 kilograama kadar savaş başlığı taşıyabiliyor.

S-400 Hangi Ülkeler Tarafından Kullanılıyor?

Bugün halen 18 ülkede faal olan S-300'lerin bir sonraki modeli olan S-400'ler, 2007 yılından bu yana üreticisi Rusya tarafından kullanılmaktadır. Rusya'nın ardından Çin ve Belarus S-400 hava savunma sistemini kendi savunma sistemlerine uyumlu hale getirmişlerdir. Türkiye ise adı geçen ülkelerden sonra S-400 Hava Savunma Sistemi'ne sahip dördüncü ülke olmuştur. Türkiye, Rusya'dan 2,5 milyar dolar karşılığında, toplam dört bataryadan oluşan iki adet S-400 sistemi satın almıştır. Rusya ile S-400 sözleşmesi imzalayan Hindistan ve Suudi Arabistan'a henüz teslimat yapılmamıştır.

Güney Kore, Pakistan, Katar, Irak ve Mısır'ın da Rus savunma şirketlerinin geliştirdiği hava savunma sistemlerine sahip olmak istediği bilinmektedir. Dünyada 10'dan fazla ülke ABD'nin ekonomik ve askeri yaptırım tehdidine rağmen Rusya'dan S-400 hava savunma sistemiyle ilgileniyor. Suriye'de de S-400 konuşlandırılmış durumda ancak bunlar

Akdeniz kıyısında, Lazkiye şehrinin Güneydoğusundaki Hmeymin Hava üssünü kullanan Rus askeri üssünde bulunmaktadır.

S-400 Savunma Sisteminin Detayları

S-400 sistemi, Komuta merkezi, radar ve fırlatma rampaları olmak üzere üç ana parçadan oluşmaktadır. Üç adet mobil araçtan oluşan sistem, bir araçtan kontrol edilmekte, İkinci ve üçüncü araçlar ise füzelerin fırlatıldığı rampaları oluşturmaktadır. 600 kilometrelik menzile sahip olan S-400'ler, saatte yaklaşık 17 bin kilometre hıza ulaşabiliyor. Gündümlü füze gibi düşman hedeflerini 400 kilometre menzilde takibe alabilen sistem, 250 kilometre mesafede imha edebiliyor. Aynı anda 300 hedefi takip edebilen sistem, 36 hedefe aynı anda ateş açabiliyor (Şekil 92 ve 93).

Türkiye S-400 Füzelerini Nerede Konuşlandırmalı?

Füzelerin ilk getirildiği yer Ankara Mürted (Akıncı) hava Üssüdür. S-400 savunma sisteminin konuşlandırılacağı yer, karşılaşılan risk sıralamasına göre belirlenmelidir. Önceliklere göre belirlenecek bölgeler içinde Gaziantep- Şanlıurfa, Mersin-Anamur olabileceği gibi, günün şartları içinde Ülkenin her yanına konuşlandırılabilir. Dostların da ve Düşmanların da geçici olduğu daima hatırdta tutulmalıdır. İstanbul'da NATO kapsamında daha önce konuşlandırılmış füzelerin bulunduğu ve hala boş duran tepelerin S-400'ler için de kullanılabilir. Stratejik konum, Nüfus ve ekonomik potansiyel bakımından en önemli ilimiz olan İstanbul'a bu sistemlerin bir an önce yerleştirilmesi ülke yararına olacaktır. S-400'lerin, tüm parçalarının kurulup aktif hale getirilmesi yaklaşık bir ay sürmektedir.

Şekil 92: S-400 Savunma sistemlerinin görüntüsü

Şekil 93: S-400 Mobil Rampa ve füze resimleri

BLOK ZİNCİR (BlockChain) TEKNOLOJİSİ VE KRİPTO PARALAR ABD DOLARININ HEGEMONYASINI VE GÜCÜNÜ KIRABİLİR!

Ülkemizde ekonomi dünyasında son zamanlarda konuşulan en önemli konulardan biri Blok Zincir (BlockChain) ile Bitcoin ve benzeri Digital paralardır. Sade vatandaş bu yeni teknolojiyi anlamakta güçlük çekmekte, bir takım yazarlar da bu paralara yeni bir “SAADET ZİNCİRİ” gözüyle bakmaktadırlar. Olaylara farklı açılardan bakıldığında bu konunun Milli Görüşün hedeflerine hizmet eden unsurlar taşıdığı da görülmüştür.

Günümüz para aktarımlarında yurt içi aktarımlar için EFT ya da Havale ücreti, uluslararası aktarımlarda SWİFT ücreti kesilmektedir (Şekil 94). SWİFT kodlar, Paranın gönderildiği Bankayı, şubesini, lokasyonunu ve ülkeyi anlatan numaralar içermektedir. Yani yaptığınız her işlem ABD tarafından control edilmektedir. SWİFT aktarımlar da ise gönderen banka, muhabir (aracı banka) ve ödemeyi alan bankalar kesintiler yapmaktadır. Bu kesintiler minimum 40 USD’ı bulmakta büyük miktarda ödemelerde yüzdesel olarak da kesinti yapılabilmektedir ve ödemenin karşı tarafa ulaşması günler almaktadır. EFT ücreti her aktarım için 4-6 TL arası, Havale ücreti ise 1-2TL arası değişmektedir.

Bunun yanında özellikle farklı ülkelerde yaşayıp ülkelerine para göndermek isteyenler tarafından kullanılan Western Union gibi firmalar ortalama %8 komisyon kesmekteler. Sadece 2015 yılında, bu firma aracılığıyla 440 milyar dolarlık para aktarımı yapılmış ve bunun ortalama %8’i 35.2 milyar doları firmaya komisyon geliri olarak kalmıştır. Bankalar ve bu tür ödeme gönderim firmaları, alternatif bir çözümün yokluğunda yıllarca bu hizmetlerine bu komisyon oranlarında devam edebilmişlerdir.

Bu durumun bir sonucu da ‘mikro ödeme’ iş modellerinin gelişmemesi olmuştur. Çünkü son kullanıcıyı küçük miktarlarla ödüllendirmeyi ya da mikro ödeme aktarımları yapmayı baz alan iş modelleri bu tür komisyonlar yüzünden hayata geçirilememiştir.

Ancak 2009 yılında Japon Satoshi Nakamoto’nun yazdığı Bitcoin whitepaper’ı ile birlikte hayata gelen Blockchain Teknolojisi ve kripto paralar ile yaşadığımız günlerde büyük değişiklikler olmakta ve öncelikli olarak Finans alanında, sonrasında birçok sektörde evrimleşmenin yaşandığı ve yaşanacağı öngörülmektedir.

Öncelikle Blockchain teknolojisi ile birlikte, para aktarımlarında, gönderilecek ödemenin ülkesi farketmeksizin dakikalar seviyesine ve komisyon bedeli de kuruşlar seviyesine düşmüştür. 2009’dan bu yana kadar olan dönemde birçok hacker, özellikle Bitcoin Blockzinciri’ni çökertmeye çalışsa da başarılı olamamıştır. Bu durum, sisteme ve teknolojiye olan güveni artırmakla kalmamış, bu paranın yatırımcı nezdinde değerini de artırmıştır.

Özellikle Mart 2020’de COVID19 Pandemisinin ani bir şekilde yayıldığı Avrupa’da, Bitcoin ve diğer kripto paralar da çöküş yaşamış olsa da ülkelerin para basmaları ile para birimlerinde gözlenen devaluasyon Kripto paralara yansımamış ve güvenli liman olarak görülen kripto paraların değerinde artış devam etmiştir. Bu noktada etkili olan birkaç unsuru şöyle sıralayabiliriz:

Blockchain Teknolojisi, silinemeyen, değiştirilemeyen ve veri-bazlı kontrol edilebilir bir Kayıt defteri olarak Veri güvenliğinin önemli olduğu sistemlerde yer almaya başlamıştır. Şirket özelinde olduğu gibi ülkeler de bu teknolojiyi kamu kurumlarında kullanmaya ya da pilot uygulamalarını yapmaya başladılar. Estonya, Finlandiya ve ABD’nin bazı eyaletlerinde kimlik verisi tutmakta kullanılan bu teknoloji, Japonya’da Banka hizmetlerinde dijital kimlik olarak tanıma yapmakta, Birleşmiş Milletlerde ise sığınmacıların kimliklerini saklamakta iploy uygulama olarak denenmektedir. Tapu verilerini tutmakta, İsveç, İngiltere, Avustralya

ve Dubai bu teknolojiyi entegre etmek için denemeler yapmaktadır. Malta, Kenya ve Hindistan Eğitim verilerinin korunmasına ve onayına dair yine bu teknolojiyi kullanmaya başlamıştır. Sağlık verileri gibi paylaşımı hassas verileri koruma ve saklamada da İngiltere, Estonya, İsveç ve bazı ABD eyaletleri adım atmışlardır.

Dolayısıyla Kripto paralardan bağımsız olarak Blockchain teknolojisi kendisine veri güvenliliğinin önemli olduğu birçok alanda uygulama alanı bulmuş ve bulmaktadır.

Kripto Para özelinde, hybrid çözümler de olabileceği gibi, ana 3 tip Kripto para gözlemlemekteyiz: Ödeme tipi, Tahvil tipi ve (Utility) Hizmet tipi paralar. Ödeme tipi paralar, günlük hayatta ödeme aracı olarak kullanılacak şekilde çıkarılmış paralar; (Utility) hizmet tipi paralar sadece belli platformlar içinde hizmet alımı için kullanılması öngörölmüş paralar; Tahvil tipi paralar ise sahipliği bir şirketin ya da gerçek ya da dijital bir malın hissesine ya da herhangi bir hizmette kardan paya sahip olunmasına hak tanıyan paralardır. Tanımdan da anlaşılacağı gibi, özellikle son tipte paralar, devletin vergi almasını gerektirecek şekilde paralardır. ABD’de Securities Exchange Commission (SEC), Avrupa Birliği’nde European Securities and Markets Authority (ESMA) ve İsviçre’de Financial Markets Authority (FINMA) bu konuda aktif çalışma yapan düzenleyiciler olarak karşımıza çıkmaktadır. Bir kripto paranın tahvil olarak tanımlandığı andan itibaren yatırımcılarının da vergiye tabii olması gerektiği için, hem bireysel hem de kurumsal yatırımcıları bilgilendirecek ve koruyacak mevzuatların olması önem arz etmektedir. Bu konuda Türkiye’de de SPK’nın çalışmalar yaptığı bilinmektedir ve bu alanda atılacak adımların kripto paraları önleyici değil de yatırımcıyı korumaya yönelik olması büyük önem arz etmektedir.

Kripto Paralar para gönderimleri, mikro ödemelere dayalı iş modelleri, ve ödemelerin sisteme ekleme olarak değil de sistemin parçası olarak ‘by design’ eklenebilmesi ile birlikte özellikle Finans ve buna bağlı birçok sektörde yeni bir çağ açmaktadır. Özellikle Ethereum ile başlayan Akıllı Kontratlar ile birlikte yasal konratlarda bahsi geçen maddeler ve

buna bağılı tarafların ödeme kanalları sisteme henüz dizayn aşamasında eklenmekte, böylece ‘trustless’ (güvene gerek duymayan) sistemler ortaya çıkarılmaktadır. Özellikle son 6 aydır Gayri-Merkezi Finans (Decentralised Finance - DeFi) alanında gördüğümüz ilerlemeler de bu teknolojinin bir ürünüdür. Mortgage Alımı, Kredi Verilmesi, Emeklilik fonları gibi birçok finansal uygulama Kripto para dünyasında yerini almaktadır.

Kripto paralar, değerini koruması ve uygulama alanının artması ile birlikte, son 6 aylık dönemde özellikle kurumsal yatırımcılar, varlık ve fon yöneticileri için de çekici bir yatırım enstrümanı haline gelmiştir. Grayscale Investments, Guggenheim, MassMutual gibi birçok kurumsal yatırımcının yanında Tesla’nın CEO’su Elon Musk’da Tesla’nın yatırımları arasında 1.5 milyar dolarlık kripto para olduğunu açıklamıştır.

Kripto paraların günlük hayatta ve genele yayılması için atılan en büyük adımlardan ilki Paypal tarafından Ekim 2020’de artık kripto ödeme kabul ettikleri şeklinde gelmiştir. Şubat 2021’de ise hem Visa hem de Mastercard, artık kartlarına kripto para ödeme entegrasyonu yapacaklarını duyurarak kripto para kullanımının çok da uzak olmayan bir tarihte halka ineceğinin haberini verdiler.

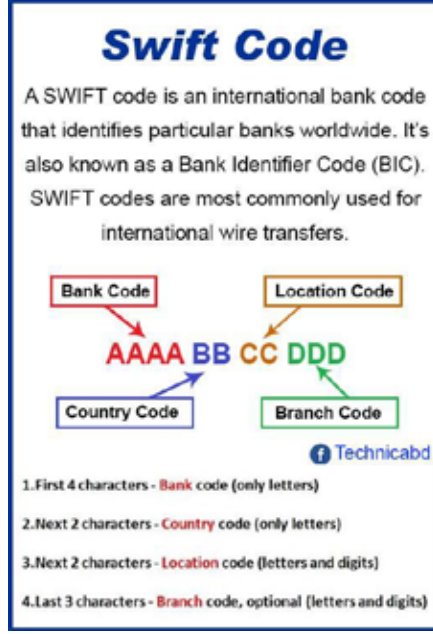
Kripto Para alanında olan gelişmeler, son 1.5 yıllık dönemde ülkelerin kendi dijital parasını çıkarması yönünde çalışmalar başlatmasına sebep olmuştur. ‘Central Bank Digital Currency (CBDC) olarak da varlığı bilinen bu paraların hangi ülkede hangi aşamada olduğunu gösterir haritaya şu adresten ulaşılabilir: <https://cbdctracker.org> (Şekil 95). Çin, Yuan’e peg olarak üretilen Dijital Yuan’i aktif olarak test etmektedir. Çinliler için yeni yıl olarak kutlanan Şubat ayında Pekin’deki vatandaşlarına 1.5milyon dolarlık dijital yuan dağıtmış ve ödemelerde bu parayı kullanmasını istemiştir. Türkiye Merkez Bankası’nın da Dijital Lira üzerinde çalışmakta, hatta bu alanda büyük bir uzman kadrosu oluşturduğu bilinmektedir.

Türkiye, kripto paralara olan ilgi anlamında hem Avrupa’da hem de Ortadoğu ülkeleri sıralamasında ilk 3’de gelmektedir. Ancak bu ilgi sadece kripto borsalarda kripto para alım-satımı olarak kalmamalıdır. SPK, BDDK,

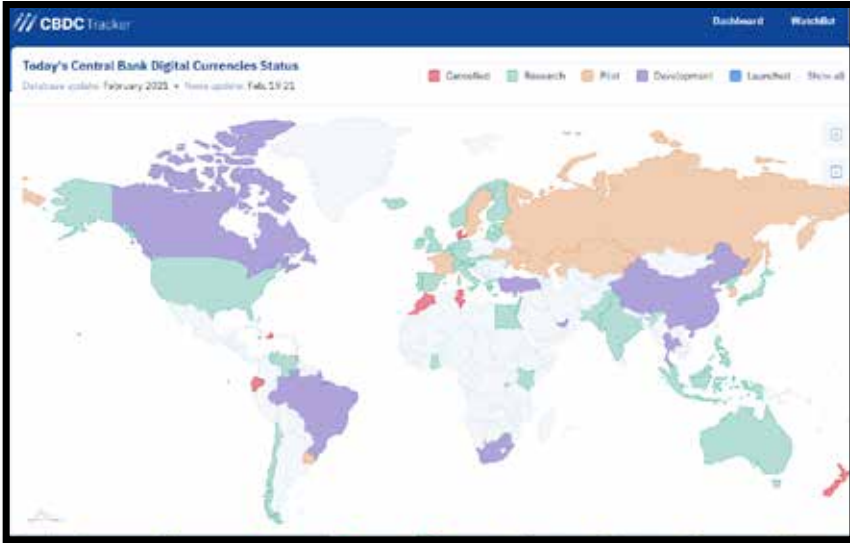
BTK ve ilgili diğer kurumların bir araya gelmesi ve Kripto para alanında, engelleyici olmayan ama hem bireysel hem de kurumsal yatırımcıyı koruyan mevzuatın en azından çerçevesel anlamda netleşmesi bu alanda çalışan ekosistem aktörlerine yol gösterecektir. Diğer sektörlerden farklı olarak, bu alandaki inovatif ve yenilikçi çözümler startuplar kanalından gelmiş ve yayılmıştır. Bu alandaki evrimleşme devam etmekte ve yapılacak çok iş bulunmaktadır, bu anlamda çevik hareket edebilen startupların önünün açılması ve Türkiye’deki hareket alanlarının olması, hem Blokzincir teknolojisinin hem de Kripto Paralarla gelen yeniliklerin ülkeye entegrasyonunu hızlandıracaktır. Diğer yandan Bankaların, varlık ve fon yöneticilerinin de artan kripto para yatırım talebine cevap verebilmesi adına bu mevzuatlar önem arz etmektedir.

Yeniden Refah Partisi ve genelde “Milli Görüş” olarak bizi ilgilendirecek kısmı ise, bu teknolojilerin kullanılmasının yaygınlaşmasıyla ABD dolarının gücünün, dolayısıyla ABD’nin Dünya üzerindeki hegemonyasının zayıflayacak olmasıdır. Rahmetli hocamız Prof. Dr.Necmettin Erbakan’ın da bu durumu çok farklı şekillerde ifade ettiği ve İslam Dinarının oluşmasını arzu ettiği bilinmektedir. Eğer Türkiye kendi Dijital Parasını çıkarırsa bu hedefimizin ilk adımı olacaktır. ABD ‘nin SWIFT kuralları ve haberi olmadan, başta Çin, Rusya olmak üzere block chain teknolojinin uygulayan digital paraya geçen bütün ülkeler ile alış veriş yapılabilir. İkinci aşamada D8 ülkeleri arasında, üçüncü aşamada da Müslüman ülkeler arasında ortak kullanılabilecek ortak bir Dijital paraya geçilebilir.

Yeniden Refah Partisi olarak bu gelişmeleri dikkatle izlemekteyiz.

Şekil 94: SWIFT kodlarını takip sistemi

Şekil 95: Merkez Bankaların digital paralar ile ilgili durumlarını belirten site.

KAMU İKTİSADİ TEŞEKKÜLLERİ NASIL ZARAR ETTİRİLDİ (KİT)

Türkiye'de Cumhuriyet döneminin ilk yıllarında Devlet yatırımlarına büyük önem verilerek, şeker, demir, kâğıt, çay, fındık, elektrik, taş kömürü gibi üretim yapan büyük fabrikalar inşa edildi. 1990'lı yıllarda büyük bir özelleştirme rüzgârına kapılan Türkiye'de, birçok kamu kuruluşu özelleştirmeden nasibini aldı. 1995'te Türkiye'de kamu işletmelerinin sayısı 278'di. Özelleştirmelerle birlikte 2000'li yılların başında bu sayı 242'ye düşmüştü.

Bir kurum zarar ediyorsa ya iyileştirilir veya satılarak zararın en aza indirilmesi sağlanır. Ancak Ülkemizde bu satış işlemleri iktisadi bir gereklilik sonucu oluşmadı. Kurumlar çeşitli teknikler uygulanarak zarar etmeleri sağlandı ve sonra zarar eden bir kurum satılıyor imajı verilerek halktan gelecek tepkiler yok edildi.

1986 yılında özelleştirme yasası çıkarılarak kitler kamu ortaklığı idaresine verildi. Hazine destekleri tamamen kesildi. KİT'ler özel bankalardan ve yurtdışından %256'lara varan faizler ile kredi alınarak üretime zorlandı. 1989'da kar eden KİT'ler, 1990 yılında 1 trilyon, 1991 yılında ise 17 trilyon zarar ettirildi.

Peki, gerçek neydi? KİT'lerin 9.1 trilyon işletme karları vardı, 27,6 trilyon faiz ödedikleri için zararları 17 trilyon olmuştu. Kitlerin 1994 yılında ödedikleri faiz 100 trilyon oldu. Devlet faiz yükleri altında ezilmeye başlayınca satılmaları için zemin oluşmaya başlamıştı. Kamu kurumlarını zarar ettirmek için farklı teknikler uygulandı.

İlk teknik Devlet kuruluşunun ayrıcalığını ortadan kaldırmak olmuştur. TSK ihtiyaçlarının, bir Devlet kuruluşu olan Sümerbank'tan alma mecburiyetinin kaldırılması bu işlerin ilk aşaması olmuştur.

Devlet alımlarında, Devlet kuruluşlarının, tercihli firma listesinden çıkartılması ikinci darbe olmuştur. Zirai Donatım ve PETLAS'ın Maliye Bakanlığının listesinden çıkarılması bu kurumların çöküşünü hazırlamıştır.

Sendika ağaları ile anlaşıp grevlerin oluşması sağlanmış, grevler aracılığı ile ağır endüstrinin çalışması durdurulmuştur. İSDEMİR, KARDEMİR, Seydişehir Alüminyum Tesisleri, SEKA, Karadeniz Bakır İşletmelerinin zarar etmelerinin en büyük sebebi, grevler ile üretimin en aza indirilerek zarar ettirilmeleri olmuştur.

Hükümetlerin ithalat izinleri birçok KİT'in stoklarının artmasına yol açmış ve nihayetinde zarar etmelerine yol açılmıştır. Toprak Mahsulleri Ofisi, Türkiye Kömür işletmeleri, Fosfat İşletmelerinin zarar etmelerinin en büyük sebebi budur.

Hükümetlerin ihale yasalarını sürekli değiştirerek, ucuzun alımını engellenmesi de büyük zararlar oluşturmuştur. Bunlara ek olarak KİT'lere ehil olmayan Yönetim Kurul Üyelerinin atanması, KİT'lerde Teknolojiye para aktarılmasına izin verilmemesi, gereksiz ilan, reklam masrafları, misafirhane, sosyal tesis merakı, yöneticilerin hediye ve gereksiz yurtdışı seyahatleri gibi lüks masrafları, KİT'lerin zarar etmesinin en önemli sebepleri olmuşlardır.

Bu arada siyasilerin, KİT'lerin ihtiyaç duymadığı birçok kişiyi bu kurumlara sokmuş olması da, bu kurumları zarara sokan en önemli etkilerden biri olmuştur. 1997'deki Devlet Denetleme raporlarına göre Zonguldak Kömür işletmelerinde kömür çıkardan işçi sayısı, mevcut personelin sadece yüzde 15'i kadardı. Böyle bir kurumun kar etmesi de mümkün değildi.

Maalesef iktidarda bulunan AK Parti hükümetleri döneminde de 171 devlet kurumu özelleştirilmiştir.

Suç, kurumlarda değil, Devlet Teşekküllerinin zarar etmesini arzu eden iç ve dış etkenlerde aranmalıdır. Böylece ülkenin yüz yıllık birikimleri yok fiyatına elden çıkarılmıştır. Aynı işletmeler el değiştirdikten sonra ortaya konulan ekonomik performans yukarıda sıralanan gerekçelerin ne kadar suni oluşturulduğunu gösteren en önemli delillerdir.

TÜPRAŞ 2004 de 1,3 milyar dolara ihale edildi ancak ihale iptal edildi. 2006 başında 4,3 milyar dolara bir aile şirketine satıldı. TÜPRAŞ, devirden sonraki her yıl oldukça iyi kar eden bir kurum olmuştur.

KARABÜK Demir Çelik İşletmeleri, 1995’de iki aile şirketine 1 TL’ye (sadece bir lira) satıldı. Karabük Demir Çelik İşletmesi şu anda 50 büyük sanayi kuruluşu içinde.

Petrol Ofisi A.Ş. 2000 yılında 1,26 milyar dolara İŞBANK VE DOĞAN Ailesine satıldı. Doğan Ailesi de POAŞ’ı Avusturyalı OMW Şirketine sattı. Şu andaki yıllık satışları 10 milyar dolar civarındadır.

AKP Hükümetleri döneminde ise, Devlete ait ya da devletin ortak olduğu 171 kurum satıldı. Bugün iki Trilyon dolar verilse bile yeniden yapılamayacak kurumlar, maalesef 68 Milyar dolar karşılığı elden çıkarıldı. Devletin elinde şu anda yalnız 71 kurum kaldı.

Bundan sonra Hükümetlere düşen görev, elde kalan 71 Devlet Kuruluşunu satmadan önce zararların gerçek sebeplerini aramak ve VARLIK Fonu’na katmak yerine kurumları iyileştirmek olmalıdır.

Yeniden Refah Partisi olarak iktidara geldiğimizde bu kurumlar ile ilgili Havuz sistemini devreye sokarak kar eden kuruluşlar haline getireceğimizden kimsenin şüphesi olmasın.

“VARLIK FONU” MU “YOKLUK FONU” MU?

26 Ağustos 2016 tarihinde Başbakanlık'a bağlı bazı şirketleri yönetmek için kanunla kuruldu. Şirketin kuruluş amacı 65. Türkiye Hükûmeti tarafından, "sermaye piyasalarında araç çeşitliliği ve derinliğine katkı sağlamak, yurt içinde kamuya ait olan varlıkları ekonomiye kazandırmak, dış kaynak temin etmek, stratejik, büyük ölçekli yatırımlara iştirak etmek için Türkiye Varlık Fonu ve bu fona bağlı alt fonları kurmak ve yönetmek" olarak açıklandı.[1] 10 Temmuz 2018 tarihinde 1 Numaralı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile Cumhurbaşkanlığı'na bağlandı.

Her ülke yıllık bütçeler hazırlar. Eğer ülkenin yıllık geliri bütçe giderlerinden fazla ise elde kalan bu paraları değerlendirmek İÇİN “VARLIK FONU” adı adıyla bir Fon kurarlar. Burada amaç elde kalan bu paranın farklı şekillerde değerlendirilmesidir. Gerçekten varlık sahibi ülkeler bu parayı genelde dört temel şekilde değerlendirirler.

(1) Devlet, Harcamalarını artırarak vatandaşlarına iş imkânlarını-ticaretlerini arttırabilir.

(2) Vatandaşlarının mevcut vergi yükünü düşürebilir.

(3) İç ve Dış Borçlarını erken ödemeye tabi tutabilir.

(4) Bir varlık fonu kurarak bütçe fazlalarını buraya aktarır ve bu fonla ulusal ya da yabancı bazı finansal varlıkları satın alıp gelirlerini arttırmaya çalışarak gelecek kuşaklara refahı aktarma yoluna gidebilir.

Nitekim Norveç, Çin, Birleşik Arap Emirlikleri, Sudi Arabistan Varlık Fonlarını hemen hepsi bir trilyon dolar üzerinde paralara sahip olup

genellikle yukarda sözü edilen dört seçenekten biri veya birkaçı üzerinde harcama yapmaktadırlar. Norveç'in özellikle dördüncü tercihi kullandığı bilinmektedir. 2020 yılında Türkiye'deki bazı şirketlere 812 milyon dolar yatırdığı da bilinmektedir.

Sayın Mahfi Eğilmez'in ifadelerinde Varlık Fonu'nu "Başbakanlığa bağlı, ana faaliyet konusu fonların kurulması ve yönetimi olan, sermaye piyasalarında araç çeşitliliği ve derinliğine katkı sağlamak, yurt içinde kamuya ait varlıkları ekonomiye kazandırmak, dış kaynak temin etmek, stratejik, büyük ölçekli yatırımlara iştirak etmek için Türkiye Varlık Fonu ve bu fona bağlı alt fonları kurmak ve yönetmek üzere Türkiye Varlık Fonu Yönetimi Anonim Şirketi kuruldu.

Varlık Fonu, otoyollar, Kanal İstanbul, üçüncü köprü ve havalimanı, nükleer santral gibi dev projelere kamu borcunu arttırmadan finansman sağlayacak. Sermaye piyasalarının büyüme ve derinleşmesini hızlandıracak olan fon, bankacılık sisteminin finans sektöründeki hâkim rolünü de azaltacak. Fonun, ekonomik dalgalanma dönemlerinde piyasalarda istikrarı sağlayıcı bir rol üstlenmesi de hedefleniyor.

Şirket, stratejik yatırım planında belirtilen hedeflerle likidite, yatırım, risk ve getiri tercihlerini dikkate alarak, yerli ve yabancı şirketlerin paylarının, Türkiye ve yurtdışında kurulan ihraççılara ait payların ve borçlanma araçlarının, kıymetli madenler ve emtiaya dayalı olarak ihraç edilen sermaye piyasası araçlarının fon katılma paylarının türev araçlarının, kira sertifikalarının, gayrimenkul sertifikalarının, özel tasarlanmış yabancı yatırım araçlarının ve diğer araçların alım satımını Türkiye Varlık Fonu adına gerçekleştiriyor." şeklinde ifade etmiştir.

Ancak gelişmeler hiç de söylenildiği gibi olmamıştır. Köprü, Havalimanı, Nükleer Santral gibi kurumlar başta olmak üzere birçok kurumun yapımı ülkeyi milyarlarca dolar borca sokan Yap-İşlet-Devret (YİP) usulüyle yapılmış, Varlık Fonu'nun bu konuda herhangi bir katkısı olmamıştır.

Ülkemizde kurulan “Varlık Fonu” gerçek bir varlık fonu olmayıp “YOKLUK FONU”dur.

Türkiye Özelleştirme idaresinin verdiği 50 Milyon TL sermaye ile kurulmuş bir Anonim Şirkettir. Varlık Fonu’na dâhil edilen kurumların hepsi, zımni olarak Özelleştirme kurumuna bağlanan Kurumlar niteliğine girmektedir ve Hükümet ne zaman isterse satabilir konumunda tutulmaktadır. Bu sebeple, bir “Anonim Şirket” hükmünde olan “Varlık Fonu” dış ülkelere borç alınırken elindeki kurumları garanti karşılık olarak gösteren bir fon hüviyetindedir. Varlık Fonu kapsamına alınan kurumlar, kredi karşılığında rehin bırakılan kurumlar olmuşlardır. Uluslararası borç hukuku gözden geçirilirse, borç ödeyememe durumunda Varlık fonundaki bütün değerlere topluca HACİZ gelebileceği rahatlıkla görülebilir. Böyle bir durum oluştursa bu bir yeni bir Duyun-u umumiye olayı olacaktır.

Varlık Fonu Yönetiminin sürekli olarak değişmesi ve Sayıştay denetiminin dışında olması manidardır!

2016 yılında kurulan Varlık Fonu yönetimi üç kez değişim göstermiştir. İlk kurulduğunda yönetim, Sayın Tayyip Erdoğan başkanlığında altı kişiden oluşmaktaydı. 2017 yılında Başbakanlık olurlarına istinaden görevinden alınan Türkiye Varlık Fonu Yönetimi Anonim Şirketi Genel Müdür ve Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Bostan’ın yerine Yönetim Kurulu Başkan Vekili olarak görev yapan Himmet Karadağ, Yönetim Kurulu Üyesi Yiğit Bulut, Yönetim Kurulu Üyesi Prof. Dr.Kerem Alkin ve Yönetim Kurulu Üyesi Prof.Dr. Oral Erdoğan’ın da görevlerine son verildi.

12 Eylül 2018 tarihinde Başkan Vekilliğine Berat Albayrak getirilirken, Yönetim Kurulu Üyeliklerine Salim Arda Ermut, Hüseyin Aydın, Rifat Hisarcıklıoğlu, Erişah Arıcan, Fuat Tosyalı ve Zafer Sönmez atandı. 28 Kasım 2020 tarihinde ise Hazine ve Maliye eski Bakanı Berat Albayrak ve Arda Ermut'un Türkiye Varlık Fonu Yönetim Kurulu üyelikleri sona erdi.

Şu anki yönetim, Sayın Cumhurbaşkanı başkanlığında, Hüseyin Aydın, Burak Dağhoğlu, Mustafa Rifat Hisarcıklıoğlu, Fuat Tosyalı,

Prof. Dr. Erişah Arıcan ve Zafer Sönmez’den oluşmaktadır. Ülkemize inşallah hayırlı hizmetleri olur. Ancak bir vakfın idarecilerinin beş yıl içinde üç kez ciddi şekilde değişikliğe uğraması pek sağlıklı gözükmemektedir. Bu kitabın gözden geçirilmesi sırasında bile Genel Müdür Zafer Sönmez’in istifa ettiği veya ettirildiği ajanslara düşen haberler arasındaydı. Ayrıca oldukça önemli şirketleri bünyesinde bulunduran Varlık Fonu’nun denetiminin Sayıştay denetimi dışında bırakılmasının sebepleri de pek anlaşılamamıştır.

Yeniden refah Partisi olarak iktidara geldiğimizde Varlık Fonu baştan aşağı incelenip Sayıştay denetimine sokulacak, uygun olan kurumlar rehabilite edilmek üzere ilgili Bakanlıklara bağlanıp, HAVUZ sistemi içine sokulacaktır.

VARLIK FONUNA DEVREDİLEN ŞİRKETLER

Şirket ^[7]	Hisse oranı
Borsa İstanbul	%80,6 ^[8]
BOTAŞ	%100
Çay İşletmeleri Genel Müdürlüğü	%100
Eti Maden İşletmeleri	%100
Halkbank	%75,3
Kayseri Şeker Fabrikası	%11,1
Platform Ortak Kartlı Sistemler A.Ş.	%20
PTT	%100
Turkcell	%26,2
Türksat	%100
Türk Hava Yolları	%49,12
Türk Telekom	%6,68
Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları İzmir Limanı	%100
Türkiye Denizcilik İşletmeleri	%49
Türkiye Hayat Emeklilik A.Ş.	%100
Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı	%100
Türkiye Sigorta A.Ş.	%81,10
TVF Enerji Sanayi ve Ticaret A.Ş.	%100
TVF Maden Sanayi ve Ticaret A.Ş.	%100
TVF Rafineri ve Petrokimya Sanayi ve Ticaret A.Ş.	%100
VakıfBank	%36
Ziraat Bankası	%100
İstanbul Finans Merkezi	%100

Şekil 96: Varlık fonuna devredilen şirketler

ÖZELLEŞTİRİLEN VE DEVLETİN ELİNDE KALAN KURUMLAR LİSTESİ

AK PARTİ'NİN SATTIĞI KURULUŞLAR

- Paşabahçe Cam Sanayi
- Ereğli Demir Çelik
- İskenderun Demir Çelik
- ASELSAN Hisseleri
- HAVELSAN Hisseleri
- ETİ Holding
- PETKİM
- TÜPRAŞ
- BURSAGAZ
- ESGAZ
- EÜAŞ Ahlat Akarsu Sant.
- TEDAŞ Başkent Elektrik
- Ünye Çimento A.Ş.
- Türkiye Gübre Sanayi A.Ş.
- TEKEL Alkollü İçkiler A.Ş.
- İstanbul Sigara Fabrikası
- Kıbrıs Türk Tütün Ltd. Şti.

- Merinos Halı Markası
- Seydişehir Eti Alüminyum
- Mazıdağı Fosfat Tesisleri
- Hekimhan Demir Madeni
- Güney Ege Linyit İşletmesi
- Ayvalık Tuz İşletmesi
- Çankırı Kaya Tuzlası
- Et Balık Samsun Soğuk Hava
- Sümer Holding
- Yeşilova Halı, Yün, İplik
- Manisa Pamuklu Mensucat
- Beykoz Deri ve Kundura
- Manisa Et-Tavuk Kombinası
- Kütahya Şeker Fabrikası
- OYAKBANK
- T. Sınai Kalkınma Bankası
- Yapı Kredi Bankası
- Sabiha Gökçen Havalimanı
- SEKA
- THY-USAŞ Hisseleri
- Türk Telekom
- AyCell
- Araç Muayene İstasyonları
- Ray Sigorta A.Ş.

- Başak Sigorta A.Ş.
- İskenderun Limanı
- SÜTAŞ Malatya İşletmesi
- Ortadoğu Teknopark A.Ş.
- İstanbul İmar LTD. Şti.
- TCDD Mersin Limanı
- Büyük Efes Otelı
- SEKA'nın fabrika ve tesisleri
- Başkent Doğalgaz Dağıtım
- Koç Holding hisseleri
- THY- Lojmanları
- Trakya Cam ve Anadolu Cam
- KTHY hisseleri
- TOFAŞ hisseleri
- ÇELBOR
- TAKSAN
- Oymapınar Barajı
- Antalya Limanı
- GERKONSAN
- DİTAŞ
- TÜMOSAN
- Ortadoğu Teknopark A.Ş..
- Sakarya Traktör İşletmesi
- HEKTAŞ A.Ş.

- Büyük Ankara Oteli
- Büyük Tarabya Oteli
- Kızılay Emek İşhanı
- Kuşadası Tatil Köyü
- İstanbul Hilton Oteli
- Çelik Palas Oteli
- Erciyes Sosyal Tesisleri,
- Ataköy Otelcilik A.Ş.
- Ataköy Marina
- Kuşadası Tatil Köyü
- Yeditepe Beynelmilel
- Otelcilik Hisseleri
- OYAK İnşaat hisseleri
- MEYBUZ A.Ş.
- ARÇELİK hisseleri
- ASPİLSAN Askeri Pıl San.
- TKİ'ye ait 79528 ve 73021no.lu Maden Ruhsatları
- Cam ve Çimento Sanayi
- Soda Sanayi ve Metal
- BUMAS
- ERYAĞ
- İstanbul İmar Ltd. Şti.
- SÜTAŞ hisseleri
- Tercan İşletmesi makineleri

SATILAN GÜBRE SANAYİ İŞLETMELERİ

- Gemlik, Samsun, İstanbul ve Kütahya fabrikaları, İstanbul Satın Alma Müdürlüğü Binası, Şanlıurfa, Tekirdağ ve Fatsa depoları

SATILAN TEKEL İŞLETMELERİ

- Alkollü İçki Sanayi
- Adana, Tokat, Bitlis, Malatya, Samsun-Balıca sigara fabrikaları, ambalaj fabrikası müdürlüğü
- Ankara Başmüdürlük Binası (İkiz Kuleler)
- Bodrum tesisleri ve taşınmazları
- Gemlik Suni İplik Müessesesi taşınmazları
- İnegöl Kibrit Fabrikası
- İstanbul Tütün Mamulleri
- Kastamonu Jüt İpliği Fabrikası makine ve teçhizatı
- TEKA
- Sigara San. İşletmesi'ne ait puro marka ve varlıklar
- İzmir Yaprak Tütün İşletmesi makine – teçhizatı

SATILAN TUZ İŞLETMELERİ

- Çamaltı, Tuzluca Tuzlası, Yavşan Tuzlası, Kağızman Tuzlası, Kaldırım Tuzlası, Kayacık Tuzlası, Kristal Tuz Rafine, Sekili Tuzlası

SÜMER HOLDİNG

- Adıyaman, Bakırköy, Diyarbakır, Malatya, Sarıkamış ve TUMOSAN işletmesi
- Sarıkamış Ayakkabı İşletmesi
- Çanakkale Sentetik Deri İşletmesi
- Akdeniz İşletmesinin Makine ve teçhizatları
- Merinos İşlet. Makine ve teçhizatları

SATILAN ŞEKER FABRİKALARI

- Adapazarı Şeker Fabrikası
- Amasya Şeker Fabrikası
- Et ve Balık Üretim A.Ş.
- Mersin Soğuk Hava Depoları
- 11 Mağaza, 23 büro

SATILAN SANTRALLER

- Akyazı, Anamur, Bayburt, Berdan, Besni, Bozkır , Bozüyük Bozyazı, Bünyan, Büyükkızıoğlu, Cerrah, Çağ, Çamardı, Çemişgezek, Değirmendere, Derinçay, Dere, Dereköy, Derme, Durucasu, Engil, Erciş, Erkenek, Ermenek, Esendal, Finike, Girlevik, Göksu, Hendek, Hoşap, İvriz, Karaçay, Karaköy, Kayadibi, Kayaköy, Kernek, Kısık ve Kiti, Kovada I, Kovada II, Koyulhisar, Kuzuculu, Malazgirt, Otluca, Pınarbaşı, Sızır, Silifke, Sönmez, Suuçtu, Telek, Uludere, Visera (Işıklar) ile Zeyne akarsu santralleri.
- Hamitabat Elek. Üretim
- Çatalağzı Termik Santrali
- Kangal Termik Santrali
- Kemerköy Termik Santrali
- Kemerköy Liman Sahası
- Orhaneli Termik Santrali
- Seyitömer Termik Santrali
- Soma Termik Santrali
- Tunçbilek Termik Santrali
- Yatağan Termik Santrali
- Yeniköy Termik Santrali

SATILAN ELEKTRİK DAĞITIM ŞİRKETLERİ

- Elektrik Üretim A.Ş. (EÜAŞ)
- Akdeniz Elektrik Dağıtım
- ARAS Elektrik Dağıtım
- Başkent Elektrik Dağıtım
- Boğaziçi Elektrik Dağıtım
- Çamlıbel Elektrik Dağıtım
- Çoruh Elektrik Dağıtım
- Dicle Elektrik Dağıtım
- Fırat Elektrik Dağıtım
- Gediz Elektrik Dağıtım
- İstanbul Anadolu Yakası
- Elektrik Dağıtım
- Meram Elektrik Dağıtım
- Osmangazi Elektrik Dağıtım
- Sakarya Elektrik Dağıtım
- Toroslar Elektrik Dağıtım
- Trakya Elektrik Dağıtım
- Uludağ Elektrik Dağıtım
- Vangölü Elektrik Dağıtım
- Yeşilırmak Elektrik Dağıtım

BANKALAR

- İş Bankası hisseleri
- Halk Bankası hisseleri

SATILAN ETİ HOLDİNG

- Mazıdağ Fosfat, Divriği Demir Madeni, Alümina Madeni
- Bursa Linyitleri İşletmesi, ETİ Bakır, ETİ Elektro Metalurji, ETİ Gümüş, ETİ Krom, Çayeli Bakır İşletmeleri, Karadeniz Bakır İşletmesi, Samsun İşletmesi, Murgul işletmesi, Giresun'da 2 Maden ruhsatı Murgul Hidroelektrik Santrali Samsun'daki taşınmazlar ve 1 maden ruhsatı.

SATILAN TERSANE, LİMAN VE GEMİLER

- Taşucu Tersane Alanı Afyon, Aksu, Balıkesir, Kastamonu Akkuş, Çaycuma ve Karacasu işletmeleri
- Ankara Alım Satım Müdürlüğü binası, Ardanuç İşletmesi varlıkları, YİBİTAŞ Torba İşletmesi, İskenderun Limanı, Derince Limanı, Taşucu Limanı, İskenderun İSDEMİR Limanı, Ereğli ERDEMİR Limanı

SATILAN TDİ İŞLETMELERİ

- Türkiye Denizcilik İşletmesi'ne (TDİ) ait 9 gemi, Çeşme Limanı, Trabzon Limanı, Deniz Nakliyatı T.A.Ş. 3 tanker, Dikili Limanı, Fenerbahçe-Kalamış Yat Limanı, Kuşadası Limanı, Ankara Feribotu, Samsun Feribotu, Karadeniz Gemisi
- Nakliyat İnşaat Turizm İhracat Pazarlama A.Ş., Salıpazarı Liman Sahası, Turan Emeksiz Yolcu Gemisi, Yakıt II Gemisi

KAPATILAN İŞLETMELER

- SSK Eczaneleri (Tasfiye Edildi) n Köy Hizmetleri (Tasfiye edildi) n REYTEK

KAMUNUN ELİNDE KALAN ŞİRKETLER

- Posta ve Telgraf Teşkilatı A.Ş. (PTT)
- Türkiye Radyo Televizyon Kurumu (TRT)
- Türksat Uydu Haberleşme Kablo TV ve İşletme A.Ş.
- İstanbul Olimpiyat Oyunları Hazırlık ve Düzenleme Kurulu
- Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu (TKİ)
- TKİ Ege Linyitleri İşletmesi
- TKİ Garp Linyitleri İşletmesi
- TTK Amasra Taşkömürü İşletmesi
- TTK Armutçuk İşletmesi
- TTK Kozlu İşletmesi
- TTK Üzülmüş İşletmesi
- TTK Karadon İşletmesi
- Türkiye Elektrik İletim A.Ş. (TEİAŞ)
- T. Elektrik Dağıtım A.Ş. (TEDAŞ)
- Elektrik Üretim A.Ş. (EÜAŞ)
- Türkiye Elektrik Ticaret ve Taahhüt A.Ş. (TETAŞ)
- Yeniköy-Yatağan Elektrik Üretim ve Tic. A.Ş.
- Kemerköy Elektrik Üretim ve Tic. A.Ş.
- Soma Elektrik Üretim ve Ticaret. A.Ş.
- T. Elektromekanik Sanayi Genel Müdürlüğü (TEMSAN)
- Ankara Doğal Elektrik Üretim ve Ticaret A.Ş. (ADÜAŞ)
- T.C. Devlet Demiryolları (TCDD)
- Türkiye Vagon Sanayi A.Ş. (TÜVASAŞ)
- Türkiye Lokomotif ve Motor Sanayii A.Ş. (TÜLOMSAŞ)

- Türkiye Demiryolu Makineleri Sanayii A.Ş. (TÜDEMSAŞ)
- T. Elektrik Dağıtım A.Ş. (TEDAŞ)
- Türkiye Denizcilik İşletmeleri A.Ş. (TDİ)
- Devlet Hava Meydanları İşletmesi (DHMİ)
- Kıyı Emniyeti Genel Müdürlüğü (KEGM)
- Türkiye Petrolleri A.O. (TPAO)
- Boru Hatları ile Petrol Taşıma A.Ş. (BOTAŞ)
- Türkiye Petrolleri Petrol Dağıtım A.Ş. (TPPD)
- TUBİTAK Marmara Teknokent A.Ş.
- Toplu Konut İdaresi (TOKİ)
- Vakıf İnşaat Restorasyon ve Ticaret A.Ş.
- Çay İşletmeleri (ÇAY-KUR)
- Toprak Mahsulleri Ofisi (TMO)
- Atatürk Orman Çiftliği (AOÇ)
- TTA Gayrimenkul A.Ş.
- Doğusan Boru Sanayi ve Ticaret A.Ş.
- Tarım İşletmeleri (TİGEM)
- Et ve Süt Kurumu (ESK)
- Milli Piyango
- Devlet Malzeme Ofisi (DMO)
- T.C. Ziraat Bankası A.Ş.
- Ziraat Yatırım Menkul Değerler A.Ş.
- Ziraat Portföy Yönetimi A.Ş.
- Ziraat Finansal Kiralama A.Ş.
- Ziraat Sigorta A.Ş.

- Ziraat Hayat ve Emeklilik A.Ş.
- Ziraat Teknoloji A.Ş.
- Ziraat Katılım Bankası A.Ş.53.
- Türkiye Halk Bankası A.Ş.
- Halk Sigorta A.Ş.
- Halk Hayat ve Emeklilik A.Ş.
- Halk Gayrimenkul Yatırım Ortaklığı A.Ş.
- Halk Yatırım Menkul Değerler
- Halk Finansal Kiralama A.Ş.
- Halk Portföy Yönetimi A.Ş.
- Halk Faktoring A.Ş.
- Bileşim Alternatif Dağıtım Kanalları ve Ödeme Sistemleri A.Ş.
- Türkiye İhracat Kredi Bankası
- İller Bankası A.Ş. (İLBANK)
- Türkiye Kalkınma Bankası A.Ş.
- Tasfiye Halinde Kalkınma Yatırım Menkul Değerler A.Ş.
- Arıcak Turizm ve Ticaret A.Ş.
- Türkiye Emlak Bankası A.Ş.
- Eti Maden İşletmeleri
- Makine ve Kimya Endüstrisi Kurumu (MKE)
- T.H. Karadeniz Bakır İşletmeleri A.Ş.
- Sümer Holding A.Ş.
- Devletin ortak olduğu ya da hisselerinin bir kısmını elinde tuttuğu kurumları da gösteriyor.

AK PARTİ HÜKÜMETİNİN D8 ÜLKELERİNİN TAMAMIYLA OLAN TİCARET HACMİNİ 2011-2012'DEN SONRA SİSTEMATİK OLARAK DÜŞÜRMESİ NASIL BİR TESADÜFTÜR?

D8 olarak adlandırılan kuruluş, gelişmekte olan sekiz Müslüman ülkenin kurucusu bulunduğu bir teşkilattır. Türkiye, İran, Pakistan, Mısır, Nijerya, Bengaldeş, Malezya Ve Endonezya'nın bir araya geldiği ilk toplantı 1996'da gerçekleşmiş, ilk genel kurulu da 54. Hükümet döneminde 15 Temmuz 1997 tarihinde yapılmıştır. Temel amacı, adı geçen sekiz ülke arasındaki ekonomik, sosyal ve siyasi ilişkilerin gelişmesini sağlamaktır. Rahmetli Prof.Dr. Necmettin Erbakan hocamızın kuruluşuna çok önem verdiği ve gelişmesini çok istediği kurumların başındadır.

Savaş yerine barış; çatışma yerine diyalog, sömürme yerine adil düzen, çifte standart yerine adalet, ayrımcılık yerine eşitlik, baskı yerine demokrasiyi hedefleyen bu kuruluş, maalesef son zamanlarda sadece kâğıt üzerinde duran bir kuruluş haline dönüşmüştür.

Siyasi söylemlerinde İslami terminolojileri kullanmakta ısrar eden AK Parti hükümeti, her nedense 2011-2012'den sonra birçok D8 üyesi ile olan ticaret hacmini sistematik olarak azaltmıştır. **D8 üyeleriyle olan ticaret hacmi 2012 yılında yaklaşık 33 milyar dolarken, bu ticaret hacmi 2020 yılında 14,5 milyar dolar seviyesine düşürülmüştür.**

Her ülkeye ait ithalat ve ihracat grafikleri incelendiğinde, özellikle 2011-2012'den sonra, bilinmez bir sebeple Hükümet tarafından ticaretin azaltılması yönünde karar verildiği ve bu ülkelerin hepsinde ticaretin düşüşe geçtiği görülecektir.

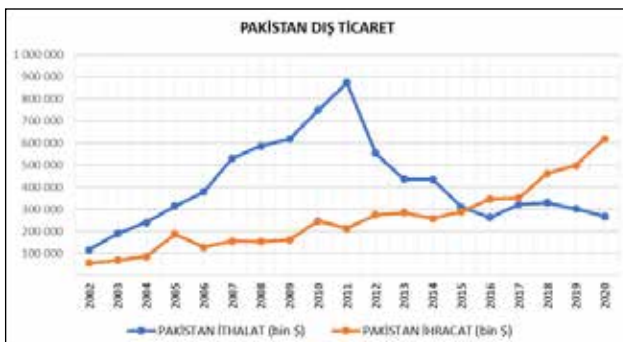
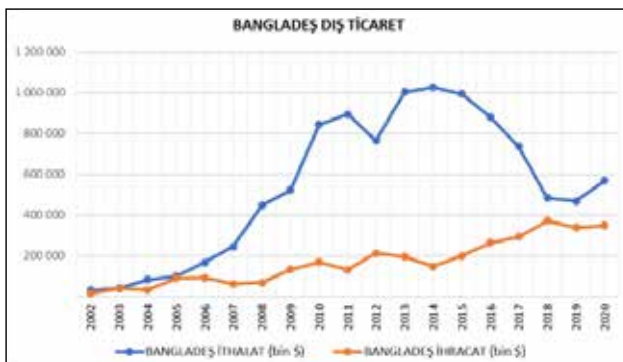
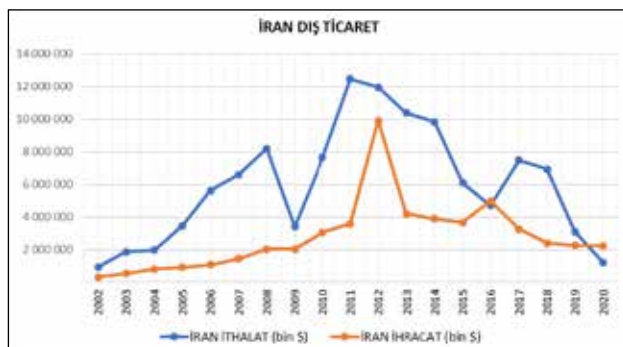

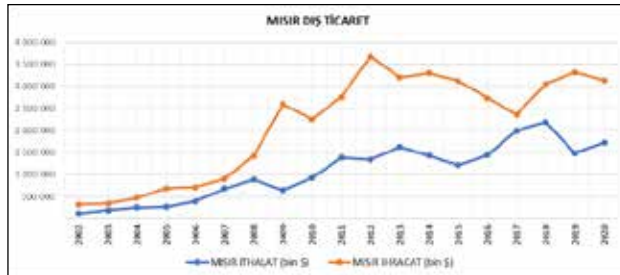
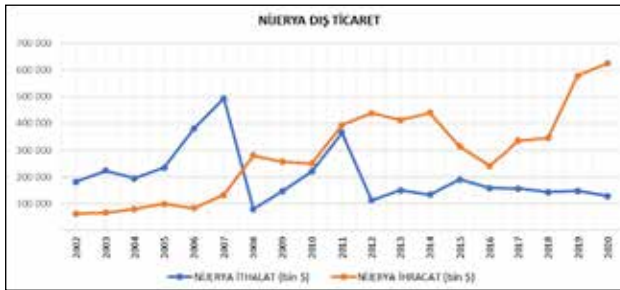
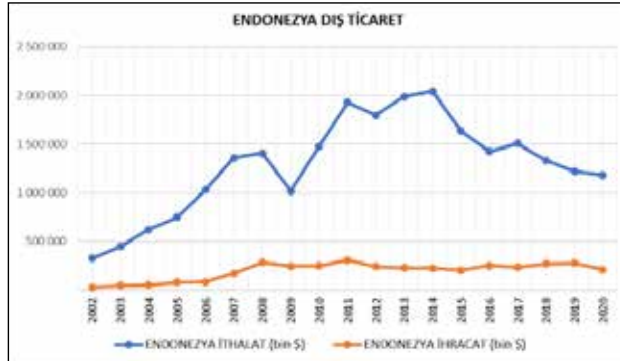
Bu kararlarla hangi ülkelere şirin gözükmeye çalışılmıştır? AK Parti bu düşüşlerin gerçek sebebini araştırmak ve kamuoyunu aydınlatmak mecburiyetindedir.

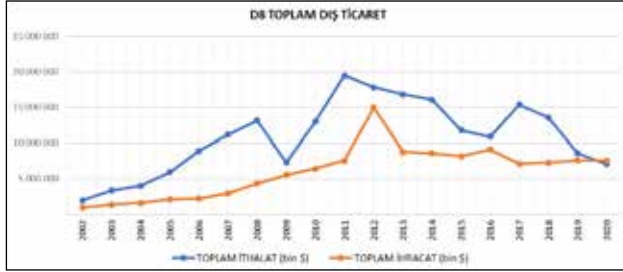
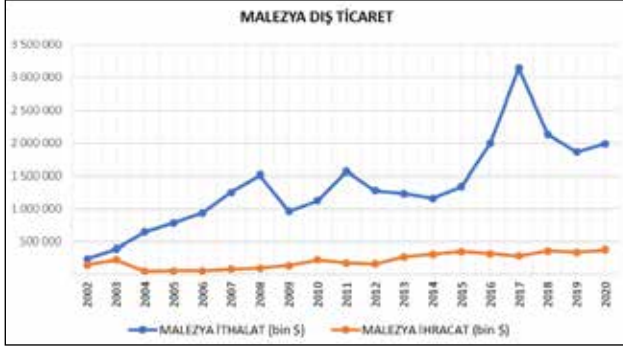
Yeniden Refah Partisi iktidara geldiğinde D8 kuruluşunun her bakımdan gelişmesi için gerekli bütün gayretleri gösterecektir.

YILLAR	BAN GLADEŞ		ENDONEZYA		İRAN		MALEZYA		MISIR		NUYRYA		PAKİSTAN		TOPLAM	
	İTHALAT (bin \$)	İHRACAT (bin \$)	İTHALAT (bin \$)	İHRACAT (bin \$)	İTHALAT (bin \$)	İHRACAT (bin \$)	İTHALAT (bin \$)	İHRACAT (bin \$)	İTHALAT (bin \$)	İHRACAT (bin \$)	İTHALAT (bin \$)	İHRACAT (bin \$)	İTHALAT (bin \$)	İHRACAT (bin \$)	İTHALAT (bin \$)	İHRACAT (bin \$)
2002	31.925	15.384	326.479	28.305	520.462	308.083	244.600	152.259	117.896	325.097	181.760	62.379	116.417	57.339	1.939.539	948.852
2003	41.719	40.333	450.354	46.971	1.860.683	533.786	390.554	227.270	189.397	345.779	223.315	66.347	192.028	70.354	3.348.150	1.330.840
2004	83.691	33.129	623.420	54.119	1.962.059	812.580	646.747	52.453	255.242	473.145	194.397	80.213	240.720	86.400	4.006.276	1.592.039
2005	100.031	90.727	790.338	80.797	3.469.706	912.940	785.562	57.240	267.246	687.295	214.772	98.588	315.463	187.554	5.922.518	2.115.125
2006	168.427	91.992	1.031.303	84.949	5.626.610	1.066.902	934.227	59.929	393.524	709.353	380.207	83.009	379.642	129.598	8.912.940	2.225.732
2007	245.732	63.017	1.359.928	173.736	6.615.394	1.441.190	1.253.030	82.810	679.932	902.703	493.467	133.269	531.618	157.038	11.179.601	2.933.763
2008	447.709	69.528	1.408.895	284.426	8.199.689	2.029.760	1.512.861	98.224	886.237	1.426.450	79.888	280.527	586.235	155.065	13.120.314	4.343.960
2009	523.576	133.819	1.017.888	248.791	3.405.986	2.024.546	960.938	139.110	641.552	2.599.030	146.863	257.481	619.219	162.514	7.316.022	5.565.291
2010	844.661	169.522	1.476.659	250.772	7.645.008	3.044.177	1.124.036	224.843	926.476	2.550.577	220.446	250.602	749.931	248.147	12.987.317	6.438.640
2011	895.967	132.200	1.911.717	307.971	12.461.532	3.989.635	1.567.803	182.507	1.382.216	2.759.311	365.549	399.837	873.131	213.672	19.477.015	7.979.213
2012	766.376	214.168	1.795.778	248.621	11.964.779	9.921.602	1.278.247	166.474	1.342.051	3.679.195	113.175	438.767	555.012	276.127	17.815.418	14.938.954
2013	1.004.419	195.536	1.989.683	230.995	10.383.217	4.192.511	1.230.783	272.073	1.628.868	3.200.362	149.883	412.666	448.651	285.901	16.823.004	8.790.044
2014	1.028.728	148.511	2.043.492	227.583	9.833.290	3.886.190	1.160.993	315.024	1.434.472	3.297.538	134.415	439.829	435.546	259.317	16.070.936	8.573.992
2015	995.970	199.887	1.638.345	207.001	6.096.254	3.664.043	1.339.168	357.083	1.215.905	3.124.968	189.885	313.984	310.545	289.155	11.786.072	8.156.121
2016	881.039	263.955	1.424.722	253.901	4.699.777	4.968.851	1.996.007	321.585	1.443.408	2.733.143	157.814	241.609	283.352	346.956	10.867.019	9.130.000
2017	737.094	294.544	1.506.817	236.667	7.492.104	3.259.270	3.138.558	286.255	1.997.503	2.360.734	156.866	336.424	323.117	352.166	15.351.079	7.125.060
2018	484.484	372.795	1.333.698	270.443	6.931.258	2.392.949	2.132.979	365.406	2.190.937	3.053.571	143.432	346.298	330.748	462.207	13.547.736	7.343.669
2019	469.621	399.794	1.219.216	276.834	3.100.087	2.263.251	1.859.822	345.006	1.486.586	3.317.060	147.441	578.036	303.901	409.080	8.586.784	7.619.061
2020	568.850	349.020	1.184.132	213.804	1.192.701	2.245.184	1.989.991	380.769	1.722.810	3.134.780	128.977	625.276	268.408	619.903	7.055.869	7.568.736
TOPLAM	10.320.019	3.217.861	24.512.864	3.721.686	113.860.596	52.557.456	25.547.116	4.085.410	20.201.258	40.380.095	3.841.072	5.438.111	7.831.684	4.858.493	206.114.609	114.259.112

KAYNAK: ITC (International Trade Centre)

KİTAPTAKİ KONULARLA İLGİLİ TV-PROGRAMLARININ LİNKİ

<https://www.doganaydal.com/TVBasinda/TVInternetProgramlarim>

- 1 TEHLİKELİ KARAR: KANSERİ VE DEPREMİ TETİKLİYORUZ! – 21.10.2019
https://www.youtube.com/watch?v=XuBM6oLaYQE&ab_channel=Veryans%C4%B1nTv
- 2 SUUDİ PETROL TESİSLERİNİ KİM VURDU? – 27.10.2019
https://www.youtube.com/watch?v=1EGDV4s40OI&ab_channel=Veryans%C4%B1nTv
- 3 TERMİK SANTRAL YALANLARI VE GERÇEKLER – 04.11.2019
https://www.youtube.com/watch?v=42rqZgSo_pM&ab_channel=Veryans%C4%B1nTv
- 4 NABUCCO PROJESİNİ TÜRKİYE'YE DAYATANLARI ARAŞTIRIN! – 11.11.2019
https://www.youtube.com/watch?v=-FK90b-ErRw&ab_channel=Veryans%C4%B1nTv
- 5 DOĞU AKDENİZ'DE GAZİ NEREDE ARAMALIYIZ, NE YAPMALIYIZ? – 14.11.2019
https://www.youtube.com/watch?v=z7KCAV8cYXA&ab_channel=Veryans%C4%B1nTv
- 6 9/11 GERÇEĞİ VE YIKILAN GİZEMLİ BİNA – 25.11.2019
https://www.youtube.com/watch?v=2rjw0iQTTOc&ab_channel=Veryans%C4%B1nTv
- 7 ARTIK MISIR'LA ANLAŞMAK MECBURİYETİNDEYİZ – 08.12.2019
https://www.youtube.com/watch?v=HdQqGLnanJQ&ab_channel=Veryans%C4%B1nTv
- 8 TÜRKİYE'NİN NÜKLEER ÇALIŞMALARI VE PLANLAR – 20.12.2019
https://www.youtube.com/watch?v=mTs4xgZ2ets&ab_channel=Veryans%C4%B1nTv

- 9 KANAL İSTANBUL YAPILINCA BUNLAR OLACAK – 26.12.2019
https://www.youtube.com/watch?v=tNeD5gCtZSY&ab_channel=Veryans%C4%B1nTv
- 10 ABD'NİN AFGANİSTAN SAVAŞININ ARKA PLANI – 07.01.2020
https://www.youtube.com/watch?v=cPY9ZnbPX64&ab_channel=Veryans%C4%B1nTv
- 11 İRAN'DA DÜŞÜRÜLEN UÇAKLA İLGİLİ KAFA KARIŞTIRAN SORULAR – 14.01.2020
https://www.youtube.com/watch?v=Nqu18IZOZU&ab_channel=Veryans%C4%B1nTv
- 12 İSRAİL'İN ORTADOĞU'DAKİ PLANI VE HEDEFİ -28.01.2020
https://www.youtube.com/watch?v=wwB1DNECrr8&ab_channel=Veryans%C4%B1nTv
- 13 ELMAS GERÇEĞİ! ELMAS NASIL ÇIKARTILIR? GERÇEĞİ NASIL ANLAŞILIR? – 10.02.2020
https://www.youtube.com/watch?v=5LetvtV3tqU&ab_channel=Veryans%C4%B1nTv
- 14 YÜZ YILLIK GERÇEK - ALTIN NE ZAMAN YÜKSELİR NE ZAMAN DÜŞER? – 18.02.2020
https://www.youtube.com/watch?v=Zd6Hd031X8E&ab_channel=Veryans%C4%B1nTv
- 15 KORONA SİLAH MI? | DÜNYADAKİ DİĞER VİRÜS ÖRNEKLERİ – 13.04.2020
https://www.youtube.com/watch?v=ds-36ThUUn0&ab_channel=Veryans%C4%B1nTv
- 16 SU SAVAŞLARIYLA TÜRKİYE'Yİ BÖLME PLANI – 30.04.2020
https://www.youtube.com/watch?v=_PM4aFcVawI&ab_channel=Veryans%C4%B1nTv
- 17 ENERJİ KRİZİ KAPIDA – 13.05.2020
https://www.youtube.com/watch?v=RjUGCZ4IQ3w&ab_channel=Veryans%C4%B1nTv
- 18 MADENLER VARLIK FONUNDA! BEKLEYEN BÜYÜK TEHLİKE – 23.06.2020
https://www.youtube.com/watch?v=XdQF-tg7uSE&ab_channel=Veryans%C4%B1nTv
- 19 KARADENİZ DOĞALGAZINDA CEVAPLANMAYAN SORULAR – 31.08.2020
https://www.youtube.com/watch?v=nZn3u4JMpXs&ab_channel=Veryans%C4%B1nTv
- 20 TÜRKİYE DAHİL BİRÇOK DEVLETİ PARÇALAMA TAKTİĞİ NASIL HAZIRLANDI? – 08.10.2020
https://www.youtube.com/watch?v=8GirjU_tqrc&ab_channel=Veryans%C4%B1nTv

- 21 GÖLLER NASIL KURUDU? SU SAVAŞLARI MI OLACAK? NE YAPMALIYIZ?
-21.10.2020
https://www.youtube.com/watch?v=nh2anzf-358&ab_channel=Veryans%C4%B1nTv
- 22 UYDU VERİLERİYLE DÜNYA BBG EVİNE DÖNDÜ – 7.11.2020
https://www.youtube.com/watch?v=J4XnrpyMnik&ab_channel=Veryans%C4%B1nTv
- 23 KAZDAĞLARINDA ASLINDA NE OLDU? MADEN OYUNLARI... – 09.12.2020
https://www.youtube.com/watch?v=d7SVTog4qJ0&t=14s&ab_channel=Veryans%C4%B1nTv
- 24 TARIMDA İTHALAT VE İHRACAT OYUNLARI - 27.01.2021
https://www.youtube.com/watch?v=2T22ioU2rAY&ab_channel=Veryans%C4%B1nTv
- 25 YOK BÖYLE RAKAMLAR, HAYVANCILIĞA TÜİK DARBESİ! – 07.02.2021
https://www.youtube.com/watch?v=yK3V8DuVJ7c&ab_channel=Veryans%C4%B1nTv

KAYNAKLAR

International Grain Council

TÜİK Tarım verileri

TÜİK Hayvancılık verileri

TÜİK Maden verileri

http://www.doganaydal.com/nesneler/imajlar/dergimakalepdf/35-ULUSLARARASI_EKOVITRIN_HAZIRAN_2018.pdf

http://www.doganaydal.com/nesneler/imajlar/dergimakalepdf/35-ULUSLARARASI_EKOVITRIN_HAZIRAN_2018.pdf

<http://madencilikturkiye.com/turkiye-varlik-fonu-genel-muduru-zafer-sonmez-buyuk-bir-maden-holdingi-olusturmak-icin-calismalara-basladik/>

<https://www.youtube.com/watch?v=z7KCAV8cYXA&t=997s>

http://www.shodb.gov.tr/shodb_esas/index.php/tr/seyir-emniyeti/seyir-duyurulari/antalya-navtex

<https://www.milliyet.com.tr/ekonomi/enerji-bakanindan-kaya-gazi-aciklamasi-1730471>).

<https://tr.sputniknews.com/turkiye/201902081037553952-bakan-donmez-acikladi-trakya-dogalgaz/>

Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu (EPDK)Yayınları

https://www.youtube.com/watch?v=42rqZgSo_pM&t=555s

<https://www.enerji.gov.tr/tr-TR/Sayfalar/Komur>

<https://cbdctracker.org>

Sular Kızıl akacak, D.AYDAL, 2020, Motto yayınları, 3.Baskı, 234 sayfa.

Petrolsüz Dünya, D.AYDAL, 2020, Motto Yayınları, 3.Baskı,200 sayfa.

<https://www.doganaydal.com/TVBasinda/GazeteDergiYazilarim> (40 farklı Dergi yazısına bu linkten ulaşılabilir)

YENİDEN REFAH PARTİSİ

Balgat Mah. 1421. Cad. No: 15 Çankaya / Ankara
(+90) 312 287 33 23 - (+90) 312 287 33 24

bilgi@yenidenrefahpartisi.org.tr
www.yenidenrefahpartisi.org.tr